

373.14044

๑ 422 4

๙. 3

ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่ก่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจริญประวัติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์

ปริญญาโท

ของ

การะณี หัตถะศักดิ์บุญใหญ่

27 พ.ย. 2533

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ทางทฤษฎีการศึกษาระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2533

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

171108

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์ ประธาน

(ศ.ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์)

..... ทศพร ทองแก้ว กรรมการ

(อาจารย์ทัศนาศ ทองแก้ว)

คณะกรรมการสอบ

..... ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์ ประธานกรรมการ

(ศ.ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์)

..... ทศพร ทองแก้ว กรรมการ

(อาจารย์ทัศนาศ ทองแก้ว)

..... วัชรพงศ์ พงษ์ประยูร กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ศ.วัชรพงศ์ พงษ์ประยูร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... สมพร บัวทอง คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ..3.. เดือน ..พฤษภาคม... พ.ศ. ๒๕๕๓..

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาในการให้คำปรึกษา แนะนำการศึกษา
ค้นคว้า ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขจาก ศศ.ดร.ภาณุจนา หาสิตะพันธุ์ อาจารย์ทัศนาว หลงภักดี
ศศ.วันเพ็ญ พงศ์ประยูร ศศ.ดร.วชิรญา บัวศรี รศ.กมลรัตน์ นิลาส่วงษ์ อาจารย์พรณิศา
วานิชย์การ และอาจารย์อรุณศรี กุมุท ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการ และคณาจารย์
โรงเรียนจิตรประวัติวิทยาคม ที่อำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือแก่ผู้วิจัยในการดำเนินการวิจัย และ
ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2532 ทุก ๆ คนที่ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือ
ในการทดลองเพื่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ อาจารย์อนามม ยอดทอง อาจารย์ถำตร เกิดลาภี อาจารย์วิชัย รุ่งกลิ่น
อาจารย์เกษมย์ สิมหาศาล อาจารย์มณฑิลา ลงอาจวานิชย์ อาจารย์ธรรมาท ปรีชาชาญ
อาจารย์พรทิพย์ มาดอมม ชูชัยและแนวทางการศึกษาและอาชีพ สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษา
กรมการศึกษาเอกชนโรงเรียน ตลอดจนเพื่อน ๆ โค้ง ๆ วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว และ
วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ที่มีส่วนสนับสนุนเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา
ครู อาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนและส่งเสริมการศึกษาให้ผู้วิจัยมีความรู้ ความสามารถ
มาจนทราบเท่าทุกวันนี้ พระคุณนั้นหาที่เปรียบมิได้

คาระเณ พัดมศักดิ์ภิญโญ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
• 2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	10
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว	10
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน	11
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว	15
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	17
	ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	24
	วิธีพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	29
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	33
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	39
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ	40
ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม	43
การดำเนินการทดลอง	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	64
สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	65
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้	65
การดำเนินการทดลอง	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	66
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	67
อภิปรายผล	67

ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	82
ประวัติผู้วิจัย	

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง	60
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลัง การสอน โดยใช้ชุดการแนะแนว	61
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลัง การสอน แบบปกติ	62
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลอง กับนักเรียนกลุ่มควบคุม	63

บทนำ

คำนำ

การพัฒนาประเทศไม่ว่าจะเป็นในด้านใดก็ตามจำเป็นต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญและกระบวนการที่สำคัญที่สุดในการพัฒนา กำลังคนก็คือ กระบวนการทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2516 : 1) แต่กระบวนการทางการศึกษาเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะจะต้องเกี่ยวข้องกับโดยตรงระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อที่จะเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ การมีสุขภาพจิตดี มีอารมณ์มั่นคง รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม โรงเรียนและครูจึงมีหน้าที่ที่สำคัญในการพัฒนา และเสริมสร้างให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แต่ในการดำเนินการดังกล่าวยังพบปัญหา เช่น นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สอบตก ลาออกกลางคัน (ถ้ายิ่งเพิ่ม. 2526 : 21) การที่จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ขึ้นอยู่กับความสามารถเร็กเฟวไม่ได้อยู่ของนักเรียนแต่เพียงอย่างเดียว หากต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ เช่น คุณภาพของการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน มีสัถย์และทัศนคติในการเรียน ความสนใจ บุคลิกภาพ วุฒิกาวะ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงจูงใจของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการที่นักเรียนจะเรียนรู้สิ่งใดได้ก็จะต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เสมอ (นิลอมฤติ จงพฤษะ. 2516 : 16) ซึ่งสอดคล้องกับ ไพอัน (Pinter. 1963 : 61; citing Ryan. n.d. : unpage) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นหัวใจของกระบวนการเรียนรู้ การจูงใจที่ดีไม่เพียงแต่เป็นการริเริ่มกิจกรรม

ให้เคลื่อนไหวเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังดำรงและกำหนดทิศทาง การเรียนรู้ด้วย นอกจากนี้ การคิดไตร่ตรอง ความสนใจ ความพยายาม เป็นสิ่งที่ครูต้องการและมีคุณค่าต่อนักเรียน อย่างยิ่ง สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้ก็ด้วยการจูงใจอย่างเพียงพอ จึงสรุปได้ว่านักเรียนทั่ว ๆ ไปที่เรียน ได้ต่ำกว่าระดับความสามารถสูงสุดของตน เพราะขาดแรงจูงใจในการเรียนนั่นเอง

แรงจูงใจที่มีบทบาทและมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และความสำเร็จของนักเรียนมากที่สุดก็คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เพราะลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น จะเป็นผู้ที่ปรารถนาจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จโดยพยายามที่จะแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความทะเยอทะยาน กล้าเสี่ยง กระตือรือร้น มานะพยายาม เลือกทำในสิ่งที่เหมาะสมกับความสามารถของตน มีการวางแผนในการทำงาน และมีลักษณะของการพึ่งตนเอง (McClelland, 1961 : 61) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุมิเอล เค้สเนอร์ (2525 : 90 - 100) ซึ่งศึกษาตัวแปรทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2524 ในกรุงเทพมหานครพบว่า เกรดเฉลี่ยในวิชาเลือกและวิชาบังคับ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนมักมีเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือ มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานหรือเรียนให้ดีกว่าผู้อื่น มีความทะเยอทะยาน จะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ซึ่งลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ที่มุ่งให้ผู้เรียน มีนิสัยใฝ่หาความรู้ พัฒนาความสามารถของตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ มานะพากเพียร อดทน และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และแผนการศึกษาแห่งชาติ (2520 : 14) ก็ได้ระบุความคาดหวังที่จะมุ่งให้นักเรียนมีลักษณะ เช่นเดียวกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายตอน เช่น ใฝ่หาความรู้ รับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักวิธีการเรียนรู้ จิตเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่แสวงหาความรู้ ทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียร กระตือรือร้น อดทน การที่บุคคลมีความต้องการความสำเร็จ หรือมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับต่างกันก็จะประสบผลสำเร็จในการทำงานและการศึกษาต่างกัน (Weiner, 1972 : 203 - 215) ซึ่งสอดคล้องกับแนว

ความคิดของบรูเนอร์ (Evan. 1967 : 195; citing Bruner. 1961 : unpage) ที่กล่าวว่ากิจกรรมการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับระดับและปริมาณของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญ และการศึกษาของไมเออร์ (Myer. 1965 : 355 - 363) บราวน์ (Brown. 1969 : 3411A) รัสเซลล์ (Russell. 1969 : 263 - 266) และสมทัย วงศ์นายะ (2524 : 68) ได้ผลการวิจัยที่สอดคล้องกันว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมาก ดังนั้นการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนน่าจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น เพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เกิดจากการเรียนรู้ได้เกิดจากพันธุกรรม (Rethlingshafer. 1963 : 174) สำหรับวิธีการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961 : 207 - 256) ได้เสนอแนวทางเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยการให้กระแวนการกลุ่ม การเรียนรู้จากการเล่น การทำงานกลุ่ม การสอนให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ส่วนโรเซน (Rosen. 1961 : 574 - 585) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ก็สามารถทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นมาได้ และฮอฟฟ์แมน (Hoffman. 1977 : 113 - 114) กล่าวว่า การเปิดโอกาสให้บุคคลเกิดคำถามถึงผลสัมฤทธิ์นั้นอาจทำได้โดยให้ตัวแบบ การสวมบทบาท ให้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และการอภิปรายกลุ่ม ส่วนงานวิจัยในประเทศไทยของ สำเริง บุญเรืองรัตน์ (2520 : 8) และสุณิญา กิตติสาร (2529 : 41) สรุปว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นต้องให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ โดยครูจะต้องให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และแสดงความสามารถมากที่สุด มีความสัมพันธ์และไว้วางใจกันและกันระหว่างเพื่อนและครู โดยสามารถเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน มีบรรยากาศแห่งการยอมรับซึ่งกันและกัน ส่งเสริมความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง, มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล่าวคือให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง มีความเข้าใจและวิเคราะห์ความรู้สึกจากประสบการณ์ในชีวิต ครูเป็นผู้นำความรู้มาสนับสนุนประสบการณ์ของนักเรียน

และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักเรียนในชั้นเรียน ทศพร ประเสริฐสุข (2525 : 96) เสนอแนะว่าการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน การให้สื่อ วิธีการสอนต่าง ๆ ก็สามารถเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนได้

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า วิธีการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น มีหลายวิธี ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา การอบรมสั่งสอนของครูอาจารย์ หรือวิธีอื่น ๆ ที่ได้จากสังคม เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูแนะแนวจึงสนใจที่จะนำชุดการแนะแนวไปใช้ในการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะชุดการแนะแนวนั้นเป็นชุดการสอนแบบสื่อประสมที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ และสื่อ เช่น สไลด์ เทปบันทึกภาพ เอกสาร การอภิปรายกลุ่ม การให้ตัวแบบ และกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น (วิลาวัลย์ บุญวัฒน์. 2531 : 5) ดังนั้น ชุดการแนะแนวจะสอดคล้องกับแนววิถีในการพัฒนาบุคคลให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนดังกล่าว และชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 88) กล่าวว่าถึงลักษณะของสื่อประสมว่าสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนได้จากการเรียนด้วยประสบการณ์ตรงหรือการรับรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตาภรณ์ อังสุวรรณชาติ (2525 : 62) และกฤษฎา จันทรวีภาด (2527 : 34) ที่พบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยให้ชุดการแนะแนวอาชีวศึกษาในการเลือกอาชีพมีความรู้มากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิลาวัลย์ บุญวัฒน์ (2531 : 58) ที่พบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยชุดการแนะแนวมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียน เรื่องสิ่งแวดล้อมให้โทษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติเช่นกัน

จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ชุดการแนะแนว เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไรและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ และยังเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในวิชากิจกรรมแนะแนวให้สอดคล้องกับแนวทางการพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นให้มีความนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการเรียน ชุดการสอน บทเรียนโปรแกรม การสอนเป็นคณะและการผลิตคู่มือครู มาใช้ในการเรียนการสอน (กรมสามัญศึกษา. 2523 : 28)

สภาพปัจจุบันและปัญหาของโรงเรียนจิรประวัติวิทยาคม สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่ได้สรุปลงในแผนปฏิบัติการของโรงเรียนในปี พ.ศ. 2532 ในด้านคุณภาพของการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละรายวิชามีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ นักเรียนยังขาดความสนใจและความเอาใจใส่ในการเรียนมีโอกาสมากกว่าที่ควรจะเป็น จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถไม่เพียงพอในการที่จะเลือกแนวทางการศึกษาต่อ การเข้าสู่ตลาดแรงงาน และการประกอบอาชีพอิสระ (แผนปฏิบัติการโรงเรียนจิรประวัติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์. 2532 : 7) และจากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์หัวหน้าระดับชั้นต่าง ๆ พบว่านักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นนักเรียนที่ขาดความสนใจในการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน อันเป็นผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดต่ำลง ซึ่งบุญชม ศรีสะอาด (2524 : 180 - 182) พบว่า การที่นักเรียนแต่ละคนมีความตั้งใจเรียนต่างกัน สาเหตุหนึ่งมาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตั้งใจเรียนและประสมผลสำเร็จในการเรียน ตรงกันข้ามกับนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะขาดความสนใจ ไม่ตั้งใจเรียน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะนำชุดการแนะแนวมาใช้ในการทดลองเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแก่เด็กนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิรประวัติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อจะช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว
2. นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางให้ครูอาจารย์แนะแนว ได้นำวิธีสอนกิจกรรมแนะแนว ด้วยชุดการแนะแนว ไปใช้ในการสอนกิจกรรมแนะแนวการศึกษา เพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจริญประวัติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2532 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 80 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวีตวิทยาคม จังหวัด นครสวรรค์ ปีการศึกษา 2532 ที่มีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 25 ลงมา จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร (Simple Random Sampling) แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การสอน ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่

3.1.1 การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว

3.1.2 การสอนแบบปกติ

3.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ในการสอน เรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย

1.1 คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้ และเครื่องมือ การวัด โดยการใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 โปรแกรมกิจกรรม เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมินผล

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของ นักเรียนที่มุ่งจะเรียนเล่าเรียนให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ 5 ประการ คือ

2.1 ความทะเยอทะยาน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของ นักเรียนที่มุ่งจะศึกษาเล่าเรียนให้ประสบผลสำเร็จ โดยที่ต้องการจะเรียนให้มีผลการเรียนใน แต่ละรายวิชาสูงขึ้น

2.2 ความกระตือรือร้น หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียน
ที่มุ่งจะศึกษาเล่าเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ไม่ย่อห่อต่ออุปสรรค และไม่มีความประกันพรุ่งนี้ ได้แก่

2.2.1 การพยายามเริ่มโดยไมย่อห่อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้นจากตัวนักเรียนเอง
หรือสิ่งแวดล้อม เช่น ทำการบ้านจนเสร็จไม่ว่าจะดึก อากาศหนาวหรือร้อนก็ตาม

2.2.2 การทำงานที่ได้รับมอบหมายทันที เช่น ทำการบ้าน อ่านหนังสือเรียน
โดยไม่ต้องเตือน ทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด

2.3 ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของ
นักเรียนที่มุ่งจะศึกษาเล่าเรียนให้ประสบผลสำเร็จ พยายามที่จะรักษาสีทธิและหน้าที่ของตนอย่าง
เคร่งครัด และพยายามที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ได้แก่

2.3.1 การพยายามตั้งใจศึกษาเล่าเรียน หมั่นศึกษาใฝ่หาความรู้ เช่น
ตั้งใจฟังครูอธิบายในขณะที่อยู่ในห้องเรียน

2.3.2 การยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียนแล้วพยายาม
ปรับปรุงให้ดีขึ้น เช่น ขาดหนังสือเพิ่มเติมจากที่เมื่อคะแนนสอบได้ต่ำ

2.4 การวางแผน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนที่มุ่ง
จะศึกษาเล่าเรียนให้ประสบผลสำเร็จ โดยที่นักเรียนได้วางระเบียบวิธี หรือเครื่องมือที่จะนำไปสู่
เป้าหมายทางการเรียนที่วางไว้ ได้แก่ การที่นักเรียนมีแผนแม่บทจุดประสงค์ในการเรียน เช่น
เตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้า ทำตารางเรียนสำหรับตนเองและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
วางแผนการทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีลำดับก่อนหลังตามความเหมาะสม
วางแผนในการดูหนังสือสอบล่วงหน้า

2.5 การพึ่งตนเอง หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนที่มุ่ง
จะศึกษาเล่าเรียนให้ประสบผลสำเร็จ โดยที่นักเรียนจะศึกษาเล่าเรียน รวมทั้งการแก้ปัญหาตาม
ความรู้ความสามารถของตนเอง ได้แก่

2.5.1 การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง เช่น ทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ชักถามทบทวนที่ไม่ว่างใจเมื่ออยู่ในชั้นเรียน

2.5.2 ค้นคว้าทบทวนเพิ่มเติมด้วยตนเอง เช่น ค้นคว้าในห้องสมุด
การขอคำอธิบายจากผู้รู้

3. การสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนว หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองเกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยคู่มือครู และโปรแกรมการสอนโดยใช้วิธีการต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมกลุ่ม การโต้วาที กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ การอภิปราย พร้อมทั้งอุปกรณ์การสอนที่ใช้เป็นสื่อประสม ได้แก่ สไลด์ แผ่นภาพ เทปบันทึกภาพ เทปเพลง บัตรคำ บทอ่าน

4. การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนในกลุ่มควบคุมเกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการบรรยาย แจกเอกสาร ชักถาม และสรุป

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

ความหมายของชุดการแนะแนว

ชุดการแนะแนว (รายงานการประชุมเจ้ากระทรวงศึกษาธิการ. 2531 : 2) คือ เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสอน ประกอบด้วย

1. คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้ และเครื่องมือการวัด โดยให้แบบสอบถาม แบบสังเกต
2. โปรแกรมกิจกรรมเรื่อง ... ซึ่งประกอบด้วยชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมินผล

จิตาภรณ์ อังสุวรรณชาติ (2525 : 5) ให้ความหมายของชุดการแนะแนวอาชีพไว้ว่า เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ ซึ่งประกอบด้วย วิธีการของกระบวนการกลุ่ม และอุปกรณ์ต่าง ๆ

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของชุดการแนะแนว เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ ประกอบด้วย คู่มือครู และโปรแกรมกิจกรรมเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง และสื่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย เทปบันทึกภาพ สไลด์ และแผ่นภาพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างชุดการแนะแนวของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน มาเป็นพื้นฐานในการสร้าง ทั้งนี้เพราะชุดการสอนเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้น โดยการใช้สื่อประสมที่สอดคล้องกับวิชา หน่วยการสอน และหัวข้อเรื่อง เพื่อช่วยให้เกิดพฤติกรรมตามเป้าหมาย และการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

ความหมายของชุดการสอน

ฮุสตัน และคณะ อื่น ๆ (Houston and others. 1972 : 10 - 15) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ที่เป็นสื่อกลางให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ชุดการสอนจะมีรูปแบบต่าง ๆ กันออกไป แต่จะต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 5 ส่วน คือ คำชี้แจง จุดมุ่งหมาย การประเมินผลเบื้องต้น การกำหนดกิจกรรม และการประเมินผลครั้งสุดท้าย

กอร์ดอน (Gordon. 1973 : 10) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นชุดของวัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน ได้แก่ ความมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียน และการประเมินผล

เปรี๊ญ กุญ (2518 : 1) กล่าวถึงชุดการสอนว่า ชุดการสอนเป็นชุดของสื่อประสม (Multi-Media) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียน ประกอบด้วย หัวข้อ เนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วย โดยจัดไว้เป็นชุดหรือกล่อง หรือซอง ภายในจะมีคู่มือการใช้ที่ประกอบด้วย รายละเอียดและคำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งสื่อการสอนที่จำเป็นสำหรับประกอบกิจกรรมการเรียน

นอกจากนี้ นวลนง มังศรีสรรค์ (2530 : 5) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง ระบบการนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากความหมายของชุดการสอนที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง ระบบการนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การสร้างชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 89 - 91) กล่าวว่า สื่อการสอนเป็นระบบการนำวัสดุอุปกรณ์ (เครื่องมือ) และวิธีการ (กิจกรรม) มาช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การจัดสื่อการสอนให้อยู่ในรูปของ "ชุดการสอน" ซึ่งถือว่าเป็นแนวกรรม การใช้สื่อการสอนที่เริ่มจะวิวัฒนาการต่อการเรียนการสอนทุกระดับ มีหลักเกณฑ์วิธีการสร้างดังนี้

1. กำหนดขอบเขตเนื้อหา และประสบการณ์
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน
3. กำหนดหัวเรื่อง
4. กำหนดสมบัติและหลักการ มโนทัศน์และหลักการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิด สาร และหลักเกณฑ์สำคัญเอาไว้เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปและเชิงพฤติกรรม ที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะ เป็นแนวทางการเลือกและผลิตสื่อการสอน ซึ่ง "กิจกรรมการเรียนรู้" หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ทำให้ผู้เรียนปฏิบัติ

7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบสอบเกณฑ์ (Criterion Test) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากผ่านกิจกรรมมาแล้วเรียบร้อยแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอนให้สอดคล้องกับ "หัวเรื่อง" และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม โดยแยกไว้เป็นหมวดหมู่ตามลำดับหัวเรื่อง

9. ทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. นำชุดการสอนไปใช้

คุณค่าของชุดการสอน

เปรี๊ยะ กุมท (2518 : 12) กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ เพราะชุดการสอนที่สร้างขึ้นได้รับการวิเคราะห์ระบบ มีการตรวจแก้ไขอย่างถี่

2. ทำให้การเรียนรู้มีความสมบูรณ์และมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง เพราะเป็นบทเรียนที่สำเร็จอยู่แล้ว

3. ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง และได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความสนใจหรือความต้องการของตนเอง

4. ช่วยแก้ปัญหาคาใจและการขาดแคลนครู และคุณภาพของการเรียนได้

5. ให้ความสะดวกแก่ครูผู้สอน จะช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอน

ส่วนชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 174 - 175) กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนและมีลักษณะเป็นแนวธรรมชาติ ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้

2. ช่วยเร้าความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเอง

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีการรับผิชอบต่อตนเองและสังคม

4. ช่วยสร้างความพร้อมและความตั้งใจแก่ผู้สอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที

5. ทำให้การเรียนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าผู้สอนจะมีความขัดข้องทางอารมณ์มากน้อยเพียงใด

6. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากชุดการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครู ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุดการสอนที่ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพแล้ว

จากเอกสารที่เกี่ยวกับชุดการสอนดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการสร้างชุดการสอนเป็นการนำเอาวัสดุอุปกรณ์และวิธีการต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นสื่อประสมมาจัดไว้เป็นระบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และมีการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนก่อนที่จะนำไปใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นชุดการสอนจึงสามารถช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน และทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ จากเอกสารที่เกี่ยวกับชุดการสอน ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดการแนะแนว ซึ่งมีลักษณะของการให้สื่อประสม การกำหนดหัวเรื่อง วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย การกำหนดกิจกรรม และการประเมินผล เมื่อสร้างเสร็จแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แล้วจึงนำไปทดลองใช้ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

ปริญดา บุญศิลาเลิศ (2520 : 45) ทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพมหาราช "เทพมหาราชวิทยา" จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 60 คน
แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนว
ด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยแบบบรรยาย
ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยชุดการแนะแนวอาชีพมีคะแนนเฉลี่ย
ปัญหาในการเลือกอาชีพแต่ละด้านต่ำกว่าก่อนได้รับการแนะแนวด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ
อย่างมีนัยสำคัญ และต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพแบบบรรยาย สอดคล้องกับ
ผลการศึกษาของจินตภรณ์ กังสุวรรณาติ (2525 : 62) ซึ่งทดลองใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว
อาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยชุดการสอน
กิจกรรมแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพด้วยวิธีบรรยาย
ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว
อาชีพ มีคะแนนปัญหาในการเลือกอาชีพทุกด้านต่ำกว่าเมื่อยังไม่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ
คือ มีปัญหาในการเลือกอาชีพน้อยกว่า

กฤษณา จันทรวินาศ (2527 : 34) ทดลองสอนกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดการแนะแนว
อาชีพ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง
35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ
ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยวิธีบรรยาย ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนที่ได้รับการ
สอนกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ มีคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่องอาชีพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยวิธีบรรยาย

หิพนมาศย์ พิมลศักดิ์ (2530 : 32) ศึกษาผลของการให้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2530 จำนวน 30 คน สุ่มเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนนาฏศิลป์ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ มีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงกว่า นักเรียนนาฏศิลป์ที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมปอง สุขตฤณการภักดิ์ (2530 : 65) ทดลองให้ชุดการแนะแนวอาชีพเพื่อศึกษาผลที่มีต่อความสนใจด้านอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยชุดการแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจด้านอาชีพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

วิลาวัลย์ บุญวัฒน์ (2531 : 68) ได้ศึกษาผลของการให้ชุดการแนะแนวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อมให้กับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยให้ชุดการแนะแนว ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อมให้โทษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยให้ชุดการแนะแนว มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ชุดการแนะแนว ได้แก่ มีปัญหาในการเลือกอาชีพ น้อยกว่า มีความสนใจในเรื่องอาชีพ มีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงกว่า และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อมให้โทษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยา และนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า "แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์" ไว้ดังนี้ แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1953 : 110 - 111) ให้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ว่า เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสนใจเมื่อประสบ ความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว

เมอร์เรย์ (Murray. 1964 : 19) อธิบายความหมายของความต้องการผลสัมฤทธิ์ (Need for Achievement) ไว้ว่า เป็นความต้องการที่จะได้รับผลสำเร็จจากการกระทำในสิ่งที่ยาก ต้องการที่จะควบคุม จัดกระทำ หรือจัดระเบียบวัตถุบุคคล หรือความคิด โดยกระทำสิ่งเหล่านี้ อย่างรวดเร็ว และมีความเป็นอิสระมากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ต้องการเอาชนะอุปสรรคและบรรลุ ถึงมาตรฐานอันดีเลิศ ต้องการเป็นคนที่เก่ง มีความสามารถในการแข่งขันและเอาชนะคนอื่น ๆ

เซกอร์ค และแบ็คแมน (Secord and Backman. 1964 : 568) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า ถ้ามีการท้าทายเกี่ยวกับมาตรฐานความประพฤติแต่ละบุคคลจะตอบสนองสถานการณ์ต่างกับ บุคคลที่ตั้งมาตรฐานสำหรับตนเองสูงจะพยายามอย่างมากเพื่อไปให้ถึงมาตรฐาน ส่วนบุคคลที่ไม่ได้ตั้งมาตรฐานสำหรับตนเองก็จะมีพยายามน้อย และมีความรู้สึกไม่สนใจเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานที่ตนตั้งไว้ ซึ่งเป็นเครื่องแสดงว่าบุคคล 2 จำพวกนี้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967 : 153) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีการกระทำเพื่อบรรลุเป้าหมายด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม

ลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31 - 34) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เขียนย่อว่า (N-Ach) ซึ่งความ

ต้องการดังกล่าว เปรียบได้กับความต้องการขั้นสูงของมาสโลว์ (Maslow) ที่เรียกว่า Self-Actualization เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเอง ทั้งในความสามารถ ความถนัด รวมทั้งศักยภาพอื่น ๆ และจะมีความปรารถนาที่จะใช้ความสามารถและศักยภาพอย่างเต็มที่

ประสาธ ไพฑูริ (2516 : 3) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง องค์ประกอบที่สำคัญที่จะส่งเสริมให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็น กิจกรรมด้านการทำงานหรือการศึกษาโดยมุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม

รุ่งเรือง ธงสีลา (2527 : 7) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในการทำงาน และเกิดความเชี่ยวชาญในงานที่ยากซับซ้อน เมื่อเผชิญอุปสรรคก็ไม่ย่อท้อ จะมีแต่ความวิริยะอุตสาหะฝ่าฟันอุปสรรค และการแสดงความคิดเห็น มีความรู้สึกต้องการชัยชนะในการแข่งขัน หรือความดีเด่นกว่าบุคคลอื่น เพื่อให้เท่าเทียมกับมาตรฐานอันสูงสุดที่ตัวเองตั้งไว้ และมีความมั่นใจในความสามารถของตน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหา มีความทะเยอทะยานสูงเพื่อก้าวตนเองไปสู่ความสำเร็จ มีความต้องการเป็นอิสระในการทำงาน และการแสดงออก ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้อัตราสัมฤทธิ์เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมกเคลแลนด์ (McClelland, 1961 : 207 - 256) กล่าวถึง พฤติกรรมของผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ว่ามีลักษณะดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk-Taking) มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ไม่พอใจทำสิ่งง่าย ๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถ หากแต่จะเลือกทำสิ่งที

ยากเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง และการทำสิ่งที่ยากได้สำเร็จนั้น ทำให้ตนเองพอใจ ส่วนผู้ที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มักไม่กล้าเสี่ยง เพราะกลัวไม่สำเร็จหรือไม่ก็เสี่ยงจนเกินไป ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าจะทำไม่สำเร็จ แต่ก็หวังพึ่งโชค

2. ความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการกระทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันไปทุกกรณี แต่จะเอาใจใส่เฉพาะหากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทาย ด้วยความสามารถของตน เป็นงานที่ต้องใช้สมองขบคิด และจะทำให้ตนเองเกิดความรู้สึได้ว่าทำงานสำคัญสำเร็จลุล่วงไป

3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะพยายามทำงานให้สำเร็จ เพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่จะหวังให้คนอื่นยกย่องตน ต้องการปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบให้ผู้อื่นเินมาบอกการว่า ตนควรทำอย่างนั้นอย่างนี้

4. ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ (Knowledge of Result of Decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการกระทำของตนว่ามีผลเป็นอย่างไร ไม่ไหลลัดตะเคววเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ และเมื่อทราบผลการตัดสินใจหรือการกระทำแล้วยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิม

5. คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่วางแผนการระยะยาว (Long-Range Planning) เพราะเล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organizational Skill) คือ การทำให้เกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงาน ต่อมา แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1969 : 104) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นดัชนีชี้ถึงควมมีคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์อย่างหนึ่ง และกำหนดลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. ทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จ มากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
2. เลือกหาสิ่งที่เป็นไปได้ และเหมาะสมกับความสามารถของตน

3. มีความตั้งใจจริงในการทำงาน เพื่อให้งานสำเร็จอย่างแท้จริง ไม่ใช่เกิดจากโอกาส และไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์

4. ทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเอง ไม่ใช่มีจุดมุ่งหมายที่รางวัล
กิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 437 - 439) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ว่าประกอบด้วย

1. ความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ ประารถนาที่จะทำกิจการนั้นให้สำเร็จ
2. มีความเพียรพยายาม ใ้แก่ ทำงานให้เป็นผลสำเร็จ
3. มีความอดทนเต็มใจที่จะลำบากแม้จะยากเพียงใดก็ตาม

แอทกินสัน (Atkinson. 1964 : 259 - 261) กล่าวว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
กล้าแข็ง จะมองงานที่ยากขึ้น ถ้างานนั้นง่ายหรือปานกลาง ความสนใจของเขาจะลดลง หลังจาก
งานชิ้นแรกประสบผลสำเร็จ ถ้างานชิ้นแรกง่ายและเขาล้มเหลว ความคาดหวังประสบผลสำเร็จ
จะลดลงมา ความล้มเหลวในครั้งต่อ ๆ มา จะค่อย ๆ ทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำลง และความ
คาดหวังต่ำลง

ลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31 - 34) พบว่า พฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้นจะมีความทะเยอทะยาน มุ่งแข่งขัน และพยายามปรับตัวให้ดีขึ้น

แกรนคอลล (Marx. 1970 : 240; citing Crandall. 1963) กำหนดพฤติกรรม
ของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 3 ลักษณะ ได้แก่

1. เป็นพฤติกรรมที่มีเป้าประสงค์
2. เป็นพฤติกรรมที่มีเอกลักษณ์ไม่เลียนแบบผู้อื่นทั้งหมด
3. เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่มุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยมอย่างใด
อย่างหนึ่ง

เฮลล์แมน (Herman. 1970 : 354) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
ไว้ 10 ประการดังนี้

1. มีระดับความทะเยอทะยานสูง
2. มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบผลสำเร็จถึงแม้ผลการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับ

โอกาส

3. มีความพยายามที่จะเลื่อนไปสู่สถานะที่สูงขึ้น
4. อคติที่ทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
5. เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ
6. รู้สึกว่าเวลาไม่เพียงพอและสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก
8. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
9. ต้องการให้เป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนเองให้ดีขึ้น
10. พยายามปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนให้ดีเสมอ

ไวเนอร์ (Weiner, 1972 : 203 - 215) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตั้งใจทำงานดีกว่า อคติต่อความล้มเหลวสูง ชอบเลือกงานที่ซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำการต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเอง มากกว่า และภูมิใจที่ได้เลือกงานยากมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ซูซีฟ ล่อนโคกสูง (2525 : 47 - 48) กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงว่า มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. ทำสิ่งที่ยาก ๆ มีความมานะพยายาม สุกสนานและชอบทำกิจกรรมนั้น ๆ
2. ชอบการแข่งขันต้องการชัยชนะ
3. มีความทะเยอทะยาน
4. ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

5. มีจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่เด่นชัดสมบูรณ์
6. พฤติกรรมที่แสดงออกจะมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง

พรรคีย์ ชูทัย เจนจิต (2523 : 29) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. เป็นผู้มีความบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึง

จุดหมายปลายทาง

2. เป็นผู้ทำงานมีแผน
3. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

X การณี วงษ์อยู่น้อย (2525 : 73 - 74) ได้สรุปลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 2 พวก คือ

บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร
2. มีทักษะในการจัดระบบงาน
3. มีระดับความทะเยอทะยานสูง
4. ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง
5. อคติแห่งงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
6. เล็งเห็นการณ์ไกล และมีแผนระยะยาว
7. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
8. ตั้งการทราบแน่ชัดว่า การตัดสินใจของตนมีผลอย่างไร
9. พยายามเต็มที่ในการทำงานที่ต้องใช้สมองขบคิด และงานไม่ซ้ำแบบใคร
10. ชอบทำงานให้เสร็จตามความพอใจของตน ไม่ยอมให้ใครมาบงการ
11. มักเลือกทำในสิ่งที่เห็นไปได้ และเหมาะสมกับความสามารถ
12. มุ่งที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
13. เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้เสร็จ

14. จะทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตน ไม่มุ่งรางวัลหรือชื่อเสียง

15. คิดว่าทุกสิ่งจะสำเร็จลงได้ด้วยความตั้งใจจริง และการทำงานจริงของตนไม่ใช่
เกิดจากโอกาส และไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์

บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จะมีลักษณะพฤติกรรมดังนี้

1. มักผัดวันประกันพรุ่ง
2. มักขาดระเบียบในการทำงาน
3. ชอบทำงานตามคำสั่งของผู้อื่น
4. ทำงานไม่คล่องเสร็จตามกำหนด
5. ขาดความตั้งใจจริงในการทำงาน
6. มักไม่ตั้งความคาดหวังในผลสำเร็จจากการทำงาน
7. ชอบทำงานเพียงเพื่อพลเสร็จ ไม่สนใจคุณภาพของงาน
8. ชอบคอยขอรับความช่วยเหลือจากเพื่อน หรือบุคคลอื่น
9. หมดความเข้าอกเข้าใจกับงานจะไม่สามารถทนทำงานต่อไปได้
10. เชื่อว่าบุญวาสนาจะทำให้งานที่เหนื่อยๆ ประสบความสำเร็จได้
11. มุ่งหวังรางวัล หรือชื่อเสียงมากกว่าความสำเร็จของงาน
12. เมื่อประสบอุปสรรค มักหลีกเลี่ยง ไม่กล้าเผชิญอุปสรรคนั้น ๆ

จากลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์สูง ควรประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญดังนี้ คือ มีความทะเยอทะยาน กระตือรือร้น เลือกทำ
ในสิ่งที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง รักดีชอบต่อตนเอง มีการวางแผนในการทำงาน และ
พึ่งตนเอง

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

1. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเมอร์เรย์ (ทศพร ประเสริฐสุข. 2525 : 26 ; อ้างอิงมาจาก Murray. 1938 : 152 - 266) ได้รวบรวมความต้องการทางจิตของมนุษย์ไว้ 28 ชนิด และในจำนวนนี้มีความต้องการเอาชนะและประสบผลสำเร็จ (Need for Achievement) รวมอยู่ด้วย และเป็นบุคคลแรกที่กล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ (N-Achievement) ว่าเป็นความต้องการทางจิตที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ต้องการเป็นผู้นำ มีความสามารถ มีพลังจิต (Will Power) ที่จะเอาชนะอุปสรรค มุ่งมั่นที่จะทำในสิ่งที่ยากให้ประสบกับความสำเร็จ
2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory) แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961 : 36 - 62) เห็นแรงจูงใจทางสังคม 3 ประการ คือ
 1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งก็คือ ความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสนใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อล้มเหลว
 2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพของผู้อื่น จึงเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคล
 3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคม ทำให้บุคคลแสดงหาอำนาจเพราะจะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ หากทำอะไรได้เหมือนคนอื่น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง เป็นผู้พยายามจะควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น

แมคเคลแลนค์ เห็นความสำคัญในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจทาง
ด้านอื่น เขาเห็นว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับความสำเร็จทางเศรษฐกิจ
ของประเทศ

3. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Theory of Motivation)
มาสโลว์ (สุงห์ สีนสูงศ์วัฑฒ์. 2527 : 14; อ้างอิงมาจาก Maslow. 1970 : 35 - 48)
ได้เรียงลำดับความต้องการของบุคคลไว้ 6 ประเภท จากความสำคัญมากไปหาน้อยดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย
2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง
3. ความต้องการความรักและการยอมรับ
4. ความต้องการมีชื่อเสียง
5. ความต้องการตระหนักในความสามารถแห่งตน
6. ความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ

ความต้องการความสำเร็จ หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามทฤษฎีของแมคเคลแลนค์จะ
ตรงกับความต้องการในลำดับที่ 5 ของมาสโลว์ คือ ความต้องการตระหนักในความสามารถแห่งตน
(Self-Actualization) ซึ่งเป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองตรงตามสภาพที่ตนเป็นอยู่
เข้าใจความสามารถ ความสนใจและศักยภาพของตน ยอมรับได้ทั้งส่วนที่เป็นจุดอ่อนและจุดบกพร่อง
ของตนเอง ความต้องการชนิดนี้เป็นความต้องการที่แต่ละคนต้องการจะเป็นคนชนิดที่ตนจะเป็นได้
ที่สุด ทำความเข้าใจกับตนเองได้ถูกต้อง ทำให้มีความสุข และประสบความสำเร็จในการทำงานได้
เต็มความสามารถของตน

4. ทฤษฎีสององค์ประกอบของเฮลส์เบิร์ก (Herzberg's Two Factors Theory)
จากการวิจัยของเฮลส์เบิร์ก และคนอื่น ๆ (Herzberg and others. 1959 : 113 - 119)
ซึ่งศึกษาการทำงานของคนในองค์กรต่าง ๆ พบว่า มีองค์ประกอบเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจใน
การทำงานอยู่ 2 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางอนามัย (Hygiene Factors) เป็นองค์ประกอบพื้นฐาน จำเป็นที่ทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนอง องค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งที่จูงใจให้คนทำงานมากขึ้น แต่เป็นองค์ประกอบเบื้องต้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พอใจในงานที่ทำ เช่น คนที่ทำงานหวังเงินเดือน ต้องการสภาพแวดล้อมในการทำงานดี ต้องการจะมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ เป็นต้น

2. องค์ประกอบที่เป็นสิ่งจูงใจ (Motivator Factors) หรือองค์ประกอบที่กระตุ้นให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่าง ๆ บุคคลจะถูกจูงใจให้ทำงานเพิ่มขึ้นกว่าเดิมด้วยองค์ประกอบประเภทนี้ เช่น ความรู้สึกเกี่ยวกับความสำเร็จของงาน การที่ได้รับผิดชอบมากขึ้น ได้รับการยกย่อง และการมีโอกาสดำเนินงาน เป็นต้น

ความต้องการความสำเร็จในทฤษฎีของเฮิร์ซเบิร์ก เป็นความต้องการในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีของมาสโลว์ จะตรงกับลำดับความต้องการระดับสูงสุดในความสามารถตนเอง (Self-Actualization)

5. ทฤษฎีทางพุทธศาสนา

ในทางพุทธศาสนา แรงผลักดันพฤติกรรมของมนุษย์ ได้แก่ ความอยาก หรือเรียกว่า ตัณหา ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. กามตัณหา ความอยากในสิ่งที่น่าใคร่ น่าปรารถนา น่าพอใจในรูป รส กลิ่น เสียง และการสัมผัส

2. ภวตัณหา ความอยากเป็น เช่น อยากเป็นเศรษฐี เป็นดาราภาพยนตร์ เป็นบัณฑิต ฯลฯ

3. วิภวตัณหา ความอยากที่จะไม่เป็น อยากพ้นไปจากภาวะที่ไม่ปรารถนา ตัณหาทั้ง 3 นี้ ทำให้เกิดอุปาทาน คือ ความยึดมั่น ถือมั่น และทำให้เกิดเจตจำนงในการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น อยากเป็นเศรษฐี ก็ทำให้ยึดมั่น ในความคิดเกี่ยวกับความสุขสบายของเศรษฐี ยึดมั่นที่จะหาตนให้ร่ำรวย จึงมีพฤติกรรมขยันขันแข็งหาว่าหากิน หรือโกงกินเพื่อให้เป็นเศรษฐี เป็นต้น (ชัยพร วิชชาวุธ. 2525 : 137)

นอกจากนี้ ในทางพุทธศาสนายังกล่าวถึงเนื้อหาความต้องการของมนุษย์ โดยแบ่งอย่างหยาบ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. ความต้องการเบื้องต้นก็คือ ปัจจัย 4 อันเป็นสิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย

2. ความต้องการทั่วไป ได้แก่ โลกธรรมทั้ง 4 คือ ลาภ ยศ สรรเสริญ บารมี และเฉพาะความสุขของภุชงค์ยังจำแนกออกได้อีก 4 ประการ คือ สุขเกิดจากการมีทรัพย์ สุขเกิดจากการใช้ทรัพย์ สุขเกิดจากการบริโภค และสุขเกิดจากการทำงานที่ปราศจากโทษ (อมร รัชสาสัย. 2522 : 62 - 63)

ความสำเร็จในการทำงานจัดอยู่ในประเภทความต้องการทั่วไป ซึ่งได้กล่าวไว้ใน อธิติบาท 4 คือ ถิ่นทะ (ความพอใจในงาน) วิริยะ (มีความเพียรในงาน) จิตตะ (เอาใจใส่ จดจ่อในงาน) วิมังสา (หาทางปฏิบัติงานนั้นให้ได้ผลดีที่สุด) จะเห็นว่าเมื่อคนมีถิ่นทะ มีความพอใจในงานย่อมเกิดแรงจูงใจถาวร เพราะงานต้องอยู่กับตนชั่วชีวิต เมื่อเผชิญอุปสรรค หากคนมี อธิติบาท 4 นี้ ก็จะประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ปรารถนา

ในทางพระพุทธศาสนาเราท่านที่ได้กล่าวมาแล้วนี้อาจกล่าวได้ว่า มนุษย์นอกจากต้องการ มีสุขภาพดีแล้ว ยังต้องการความสำเร็จในงาน ความสำเร็จในสัมพันธภาพระหว่างตนเองกับผู้อื่น และความสำเร็จในชีวิตครอบครัว ความสำเร็จเหล่านี้อยู่ในวิสัยที่มนุษย์จะกระทำได้เลยเมื่อมีความ ตั้งใจจริง อุทิศร่างกาย และพลังใจเพื่อจุมุ่งหมายปลายทางที่ตั้งไว้ (ประมวญ ถิกกินสัน. 2520 : 139 - 141)

จะเห็นได้ว่า ความต้องการของมนุษย์ในทางพุทธศาสนาทั้ง 2 ประการดังกล่าว สอดคล้องกับความต้องการตระหนักในความสามารถแห่งตน (Self Actualization) ตามทฤษฎีของมาสโลว์

6. ทฤษฎีความสอดคล้อง (Consistency Theory) คอว์แมน (ทศพร ประเสริฐสุข. 2525 : 39; อ้างอิงมาจาก Korman. 1974 : 182 - 188) อธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตามแนวคิดของทฤษฎีความสอดคล้องว่า บุคคลจะเกิดภาวะสมดุลในจิตใจ ถ้าพฤติกรรมและความเชื่อ
ของเขาสอดคล้องกัน หรือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่ถ้าเมื่อใดก็ตามที่เกิดความรู้สึกว่าพฤติกรรม
ขัดแย้งกับความเชื่อเมื่อใดก็จะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น เขาจะต้องปรับความขัดแย้งให้ยุติลงโดยอาจจะ
เปลี่ยนความเชื่อหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

ในแง่ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคคลเป็นผู้ที่มีเหตุผลและแยกแยะได้ระหว่างความ
สำเร็จและความล้มเหลว และสามารถมีเหตุผลหรือความคิดเห็นเป็นของตนเอง ถ้าหากเขาได้
ทำงานชุดหนึ่งซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน และพบว่าตนเองไม่มีความสามารถที่จะทำงานชุดนั้นทุกงาน
กรณีนี้จะทำให้บุคคลสามารถที่จะประเมินความรู้ความสามารถของตนได้ แต่ถ้าหากว่าคนคนหนึ่ง
ทำงานชนิดอื่นซึ่งเป็นประเภทเดียวกันกับงานที่เคยล้มเหลวแล้วแต่สามารถทำได้ดี กรณีนี้จะเกิดความ
ขัดแย้งหรือความไม่สมดุลทางความคิดขึ้น บุคคลจะต้องคิดว่าอะไรคือผลลัพท์ในประสบการณ์การทำงาน
ที่ผ่านมา เขาอาจเปลี่ยนพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความคิดครั้งก่อน (ครั้งที่ประสบความล้มเหลว)
หรือพอใจในผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในครั้งนี้ แล้วอาจจะทำพฤติกรรมใหม่ซ้ำ ๆ อีก ทฤษฎีนี้
ประโยชน์มากในการที่จะเข้าใจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะความสอดคล้องนี้จะมีอิทธิพลในการจูงใจ
ให้เกิดพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Behavior) ได้

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ได้กล่าวมาแล้วในเบื้องต้นสรุปได้ว่า ความ
ต้องการความสำเร็จเป็นความต้องการทางจิตที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุด
ของบุคคลที่ต้องการจะเป็น

สำหรับการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามปลายเปิดให้นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจริญประวัติวิทยาคมตอบ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติตนในการเรียนของนักเรียนว่าถ้านักเรียนต้องการที่จะเรียนให้ประสบผลสำเร็จ นักเรียน
จะต้องปฏิบัติตนอย่างไรบ้าง แล้วนำคำตอบที่ได้มาตรวจสอบกับความสอดคล้องของทฤษฎี พบว่า
คำตอบของนักเรียนส่วนใหญ่สอดคล้องกับทฤษฎีและลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ
แมคเคลแลนดี

ผู้วิจัยจึงนำทฤษฎีและลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ 5 ลักษณะ มากำหนดนิยามปฏิบัติการเพื่อสร้างโปรแกรมในการดำเนินการทดลอง

วิธีพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้นักเรียนให้มากขึ้นจะเป็นประโยชน์อย่างมาก เนื่องจากสามารถลดอัตราความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา และจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้ด้วย แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961 : 400 - 401) ได้เสนอแนววิธีเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

1. กระบวนการกลุ่ม เป็นวิธีการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยมและส่งเสริมค่านิยมใหม่ ๆ เพราะกระบวนการกลุ่มเป็นวิธีการสำคัญที่เด็กจะได้เรียนรู้ที่จะปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความต้องการของกลุ่ม

2. การเรียนรู้เกี่ยวกับการเล่น และการทำงานในกลุ่ม

3. การสอนให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน รู้จักความต้องการ และความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น โดยอาศัยกิจกรรมกลุ่ม นับเป็นพื้นฐานที่สำคัญของระบบประชาธิปไตยและการพัฒนาเศรษฐกิจ

4. การช่วยให้บุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ (Achievement Related Fantasies) โดยการสัมผัสผ่านทั้งทางตรงและทางอ้อม

โรเซน (Rosen, 1961 : 574 - 585) เสนอแนะวิธีการฝึกให้เด็กมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ไว้ดังนี้

1. ให้รางวัลแก่เด็กที่พยายามทำอะไรให้สำเร็จ พ่อ-แม่อาจสอนโดยการชี้แนะให้เด็กแก้ปัญหาตามลำดับขั้น จะทำให้เด็กกล้าที่จะพยายาม และกระทำให้ถึงมาตรฐาน

2. ให้รางวัลแก่เด็กที่มีความพยายามเพื่อบรรลุความสำเร็จด้วยตนเอง

3. สภาพการกำเนิดชีวิต และผลสัมฤทธิ์ของบิดา-มารดา จะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดเกิดความต้องการผลสัมฤทธิ์สูงได้

ส่วนสอพกัน (Hoffman, 1977 : 113 - 114) กล่าวถึงหลักการสำคัญของการฝึกให้เด็กเกิดค่านิยมมุ่งผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นการสร้างให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งกันในตัวบุคคล โดยให้ได้รับความรู้ใหม่ที่ไม่สอดคล้องกับความรู้เดิม จากนั้นก็ใช้วิธีที่ทำให้เข้าใจและเห็นพลังด้วย พร้อมทั้งยอมรับความรู้และเหตุผลใหม่ทันทีเป็นผลของตน วิธีการอาจให้การอธิบายกลุ่ม การให้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน หรือการให้ตัวแบบ การสร้างให้เกิดความขัดแย้งหรือความไม่สมดุลทางความรู้สึกนี้เป็นการทำให้เกิดความเครียด ซึ่งลักษณะนี้จะคล้ายกับความอดทนหรือแรงขับ ทำให้บุคคลต้องการค้นคว้าสำรวจ เพื่อนำไปสู่ความพอใจหรือความสำเร็จ

โกศล วิชญ (2524 : 10 - 38) กล่าวว่าวิธีการฝึกฝนให้บุคคลเกิดค่านิยมมุ่งผลสัมฤทธิ์อาจทำได้ดังนี้

1. วิธีใช้ตัวแบบ จะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้ถ้าตัวแบบมีอิทธิพลต่อผู้รับการฝึก ลักษณะการเลียนแบบเป็นไปรวมหมู่ปฏิบัติของสังคม ซึ่งเป็นวิธีที่มนุษย์ใช้ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การเลียนแบบ (Imitation) และการยึดแบบ (Identification) ต้องอาศัยตัวแบบ ลักษณะความเหมาะสมของตัวแบบเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับวิธีนี้ ตัวแบบที่มีอิทธิพลให้เด็กคล้อยตามได้มาก ได้แก่ พ่อ แม่ ครู ผู้ใหญ่ เพื่อน เป็นต้น

2. วิธีการสวมบทบาท (Role Playing) วิธีนี้เกิดจากความเชื่อว่าการที่บุคคลจะเข้าใจผู้อื่นได้ค่านั้นจะต้องให้เขามีโอกาสได้สวมบทบาทที่แตกต่างจากที่ตนเป็นอยู่ ซึ่ง คอลลินส์ (Collins, 1970 : 140) เห็นว่าเป็นวิธีเดียวที่จะทำให้คนได้คิด ได้รู้จักแตกต่างไปจากที่เขาเป็นอยู่ คือ ให้เขาได้แสดงออกในบทบาทที่แตกต่างออกไปจากเดิม การสวมบทบาทเป็นการรับเอาทัศนคติของคนที่เขาทำให้เขามีความคิดเห็นกว้างขวางและความเข้าใจแตกต่างไปจากเดิม ไม่มีตัวมันอยู่กับตนเอง

3. ใช้วิธีสร้างความขัดแย้งทางเหตุผลหรือความไม่สมมูลทางความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทฤษฎีความสอดคล้อง (Consistency Theory) กล่าวคือสร้างความขัดแย้งในตัวบุคคล โดยเสนอให้เขาได้ความรู้ใหม่ที่ไม่สอดคล้องกับความรู้เดิม ซึ่งจะก่อให้เกิดแรงขับที่ต้องการจะค้นคว้า สำรวจ เพื่อไปสู่ความพอใจความสำเร็จ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและลดความขัดแย้ง

4. การใช้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน เพื่อมีอิทธิพลต่อเด็กมาก ยิ่งเป็นเพื่อนที่เด็กรักชอบพอหรือถักถอถึงยิ่งมีอิทธิพลมาก ปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนจะมีผลต่อตัวเด็ก เด็กที่ร่วมสังคมกันจะมี ความก้าวหน้ากว่าเด็กที่แยกตัวจากเพื่อน การอภิปรายกันจะทำให้เด็กได้รับความคิดเห็นและทัศนะใหม่ ๆ ต่างไปจากที่ตนมีอยู่และจะนำมาเปรียบเทียบกับความรู้เดิมของตน ถ้าสามารถปรับเข้ากันได้ เด็กจะพัฒนาโครงสร้างของความรู้และเหตุผลใหม่ขึ้นได้

ทศพร ประเสริฐสุข (2525 : 79) ได้เสนอแนววิธีที่จะทำให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมประกอบกับการใช้สื่อต่าง ๆ ในการฝึกฝนก็สามารถที่จะปลูกฝังให้บุคคลเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นได้

สำหรับการทดลองเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนนั้น เมื่อปี ค.ศ. 1965

แมคเคลแลนค์ (ทศพร ประเสริฐสุข. 2525 : 72; อ้างอิงมาจาก McClelland. 1965) ได้ศึกษาด้วยวิธีการทดลองเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสำรวจผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในโรงเรียน โดยจัดการฝึกอบรมให้ระยะเวลาสั้น ๆ แยกโรงเรียน มุ่งช่วยให้ผู้เรียนนึกคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางค้าอาชีพ และมีชัยในการทำงานของตน ผลของการทดลองช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความสำคัญของการวางแผนระยะยาวทางค้าอาชีพ และจะช่วยให้ประสบความสำเร็จ

แมคเคลแลนค์ และวินเตอร์ (McClelland and Winter. 1969 : 94 - 105) ศึกษาเด็กนักเรียนชายที่ขาดแรงจูงใจในการเรียน เด็กเหล่านี้ผ่านเทคนิคการจูงใจทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนมาแล้ว เช่น การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล เป็นต้น ปรากฏว่าเทคนิคเหล่านี้ใช้ไม่ได้ผล แมคเคลแลน และวินเตอร์ นำเด็กเหล่านี้ซึ่งมีอายุ 16 - 17 ปี ไปฝึกอบรมในสถานการณใหม่

ที่ตัดขาดจากสภาพการณ์เดิม เขาให้สถานที่ในชุมชนแห่งหนึ่ง สำหรับการฝึก ใช้เวลา 5 วัน
ปรากฏว่าหลังจากฝึกไปแล้ว 1 ปี กริ่งหนึ่งของเด็กในกลุ่มตัวอย่าง มีการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ
เด็ก 7 คน ใน 9 คน สามารถปรับปรุงตนเองจนได้เกรดสูงขึ้น จากการสัมภาษณ์หลังจากนั้น
พบว่าเด็กทุกคนรายงานว่าเขามีความคิดอย่างจริงจังในการวางแผนอาชีพของตน

จากการศึกษาของอัลซูเลอร์ ทาเมอร์ และแมคลินไทร์ (ทศพร ประเสริฐสุข, 2522 :
72; อ้างอิงมาจาก Alschuler, Tabor and McIntyre, 1970) ตามแนวทางของ
แมคเคลแลนด์ ซึ่งสอนนักเรียนให้รู้จักวิธีการคิด การพูด และการกระทำตามแบบอย่างของผู้ที่มี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เมื่อสอนแล้วมีการประเมินผลว่าผู้เรียนมีความต้องการที่จะวางแผนการใน
อนาคตของตนหรือไม่ วิธีการสอนในแนวทางนี้มุ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น
โดยตรง และหวังว่าการเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะเป็นผลพลอยได้ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียน
เพิ่มสูงขึ้นด้วย ผลจากการสอนในแนวทางนี้พบว่า การเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถ
ปรับปรุงผลการเรียนได้เพียงเล็กน้อย เช่น จากการฝึกนักเรียนอาร์ลิงตันไฮสกูล (Arlington
High School) ในชุมชนแห่งหนึ่ง จากการติดตามผลหลังการฝึกพบว่า นักเรียนชายสามารถ
ปรับปรุงเกรดของตนจาก D^+ เป็น C^- ได้

จากแนวคิดและข้อเสนอแนะแนวทางในการเสริมสร้างพัฒนา และฝึกให้มีลักษณะของผู้มี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนทั้งที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าวิธีการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
มีหลายวิธี เช่น การอบรมเลี้ยงดูจากที่บ้าน การฝึกอบรมในโรงเรียน แต่การพัฒนาแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์โดยเน้นการอบรมเลี้ยงดูนั้นมักเป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้ยาก ดังที่ แมคเคลแลนด์
(McClelland, 1961 : 400 - 401) ได้กล่าวไว้ว่า

น่าเสียดายที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมโดยรวม เช่น ศาสนา
แบบแผนการดำเนินชีวิต ซึ่งก็คือวิถีทางที่พล-แม่อบรมเลี้ยงดูของตนนั่นเอง แต่การ
เปลี่ยนแปลงวิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรในวัฒนธรรมทั้งหลายเกือบเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ ดังนั้น
การศึกษาอบรมในโรงเรียนจึงเป็นทางเลือกที่น่าจะกระทำได้ผลมากกว่า

สำหรับวิธีการพัฒนาสร้างเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนมีหลาย ๆ วิธี และจากวิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวจะเป็นวิธีการที่เอื้อต่อการพัฒนาสร้างเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนได้ เพราะชุดการแนะแนวนั้นประกอบด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ และสื่อ เช่น สไลด์ เทปบันทึกภาพ เอกสาร การอภิปรายกลุ่ม การใช้ตัวแบบ และกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะ แนววิธีการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักการศึกษาและนักจิตวิทยาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น และจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดการแนะแนวแสดงว่าชุดการแนะแนวสามารถที่จะทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำชุดการแนะแนวมาใช้ในการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียน เพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นี้เป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

งานวิจัยในต่างประเทศ

ริชาร์ด (Richard. 1920 : 80) ได้ทดลองฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เกี่ยวกับผลงานด้านวิชาการของกลุ่มเด็กเกรด 8 จำนวน 64 คน และเกรด 10 จำนวน 78 คน โดยแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มทดลองได้มีโอกาสคิดมากกว่าต้องการที่จะแข่งขันกับมาตรฐานเอาแต่เพียง เมื่อได้รับการท้าทายจากงานที่สัมพันธ์กับด้านทักษะ ก็มีการเสี่ยงเพื่อทำงานหนัก นั่นคือ ฝึกกลุ่มทดลองให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั่นเอง ผลการวิจัยพบว่าเด็กที่ได้รับการฝึกแล้วหนึ่งภาคเรียน ได้คะแนนจากแบบสอบถามมาตรฐานในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สูงกว่ากลุ่มควบคุม

ใน ค.ศ. 1965 ไมเลอร์ (Myers. 1965 : 355 - 363) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สมรรถภาพทางสมองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษา จำนวน 524 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยังพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถภาพทางสมอง

โคลบ์ (ทศพร ประเสริฐสุข. 2525 : 66; อ้างอิงมาจาก Kolb. 1965 : 783 - 792) ได้ทดลองกับนักเรียนชายที่เรียนในระดับมัธยมศึกษา และมีสติปัญญาสูงกว่า 120 (จากมาตรวัดระดับสติปัญญา) แต่ได้เกรดต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยปานกลาง เพื่อศึกษาว่าจะสามารถฝึกให้เด็กวัยนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นได้หรือไม่ โดยถือว่าเกรดเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น โครงการนี้เริ่มในภาคฤดูร้อน โดยการฝึกหัดและสอนเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง หลังจากการฝึกหัดแล้วประมาณปีครึ่งได้มีการติดตามผลพบว่านักเรียนที่มาจากระดับเศรษฐกิจสังคมชั้นสูง มีเกรดสูงขึ้น ส่วนนักเรียนที่มาจากระดับเศรษฐกิจสังคมต่ำไม่ได้ผลเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด

รัสเซล (Russel. 1969 : 263 - 266) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 9 ในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษา และการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแคลิฟอร์เนีย (California Achievement Test) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไรอัล (ทศพร ประเสริฐสุข. 2525 : 75; อ้างอิงมาจาก Ryals. 1969 : 253) ได้จัดการฝึกอบรมระยะสั้นเพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้วันหยุดติดต่อกัน 4 ครั้ง มีทั้งการฝึกภายในโรงเรียนและการตั้งแคมป์ในป่าภูเขา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนเกรด 8 ผลการวิจัยปรากฏว่า การฝึกครั้งนี้ไม่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนในวิชาสังคมศึกษา แต่มีผลต่อการปรับปรุงผลการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ หลังจากผ่านการฝึกไปแล้ว 1 ปี และในปีเดียวกันเมทา และคานาดา (ทศพร ประเสริฐสุข. 2525 : 75 - 76; อ้างอิงมาจาก Metha and Kanade. 1969) ได้สรุปผลการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แก่เด็กในระดับมัธยมศึกษาในประเทศอินเดีย โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังจากผ่านการฝึกไปแล้ว 2 ปี พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี ฟิสิกส์และคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มควบคุม

ซอง (Song. 1971 : 2571-A) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุก ๆ วิชา

อัลชูลเลอร์ และคนอื่น ๆ (ทศพร ประเสริฐสุข. 2525 : 67; อ้างอิงมาจาก Alschuler and others. 1973 : 12) ได้ชี้แนวทางของแมคเคลแลนซ์ จัดโปรแกรมการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการวิเคราะห์หลักการ และลำดับขั้นการฝึกอบรมเพื่อให้สะดวกต่อการฝึกปฏิบัติการ กล่าวคือการฝึกทางด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะส่งเสริมค่านิยมทางสังคม เช่น ความเป็นอิสระ การยอมรับ หรือรับผิดชอบในผลการกระทำของตน มีการพัฒนาเพียงผู้ประกอบการ โดยพยายามกล่อมโยนและให้ความกระจ่างด้านแนวความคิดต่อความสำเร็จ สอนให้รู้จักองค์ประกอบของการวางแผนเพื่อความสำเร็จ อันจะทำให้แนวคิดนี้สัมพันธ์กับการแสดงออก เช่น มีการเสี่ยง ทดลอง มีความกระตือรือร้น มีการใช้ผลย้อนกลับ (Feedback) ที่เป็นรูปธรรม และมีการวางแผนอนาคตอย่างรอบคอบ

จากผลการวิจัยในต่างประเทศสรุปได้ว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น การหาความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ และการทดลองฝึกอบรมเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปแบบต่าง ๆ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการทดลองฝึกให้เด็กมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นนั้นพบว่า ในกลุ่มทดลองมากกว่าจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นแล้ว ยังมีผลทำให้มีการปรับปรุงการเรียน และจากการติดตามผลการเรียนพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

งานวิจัยในประเทศไทย

สำหรับในประเทศไทยได้มีการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในเรื่องต่าง ๆ ของนักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยนำวิธีการต่าง ๆ มาทดลองใช้หรือศึกษาหาความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น

อาโนต์ จันทรักวี (2514 : 97 - 98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการคิดแบบสืบสวนสอบสวน และความถนัดทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 190 คน เป็นชาย 100 คน หญิง 90 คน พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับการคิดแบบสืบสวนสอบสวน และความถนัดทางการเรียน และนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่านักเรียนชาย

ประสาธ ปัดพ่วงกูร (2516 : 80 - 81) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพัทธ์ มีความสัมพันธ์กับการคิดแบบสืบสวนและความถนัดทางการเรียนพบว่า เพศชายและเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

พยอม ตันเมธี (2516 : 96) ศึกษาบทบาทของการสอนแบบสืบสวนสอบสวนที่ส่งผลต่อพัฒนาการด้านบุคลิกภาพทางแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดในการสร้างสิ่งกับและผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์ โดยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสวนสอบสวน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเดิม

เวที โพธิ์พ้อม (2523 : 75) ได้ศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพัทธ์ และความซื่อสัตย์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

สุทธพร ประพัฒน์ทอง และดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523 : 2) ทดลองใช้นิทานกระตุ้นพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ใน เด็กไทยอายุ 7 - 10 ขวบ ในขณะเล่นเกม โดยเลือกศึกษาเด็กที่แน่ใจว่าไม่เคยฟังนิทานที่มีคุณค่าทางด้านบวกก่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชั้น ป.1 - ป.4 โรงเรียนวัดศรีสุทิวราราม อำเภอบึงโขง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 80 คน ให้นักเรียนในกลุ่มควบคุมฟังนิทาน 10 เรื่อง ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่ไม่มีคุณค่าในการกระตุ้นพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ และกลุ่มทดลองฟังนิทานที่กระตุ้นพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีภาพและท่าทางประกอบ มีการวัดความรู้ ความเข้าใจ เมื่อเล่าจบแต่ละเรื่อง ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กที่ถูกฝึกให้ฟังตัวเองเร็ว มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กที่ถูกฝึกให้ฟังตัวเองช้า ส่วนการฟังนิทานประเภทต่างกัมนั้นแนวโน้มว่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

ไฝ่สัณฤทธิของเด็กแตกต่างกันด้วย กล่าวคือ อิทธิพลของนิทานมีคุณค่าปรากฏเด่นชัดในเด็กที่มา
จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงมากกว่าในเด็กยากจน ทำให้เห็นว่าการวิจัย
เชิงทดลองนี้เป็นแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมไฝ่สัณฤทธิที่สำคัญมากแก่คนไทย

คารณี วงษ์อยู่ไฉย (2525 : 43) ศึกษาการพัฒนาแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิ โดยใช้วิธีการ
ให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายน้ำผึ้ง กรุงเท
พมหานคร ที่มีแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิต่ำ จำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ได้แก่
กลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่ม และกลุ่มที่ได้รับเอกสารข้อสนเทศ ผลการทดลองพบว่านักเรียนทั้ง 2
กลุ่ม มีแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิสูงขึ้น แต่เมื่อเปรียบเทียบเฉพาะแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิภายหลังการทดลอง
พบว่านักเรียนที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่ม มีแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิสูงกว่านักเรียนที่ได้รับเอกสารข้อสนเทศ
แสดงว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิต่ำ เมื่อได้รับคำปรึกษากลุ่ม หรือได้รับเอกสารข้อสนเทศ
เกี่ยวกับแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิแล้ว มีแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิสูงขึ้น และนักเรียนที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่ม
มีการพัฒนาแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิสูงกว่านักเรียนที่ได้รับเอกสารข้อสนเทศ

สุวรรณ ศรีทัม (2530 : 44 - 46) ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อแรงจูงใจ
ไฝ่สัณฤทธิของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมการ จังหวัดมุกดาหาร ที่มีแรงจูงใจ
ไฝ่สัณฤทธิต่ำ จำนวน 30 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน
กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการ
ทดลองพบว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิสูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบเฉพาะแรงจูงใจ
ไฝ่สัณฤทธิของนักเรียนในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติพบว่า การสอนแบบปกติทำให้
นักเรียนมีแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิสูงขึ้นกว่าเดิม และเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิของนักเรียน
ในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการสอนโดยการให้การแสดงบทบาทสมมติ พบว่าการสอนโดยการให้การ
แสดงบทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิสูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบการสอนแบบปกติ
และการสอนโดยการให้การแสดงบทบาทสมมติ พบว่าการสอนโดยการให้การแสดงบทบาทสมมติทำ
ให้นักเรียนมีแรงจูงใจไฝ่สัณฤทธิสูงกว่าการสอนแบบปกติ

จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า การศึกษาหาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่าง ๆ และวิธีการที่จะพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยให้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เช่น การให้คำปรึกษากลุ่ม วิธีการสอนแบบสืบสวนสอบสวน การทดลองให้การเล่น ทดลองการใช้บทบาทสมมติ สำหรับพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้แก่เด็กนักเรียน การให้ชุดการแนะแนวก็เป็นวิธีการอีกวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพที่จะนำมาช่วยเสริมสร้างพัฒนาให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ แต่วิธีการทดลองโดยใช้ชุดการแนะแนวพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ยังไม่มีผู้ใดศึกษาวิจัยเลย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดลองศึกษาผลของการให้ชุดการแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีคหฤทธิแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมกเคลแลนจ์จัดเป็นโปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติแก่นักเรียนในกลุ่มควบคุม ที่ใช้เทคนิควิธีสอนแบบบรรยาย ชักถาม แจกเอกสาร ให้ข้อสังเกต และสรุป

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยศึกษาการใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบปกติในการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวีติวิทยาคม จังหวัด นครสวรรค์ ปีการศึกษา 2532 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า จำนวน 80 คน ซึ่งได้มา โดยการให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยถือว่าผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า คือ ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, โรงเรียนจิระประวีติวิทยาคม จังหวัด นครสวรรค์ ปีการศึกษา 2532 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ค่าตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากรแล้วสุ่มอย่างง่าย ลึกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการค้นคว้า

1. นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจริญประวัติวิทยาคม จำนวน 350 คนตอบ แล้วคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา ซึ่งผู้วิจัยถือว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำได้จำนวน 80 คน
2. ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาทุกคน เพื่อถามความสนใจในการเข้ากลุ่ม แล้วสุ่มจากนักเรียนที่สนใจ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจำนวน 30 คน
3. สุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งจากจำนวนนักเรียน 30 คน เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน *← ง่าย*

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ชุดการแนะแนว เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ
3. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. ชุดการแนะแนว เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างความคล้ายคลึงกับดังนี้

- 1.1 ศึกษาชุดการแนะแนว จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 ศึกษาวิธีสร้างชุดการแนะแนวจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำในการสร้างชุดการแนะแนว และโปรแกรมการฝึกตามจุดมุ่งหมาย

1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษา

1.4 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดเนื้อหาและกิจกรรมในการสร้างโปรแกรมการสอน โดยการใช้ชุดการแนะแนว เพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.5 ชุดการแนะแนว ประกอบด้วย

1.5.1 คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้และเครื่องมือการวัดโดยการใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.5.2 โปรแกรมกิจกรรมเรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมินผล

1.6 นำโปรแกรมการสอน โดยการใช้ชุดการแนะแนวที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ และอาจารย์พรณิศา วาณิชยการ ตรวจสอบเพื่อให้สอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมาย วิธีการ เนื้อหา สื่อการจัดกิจกรรม และการประเมินผล

1.7 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนจิระประวัตินิเทศวิทยา จังหวัดนครสวรรค์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านวิธีดำเนินการ อุปกรณ์และเวลาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ชุดการแนะแนว เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

สำหรับชุดการแนะแนว ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ 5 หัวข้อ ใช้เวลา 13 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ดังแสดงในภาคผนวก

2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ มีลำดับขั้นการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการสอนแบบปกติ เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีวัตถุประสงค์และเนื้อหา เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง แต่ใช้ครูเป็นผู้บรรยายเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย แสดงความคิดเห็น และมีการสรุป เป็นต้น

2.2 นำโปรแกรมการสแกนแบบปกติไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ และอาจารย์พรณิศา วาณิชยการ ตรวจสอบในเรื่องของความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ วิจัยดำเนินการ เนื้อหา อุปกรณ์ และการประเมินผล

สำหรับโปรแกรมการสแกนแบบปกติ ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ 5 หัวข้อ ใช้เวลา 13 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที ดังแสดงในภาคผนวก

3. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.2 ให้นิยามปฏิบัติการของลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3 สร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยปรับปรุงและ

ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของประสาธน์ โพธิ์พ่วงกูร (2526 : 112 - 114) เมธี โพธิ์พ่วงกูร (2523 : 101 - 103) และสุพจน์ สีนสุวงศ์วัฒน์ (2527 : 200 - 211) ซึ่งข้อความคำถามในแบบสอบถามเป็นเรื่องที่ครอบคลุมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนตามนิยามศัพท์เฉพาะ 5 ด้าน คือ ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ ต่อตนเอง การรู้จักวางแผน และการพึ่งตนเอง ได้จำนวนทั้งสิ้น 44 ข้อ

4. นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจโปรแกรมการสแกน ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงและคัดเลือกข้อความให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวีดิวิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมา

จัดเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปยังคะแนนต่ำสุด แล้วแยกนักเรียนออกเป็น 25% ที่ได้คะแนนสูง และ 25% ที่ได้คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อของทั้ง 2 กลุ่มมาพิจารณาโดยใช้ค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขึ้นไป ได้จำนวน 35 ข้อ

6. นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแล้วมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2525 : 171) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีลักษณะเป็นมาตราวัด 5 ระดับ เพื่อวัดความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่ตรงกับความแท้จริงของผู้ตอบ มักประพฤติดิปฏิบัติเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบต่อตนเอง การรู้จักวางแผน และการพึ่งตนเอง โดยให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ให้

ตัวอย่างของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>ความทะเยอทะยาน</u>					
<u>ด้านความคิด</u>					
1. ในการเรียนนักเรียนคิดว่าจะต้องทำ คะแนนให้ดีที่สุด					
2. นักเรียนคิดว่าใ้เสมอว่าในอนาคต นักเรียนจะต้องเป็นแพทย์ วิศวกร ทหาร หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงของ ประเทศให้ไว้ได้					
3. นักเรียนคิดว่าจะพยายามทำคะแนน ให้สูงกว่าเพื่อน ๆ ทุกคนในชั้น					

	มากที่สุด	มาก	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	น้อยที่สุด
<u>ด้านความรู้สึกรัก</u>					
1. นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจเมื่อเพื่อน ทำคะแนนได้สูงกว่า					
2. นักเรียนปรารถนาที่จะทำงานง่าย ๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความพยายามมากนัก					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	น้อยที่สุด
3. นักเรียนรู้สึกท้อแท้ใจ เมื่อได้เรียนในห้องที่มีคนเก่งอยู่มาก ๆ					

	บ่อยครั้ง ที่สุด	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่บ่อยครั้ง	ไม่บ่อยครั้ง ที่สุด
<u>ด้านพฤติกรรม</u>					
1. นักเรียนมีความพยายามมากขึ้น เมื่อรู้ตัวว่ามีความรู้ดีกว่าเพื่อน					
2. ในบทเรียนที่ยาก ๆ นั้น นักเรียน จะอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จน เข้าใจแล้วจึงผ่านไป					
3. ถ้านักเรียนได้มีโอกาสเลือกห้องเรียน แล้วนักเรียนจะเลือกห้องที่คนเก่งเรียน อยู่มาก ๆ					

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสลับถาม มี 2 ลักษณะ คือ สถานการณ์ทางบวกเป็นสถานการณ์ที่เห็นด้วยกับการกระทำ และสถานการณ์ทางลบ คือ สถานการณ์ที่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำ ในสถานการณ์ทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง มากที่สุด บ่อยครั้งที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย มาก บ่อยครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ ปานกลาง บางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย น้อย ไม่บ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง น้อยที่สุด ไม่บ่อยครั้งที่สุด	ให้ 1 คะแนน

และไม่ใช่อคติความเห็นสถานการณ์ทางลบให้คะแนนตรงกันข้าม

ดังนั้น นักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบสลับถามนี้มาก แสดงว่าเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบสลับถามนี้น้อย แสดงว่าเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยดำเนินการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design (พจน์ สะเพียรชัย และคนอื่น ๆ. 2519 : 202 - 203) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
(R) E	T_{E1}	X	T_{E2}
(R) C	T_{C1}	$\sim X$	T_{C2}

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

(R)	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม
E	แทน	กลุ่มทดลองที่สอนด้วยชุดการแนะแนว
C	แทน	กลุ่มควบคุมที่สอนด้วยการสอนแบบปกติ
T_{E1} , T_{E2}	แทน	การสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองตามลำดับ
T_{C1} , T_{C2}	แทน	การสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม
X	แทน	การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
$\sim X$	แทน	การสอนแบบปกติ

วิธีการทดลอง มีลำดับขั้นดังนี้

1. ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน ตอบแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วเก็บคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างเป็นคะแนน Pre-test

2. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ใช้เวลากลุ่มละ 13 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้วิธีสอนต่างกันดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง สอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในวันจันทร์ และวันพุธ ในตอนเย็นหลังเลิกเรียน เวลา 16.10 - 17.00 น. ตั้งแต่วันที่ 22 มกราคม - 5 มีนาคม 2533 เป็นเวลา 7 สัปดาห์

2.2 กลุ่มควบคุม สอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติในวันอังคาร และวันพฤหัสบดี ในตอนเย็นหลังเลิกเรียน เวลา 16.10 - 17.00 น. ตั้งแต่วันที่ 23 มกราคม - 6 มีนาคม 2533 เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ดังรายละเอียดตามตารางดังนี้

โปรแกรมการสอนของกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้ชุดการแนะแนว

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ชื่อเรื่อง	อุปกรณ์/กิจกรรม
1	22 มกราคม 2533	ปฐมฤกษ์	บทกลอน กระดาษขนาด 3 X 3 นิ้ว จำนวน 15 ใบ
2	24 มกราคม 2533	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน	เครื่องฉายข้ามศีรษะ แผ่นใส
3	31 มกราคม 2533	ไม่ไกลเกินเอื้อม	ผลการเรียน ใบบันทึกผลการเรียน แผนภูมิการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยใช้ระดับคะแนนเฉลี่ย กรณีตัวอย่างเรื่อง ไม่ไกลเกินเอื้อม

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ชื่อเรื่อง	อุปกรณ์/กิจกรรม
4	5 กุมภาพันธ์ 2533	อุปสรรค ... ไม่สำคัญ	เพลงหักภาพ เรื่อง อุปสรรค ... ไม่สำคัญ กรณีตัวอย่าง 3 เรื่อง
5	7 กุมภาพันธ์ 2533	ความกระตือรือร้น	บทบาทสมมติ เรื่อง การกระทำสำคัญว่าสื่อ แผนภาพ
6	12 กุมภาพันธ์ 2533	ทางสู่ความสำเร็จ	รูปภาพวันรับปริญญา บทอ่าน บัตรคำ 2 ชุด สถานการณ์จำลอง
7	14 กุมภาพันธ์ 2533	ความสำเร็จของชาติ	แบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียน เพลง บทบาทสมมติ เรื่อง "ความสำเร็จของชาติ"

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ชื่อเรื่อง	อุปกรณ์/กิจกรรม
8	19 กุมภาพันธ์ 2533	พิธีทศความสำเร็จ	แท่นภาพ ใบงาน กิจกรรมกลุ่ม เรื่องการวางแผน สไลด์ เรื่อง การวางแผนเพื่อ อนาคตที่สดใส
9	21 กุมภาพันธ์ 2533	เคล็ดลับความสำเร็จ	เทปบันทึกภาพ การสัมภาษณ์คนเก่ง กรณีตัวอย่าง 2 เรื่อง
10	26 กุมภาพันธ์ 2533	เตรียมตัวสอบ	แผ่นป้ายชื่อ กระดาษสี 15 แผ่น การไหว้/ระดมสมอง
11	28 กุมภาพันธ์ 2533	คนเป็นพี่พี่แห่งตน	แผ่นป้ายชื่อ กระดาษสี 15 แผ่น - ใครจะช่วย - สมุดการบ้านเป็นเหตุ

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ชื่อเรื่อง	อุปกรณ์/กิจกรรม
12	5 มีนาคม 2533	เก่งได้ทุกอย่าง	กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง เรื่อง <u>"พบกับเจ้าน"</u> สไลด์เรื่อง เรียนเก่ง เรียน อย่างไร ใคร ๆ ก็เรียนเก่งได้
13	7 มีนาคม 2533	ปัจจัยพิเศษ	รับประทานอาหารว่าง รับแจกของที่ระลึก

โปรแกรมการสอนในกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ชื่อเรื่อง	อุปกรณ์/กิจกรรม
1	23 มกราคม 2533	ปฐมฤกษ์	กระดาษ 2 X 4 นิ้ว จำนวน 15 ใบ สร้างความคุ้นเคย
2	25 มกราคม 2533	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน	เอกสารเรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน
3	30 มกราคม 2533	โมเดลเกินเอื้อ	เอกสารเรื่อง " <u>โมเดลเกินเอื้อ</u> " เอกสารข้อมูลการคัดเลือก เข้าเรียนต่อ โดยอาศัยระดับ ผลการเรียน
4	1 กุมภาพันธ์ 2533	อุปสรรค ... ไม่สำคัญ	เอกสาร เกี่ยวกับอุปสรรคใน การเรียน เอกสารกรณีตัวอย่าง วินัย กบใจ และพิศิต

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ชื่อเรื่อง	อุปกรณ์/กิจกรรม
5	6 กุมภาพันธ์ 2533	ความกระตือรือร้น	เอกสารเรื่อง การกระทำสำคัญกว่าชื่อ
6	8 กุมภาพันธ์ 2533	ทางสู่ความสำเร็จ	เอกสารสรุปวิธีการหมั่นใฝ่หาความรู้และตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู
7	13 กุมภาพันธ์ 2533	ความสำเร็จของชาติ	เอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง "ความสำเร็จของชาติ" แบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียน
8	15 กุมภาพันธ์ 2533	พิชิตความสำเร็จ	เอกสารจากใบงาน กิจกรรมรักการเรียนรู้
9	20 กุมภาพันธ์ 2533	เกล็ดกลับคนเก่ง	เอกสารการวางแผนในการเรียน การทำตาราง การทบทวนสิ่งสำหรับตนเอง "เกล็ดกลับของแทนไทย" เอกสารกรณีตัวอย่าง "นักซูครุ่นเยาว์"

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ชื่อเรื่อง	อุปกรณ์/กิจกรรม
10	22 กุมภาพันธ์ 2533	เตรียมตัวสอบ	เอกสาร วิธีการคุมห้องสอบเพื่อ เตรียมตัวสอบ
11	27 กุมภาพันธ์ 2533	คนเป็นที่พักแ่งตน	เอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง ใครจะป่วย/สมุคการบ้านเป็นเหตุ
12	1 มีนาคม 2533	"เก่งได้อย่างไร"	เอกสาร กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง/ เอกสารเรื่อง เรียนเก่งเรียนอย่างไร ใครก็ เรียนเก่งได้
13	6 มีนาคม 2533	ปัจฉิมกิเทศ ทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	รับประทานอาหารว่าง รับแจกของที่ระลึก

3. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ตอบแบบสอบถาม วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเก็บเท่ากับตัวเก็บที่ให้นักเรียนตอบก่อนการทดลองอีกครั้ง
4. นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลัง การสอนโดยการใช้ชุดการแกะแนว
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลัง การสอนแบบปกติ
4. เปรียบเทียบค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 71)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

แทน $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคน

1.2 ค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 :

75)

$$S^2 = \frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}$$

แทน S^2 แทน ความแปรปรวน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคน

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์
ทางการเรียน โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2524 : 187)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_H^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง

S_L^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

n_H แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง

n_L แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (ลิ่ว สายยศ และอังคณา สายยศ. 2525 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมคะแนนความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

3. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t -test แบบ Dependent จากสูตร (ลิ่ว สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 99)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

โดยมี $df = n - 1$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่ของนักเรียน

df แทน ชั้นของความแปรปรวนอิสระ

D แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่กำลังสอง

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t -test แบบ Independent จากสูตร (ส่วน ผ่ายยศ และกัญญา สารมศ. 2524 : 96)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

โดยมี $df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ $\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง

$\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
** แทน ค่าวิกฤตสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ก่อนทดลอง

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง กับนักเรียนกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์

1. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	15	117.06	133.50	.9574
กลุ่มควบคุม	15	113.40	85.69	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 1 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการสอน โดยใช้ชุดการแนะแนว ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการสอน โดยใช้ชุดการแนะแนว

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
ก่อนการทดลอง	15	117.06	133.50	13.782 ^{**}
หลังการทดลอง	15	135.60	124.69	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการแนะแนวมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง การสอนแบบปกติ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง การสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
ก่อนการทดลอง	15	113.40	85.69	5.697**
หลังการทดลอง	15	121.30	53.53	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอน แบบปกติมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	15	18.53	27.13	5.76**
กลุ่มควบคุม	15	7.94	30.29	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการแนะแนวมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าเป็นการทดลองเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้ชุดการแนะแนว ซึ่งสรุปลำดับขั้นของการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอนด้วยการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการแนะแนว กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว
2. นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2532 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาโดยการให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยถือว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ ผู้ที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2532 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

- 2.1 ชุดการแนะแนวเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.2 โปรแกรมการสอนแบบปกติ
- 2.3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง โดยให้ชุดการแนะแนวกับกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมผู้วิจัยสอนแบบปกติ เวลาสอนของทั้งสองกลุ่มเป็นเวลาหลังเลิกเรียน ดังนี้

3.1 กลุ่มทดลอง สอนในวันจันทร์ และวันพุธ เวลา 16.10 - 17.00 น.

ระหว่างวันที่ 22 มกราคม 2533 - 5 มีนาคม 2533

3.2 กลุ่มควบคุม สอนในวันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 16.10 - 17.00 น.

ระหว่างวันที่ 23 มกราคม 2533 - 6 มีนาคม 2533

ทั้งนี้ ผู้วิจัยทำการทดลองเป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที
รวมทั้งสิ้น 13 คาบ

4. การดำเนินการทดลอง

4.1 วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม เป็นคะแนน
ก่อนการทดลอง (Pretest)

4.2 หลังจากสิ้นสุดการทดลองแล้วให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มตอบแบบสอบถามวัด
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกครั้งหนึ่งเป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

4.3 นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนและหลังการทดลองมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

5.1 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง
ก่อนการทดลองโดยใช้สูตร t-test แบบ Independent

5.2 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง
การทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent

5.3 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง
การทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent

5.4 เปรียบเทียบค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนภายหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t -test แบบ
Independent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ภายหลังการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวแก่นักเรียนในกลุ่มทดลอง ปรากฏว่านักเรียน
ในกลุ่มทดลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ภายหลังการสอนโดยใช้การสอนแบบปกติแก่นักเรียนในกลุ่มควบคุม ปรากฏว่า
นักเรียนกลุ่มควบคุมมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว
มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจริญประวัติวิทยาคม จังหวัด
นครสวรรค์ ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนว มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

ซึ่งกล่าวว่า "นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยการให้
ชุดการแนะแนว" ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปรีญดา บุญศิลาเลื (2520 :
45) ที่ได้ศึกษาผลของการให้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
พนมสารคาม "พนมอดุลวิทยา" จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน
โดยให้ชุดการแนะแนวอาชีพมีคะแนนเฉลี่ย ปัญหาในการเลือกอาชีพแต่ละด้านต่ำกว่าเมื่อยังไม่ได้รับ
การแนะแนวด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จินตภรณ์ อังสุวรรณชาติ
(2525 : 62) ได้ทดลองให้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนวัดราชโอรส กรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรม
แนะแนวด้วยชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ
ด้วยวิธีบรรยาย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวโดยให้ชุดการสอน
กิจกรรมแนะแนวอาชีพ มีคะแนนปัญหาในการเลือกอาชีพต่ำกว่า เมื่อยังไม่ได้รับการสอนกิจกรรม
แนะแนวอาชีพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของวิลาวัลย์ บุญวัชร์ (2532 : 68) ที่ได้
ศึกษาผลของการให้ชุดการแนะแนวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสิ่งเสียดสีให้โทษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกัทธราชมัย จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการ
การสอนโดยการให้ชุดการแนะแนว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องสิ่งเสียดสีให้โทษสูงกว่าเมื่อ
ยังไม่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนว

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการสอนโดยให้ชุดการแนะแนว
ช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นนี้เป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยมีวิธีการสอนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง
เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น นักเรียนเป็นผู้ริเริ่มในการแสดงความคิด ครูเป็น
ผู้สนับสนุน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นข้อเสียดสีซึ่งกันและกันในระหว่างกลุ่มนักเรียน พร้อมกับ
การฝึกปฏิบัติ มีการอภิปราย การให้บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง การโต้แย้ง
การใช้แบบสอบถาม พร้อมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประสมต่าง ๆ ได้แก่ เทปบันทึกภาพ สไลด์ แผ่นภาพ

สนใจ ไม่เบื่อหน่ายการเรียน ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อที่จะนำมาเป็นแนวความคิด ความรู้สึกในการที่จะปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนของตนให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้ที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่สูงขึ้น เพื่อที่จะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จใน การศึกษาเล่าเรียน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การใช้ชุดการแนะแนว เป็นวิธีหนึ่งในการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน ดังที่ รังษี เอี้ยวสุวรรณ (2527 : 64) ได้ศึกษาพบว่า การใช้สื่อประสมช่วยให้ ผู้เรียนเกิดความสนใจและตั้งใจเรียนมากกว่าการสอนแบบปกติ และการใช้ชุดการสอนแบบสื่อประสม สามารถประหยัดเวลาในการเรียน และทำให้การสอบบรรลุเป้าหมายได้รวดเร็ว .

2. การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอน แบบปกติ ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงชันน้อยกว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ซึ่งกล่าวว่า "นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ" ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทิพย์มาตย์ ทิมลศักดิ์ (2530 : 52) ที่ได้ทดลอง ใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงกว่าเมื่อยังไม่ได้รับการสอน และ สอดคล้องกับการศึกษาของสุวรรณ ศรีขัน (2530 : 44 - 46) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาท สมมติวิธีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ม.1 โรงเรียนมุกดาหาร จังหวัด มุกดาหาร ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม

จากผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การใช้วิธีสอนแบบปกติเป็นวิธีการ หนึ่ง ที่สามารถช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าว ของเรทลิงเงเฟเฟอร์ (Rethlingshafer. 1963 : 74) ที่ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เกิดจากการ เรียนรู้ วิถีที่เกิดจากพันธุกรรม ฉะนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถที่จะพัฒนาส่งเสริมให้สูงขึ้นได้

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียนสังเกตจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การซักถามและการตอบคำถาม หลังจากที่ได้รับบรรยายเนื้อหาต่าง ๆ เกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และซักถามความคิดเห็นของนักเรียน ภายหลังจากการเข้ากลุ่มทดลอง นักเรียนส่วนใหญ่ที่เห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์เห็นเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักเรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติ ปรับปรุงพฤติกรรมของตนในเรื่องการเรียนที่บกพร่องอยู่ในบางเรื่องให้ดีขึ้น ในการทดลองครั้งนี้ นักเรียนในกลุ่มควบคุมให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยเป็นอย่างดี

3. การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนว มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งนำไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ซึ่งกล่าวว่า "นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนว มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ" จึงสอดคล้องกับผลการศึกษาของปริญดา บุญศิลาเลิศ (2520 : 48) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพเมสสารคาม "พเมอตุลวิทยา" จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาค้นพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพมีคะแนนเฉลี่ยปกติในการเลือกอาชีพแต่ละด้านต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวด้านอาชีพโดยวิธีการสอนแบบปกติ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของกฤษฎา จันทรวีภาค (2527 : 34) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ผลการศึกษาค้นพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ มีคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอาชีพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของทิพย์มาศย์ หิมลศักดิ์ (2530 : 52) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพมีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ

การที่นักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้ชุดการแนะแนวนั้นอาจเป็นเพราะการสอนแบบปกติทำให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยตรง และการสอนแบบปกติเป็นวิธีการสอนที่ไม่สร้างความสนใจเท่ากับการสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนวเพราะการสอนปกติใช้เพียงวิธีการบรรยาย แจกเอกสาร เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม และสรุปเท่านั้น ส่วนการสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนวนั้น เป็นวิธีการสอนที่เป็นระบบยึดตัวนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนเป็นผู้ได้ปฏิบัติจริงจากกิจกรรมหลายรูปแบบ และครูเป็นเพียงผู้เพิ่มเติมในส่วนที่ยังขาดอยู่เท่านั้น มีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้เป็นสื่อประสม ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นได้มากกว่า นอกจากนี้

การที่นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนวมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อาจเป็นเพราะการสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนวได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ มีการอภิปรายร่วมกัน มีกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ เช่น บทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง การโต้วาที พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประสมต่าง ๆ และนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม จึงทำให้นักเรียนสนใจมากขึ้น และกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ตลอดระยะเวลาการทดลอง ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการแนะแนวมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรนำชุดการแนะแนว เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้ในชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนทราบวิถีปฏิบัติตนในการเรียน ซึ่งจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

1.2 การนำชุดการแนะแนวไปใช้ จะต้องมีการวางแผนการดำเนินการ และการเตรียมสื่ออุปกรณ์การสอนให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนมากยิ่งขึ้น

1.3 ภายหลังจากการนำชุดการแนะแนว เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้ ควรมีการติดตามผล โดยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่านำลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไปปฏิบัติเพียงใด

1.4 ผู้ที่จัดทำที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรทำงานแนะแนว แต่ไม่ใช่ครูแนะแนว อาจนำชุดการแนะแนวนี้ไปใช้สอนกิจกรรมแนะแนว แลกเปลี่ยนการด้านแนะแนว ทั้งนี้เพื่อแบ่งเบาภาระในการสอนกิจกรรมแนะแนวได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนที่มีบุคลากรด้านการแนะแนวไม่เพียงพอ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำชุดการแนะแนว เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไปปรับปรุงทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างระดับอื่น เช่น ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อจะได้พัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทุกระดับชั้น

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบการใช้ชุดการแนะแนว เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเทคนิควิธีการใหม่ ๆ เช่น การเสริมแรง การใช้ตัวแบบ การใช้วิธีการอ่าน เป็นต้น

2.3 ควรมีการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านลักษณะของความกล้าเสี่ยงให้เกิดขึ้นกับนักเรียน

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กฤษณา จันทรวีภาค. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพานิกัธ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- โกศล มีคุณ. การวิจัยเชิงทดลองฝึกอบรมการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและทักษะการสวมบทบาทของนักเรียนประถมศึกษา. ปรินทิพานิกัธ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. คณกัมงาน อดีต ปัจจุบัน อนาคต การบริหารงานบุคคล ตามระบอบจำแนกตำแหน่ง. กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2517.
- จินตภรณ์ อังสุวรรธชาติ. การทดลองใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพานิกัธ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ชัยพร วิทสาวุธ. มูลสารจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ท่วยผลิตเอกสาร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. นวกกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากัการสอนระดับอนุบาล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- ชูชีพ อ่อนโคธสูง. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- คณัย เทียมพุด. "คัมพริลไม่กัการลงทุนทางการศึกษา," สารพัฒนาหลักสูตร. 22 : 21 - 22; กรกฎาคม 2529.
๕๕. คารณี วงศ์อยู่ก่อ. การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. ปรินทิพานิกัธ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

ทศพร ประเสริฐสุข. การสร้างโมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
สำหรับเด็กด้อยสัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ ค.ค. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2525. อัดสำเนา.

ทิพย์มาศย์ หิมลศักดิ์. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียน
นายศิลป์ขั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

นวลนง มังศรีสรรค์. ผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเรื่องสังคมวัตถุ 4 ที่มีต่อคุณธรรม
ด้านสังคมวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร.
 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
 อัดสำเนา.

น้อมฤดี จงพยุหะ และคนอื่น ๆ. คู่มือการศึกษาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
 กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ, 2516.

บุญชม ศรีสะอาด. รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

ประมวญ ดิถินาสัน. ชุดวัยวัฒนา : จิตวิทยาพัฒนาการวัยหนุ่มสาว - วัยสร้างสรรค์.
 กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2520.

ประสาธ ปัทมวังกูร. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการคิดแบบกลไก. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.

ประสาธ อิศรปริศา. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : กราฟิการ์ต, 2522.

ปรินดา บุญศิลาเลิศ. การทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
พนมสารคาม "พนมอดุลวิทยา" จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

เป็รื่อง กุฎ. ชุดการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518.

พจน์ สะเพียรชัย และคนอื่น ๆ. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

พยอม คัมภี. บทบาทของการสอนแบบสืบสวนสอบสวนที่ส่งผลต่อการพัฒนาการด้านบุคลิกภาพทาง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดในการสร้างสิ่งกับและผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516.

อัครสำเนา.

พรณี พุทธิ เจนจิต. "ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม," ใน จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว.

หน้า 2 - 30. กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย, 2523.

เมธี โพลีพัฒน์. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความเชื่อสัจย์

ของเด็กไทย. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2523. อัครสำเนา.

รังษี เอี้ยวสุวรรณ. เปรียบเทียบผลการเรียนพิมพ์ดีดภาษาไทย สำหรับนักเรียนผู้ใหญ่ โดยใช้

วิธีสอนแบบใช้สื่อประสมกับวิธีสอนแบบปกติ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัครสำเนา.

รุ่งเรือง ธงศิลา. ผลของการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ (Mastery Learning) ต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์เชิงกลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 4. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2527. อัครสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ทวีกิจการพิมพ์,

2524.

ละม้ายมาศ ศรีหัตถ์. ทฤษฎีและแนวคิดในการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2508.

- วิลาวัลย์ บุญวงศ์. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์เรื่องการเรียนรู้เสี่ยงเสพติดให้โทษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเกษมพิทยารักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. ปรินญาพิมพ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. ฉายเอกสาร.
 ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 ยูไนเตคโปรดัคส์, 2520.
- _____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
 ลาดพร้าว, 2524.
- สมชัย วงศ์นายะ. การศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระบุรี. ปรินญาพิมพ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. ลักสำเนา.
- สงปอง สุขตุงการกิติ. ผลการใช้ชุดการแนะแนวเวลาที่ห้แก่ความสำนึกด้านอาชีพของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาดหลวง กรุงเทพมหานคร. ปรินญาพิมพ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. ลักสำเนา.
- สามัญศึกษา, กรม. เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2523. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 ฟ้าวัฒนา, 2523.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. "การวางแผนการสอน," วิทยาศาสตร์. 28 : 8 - 10; พฤษภาคม
 2520.
- สุขสมร ประพัฒน์ทอง และดวงเค็ลล หันธุมภาวิน. "การให้เป้าหมายกระตุ้นพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ใน
 เด็กไทย," วิจัยทางการศึกษา. 10(1) : 24 - 30; มีนาคม 2523.
- สุชา จันทน์เฒ และสุรางค์ จันทน์เฒ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพร่พิมพ์, 2515.
- สุปัญญา กิตติสาร. "การจัดการศึกษาเพื่อให้เข้าใจตนเอง," มิตรกร. 28(4) : 40 - 43;
 กุมภาพันธ์ 2529.

- สุพจน์ สีนสงฆ์วัฒน์. การสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
จังหวัดบุรีรัมย์. ปรินทิพินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สุวรรณ ตรีชัย. ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนเมตตาหาร จังหวัดเมตตาหาร. ปรินทิพินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- สุวิมล เก่นสุนทร. ตัวแปรทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. ปรินทิพินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- อนันต์ จันท์ทวี. การศึกษากว้าง泛泛ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความวิตกกังวลสืบสวนสอบสวน
และความถนัดทางการเรียน ปรินทิพินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.
- อมร รักษาสัตย์. "ทฤษฎีผู้ตาม," ใน อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพศาสตราจารย์มาลัย
หุวะนันท์. หน้า 62 - 63. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง,
 2522.
- ✓ Atkinson, John W. An Introduction to Motivation Princeton : D Van
 Nostrand, 1964.
- Cofer, C.N. and M.H. Appley. Motivation : Theory and Research.
 New York : John Wiley, 1964.
- Collins, B.E. Social Psychology : Social Influence, Attitude Change,
Group Process and Prejudice. New York : Addison-Wesley, 1970.
- ✓ Gordon, Lawrence. Module on Module O - A. Florida : Florida Department
 of Education, 1973.
- ✓ Guilford, J.P. Personality. New York : McGraw-Hill, 1959.
- ✓ Herzberg, Frederick, B. Mausner and Barbara Bock Snyderman. The
Motivation to Work. 2nd ed. New York : John Wiley, 1959.

- Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. 3rd ed. New York : Harcourt, Brace and World, 1967.
- ✓ Houston, Robert W. and others. Development Instructional Modules, A Modular System for Writing Modules. Houston : College of Education University of Houston, 1972.
- ✓ Lindgren, Henry C. Educational Psychology in Classroom. 3rd ed., New York : John Wiley, 1967.
- Marx, Melvin H. Learning : Interaction. New York : Macmillan, 1970.
- Maslow, Abraham Harold. Motivation and Personality. 2nd ed., New York : Harper and Row, 1970.
- ✓ McClelland, David C. The Achieving Society. New York : The Free Press, 1961.
- ✓ McClelland, David C. and David C. Winter. Motivating Economic Achievement. New York : The Free Press, 1969.
- ✓ McClelland, David C. and others. The Achievement Motive. New York : Appleton - Century Crofts, 1973.
- ✓ Murray, Henry H. Motivation and Emotion. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1964.
- Myers, Albert E. "Risk Taking and Academic Success and Their Relation to and Objective Measure of Achievement Motivation," Education and Psychological Measurement. 25(2) : 355 - 363; Summer, 1965.
- Pintner, Rudolf and others. Educational Psychology. New York : Barnes and Nobel, 1963.
- Rethlingshafer, Dorothy. Motivation as Related to Personality. New York : McGraw-Hill, 1963.
- Richard, Kelvin. "An Experimental Study of Achievement Motive Training as a Function of the Moral Maturity of Trainees," Dissertation Abstracts International. 30(4) : 530-A; 1970.
- Rosen, Bernard C. "Family Structure and Achievement Motivation," American Sociological Review. 30 : 574 - 585; August, 1961.

- Russell, Ivan L. "Motivation for School Achievement : Measurement and Validation," The Journal of Educational Research. 62 : 263 - 266; February, 1969.
- Secord, Paul and Carl W. Backman. Social Psychology. New York : McGraw-Hill, 1964.
- Song, Kae-Kyum. "Academic Achievement Motivation of Student of Agricultural Education and Its Relationship to Certain Variable," Dissertation Abstracts International. 32(5) : 2571-A; November, 1970.
- Vidler, Derek C. "Achievement Motivation," in Motivation in Education. p. 67 - 68; New York : Academic Press, 1977.
- Weiner, Bernard. "Attribution Theory Achievement Motivation and Educational Process," Review of Educational Research. 42 : 203 - 205; Spring, 1972.
- /

הכנת חדר

ภาคผนวก ก

ชุดการแกะแนวเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

และ

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

คู่มือการใช้ชุดแนะแนวสำหรับครู

คำชี้แจงทั่วไป

ชุดการแนะแนวเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ โดยนำลักษณะของผู้ที่ใฝ่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบ่งเป็น 5 ลักษณะ คือ ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบต่อตนเอง การวางแผน และการพึ่งตนเองและจัดหาสื่อการสอน แบบประสมที่เหมาะสมกับหัวข้อเรื่องและจุดประสงค์ ซึ่งได้แก่ เทปบันทึกภาพ เอกสาร สไลด์ บัตรคำ แผ่นภาพ บทกลอน ทั้งนี้โดยใช้กระบวนการกลุ่มมาประกอบการสอนด้วย สำหรับเนื้อหาของชุดการแนะแนว ได้แก่ ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความทะเยอทะยานที่จะเรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชาสูงขึ้น การไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการเรียน การทำงาน หรือการบ้านให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมั่นศึกษาใฝ่หาความรู้ ตั้งใจ หักห้ามใจจากครู การยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในด้านการเรียนแล้วพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น การวางแผนการทำงาน หรือทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายอย่างมีลำดับ การเตรียมบทเรียนไว้ล่วงหน้า และทำการางเรียนสำหรับตนเองและปฏิบัติตามลางเคร่งครัด การวางแผนในการเตรียมคู่มือหนังสือสอบ การพึ่งตนเองในด้านการเรียน การทำงาน หรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง กล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน และการค้นคว้าบทเรียนเพิ่มเติมด้วยตนเอง ชุดการแนะแนวชุดนี้ใช้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วัตถุประสงค์

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทราบถึงลักษณะของผู้ที่ใฝ่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรดาวิชาที่จะเรียนให้ประสบผลสำเร็จ สามารถที่จะนำความคิด ความรู้สึกและแนวทางการปฏิบัติ

ที่ได้จากการเรียนไปปฏิบัติตนในด้านการเรียนของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้นักเรียน
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและประสบผลสำเร็จในการศึกษา

2. เพื่อเป็นคู่มือสำหรับครูในการสอนกิจกรรมแนะแนวทางด้านการศึกษา

วิธีการใช้

1. ศึกษาคู่มือการใช้ชุดแนะแนว และทำความเข้าใจกับกิจกรรมที่จะนำไปใช้
2. สืบหาข้อมูลที่มีอยู่ในแต่ละเรื่อง และเตรียมสื่อให้พร้อม ก่อนที่จะนำไปใช้ประกอบ

การสอน

3. จัดสถานที่ และเตรียมเครื่องมือให้พร้อมก่อนเวลาสอน
4. เตรียมเอกสารให้พร้อม แจกให้แก่ักเรียนตามจำนวนนักเรียน

เครื่องมือวัด

เครื่องมือที่ใช้วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ทางการเรียน

โปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดการแนะแนว
ประกอบด้วยหัวข้อ 5 หัวข้อ ใช้เวลา 13 คาบ คาบละ 50 นาที ดังนี้

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นการทดลอง 2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเองของสมาชิกภายในกลุ่ม 3. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบวัตถุประสงค์และลักษณะการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	1. สร้างความคุ้นเคยระหว่างครูและนักเรียน โดยครูแนะนำตนเอง และให้นักเรียนแนะนำตนเอง พร้อมทั้งแจกกระดาษให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น 2. ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมและอ่านบทกลอนที่ครูคิดไว้บนกระดาน 2 ครั้ง เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จแล้วให้นักเรียนแนะนำตนเองให้เพื่อน ๆ ทราบ โดยวิธีการกล่าวถึงลักษณะเด่นของตนเอง เช่น ประลองยุทธ์ สุกหล่อ 2/3 แพรวดี ผู้ร่าเริง 2/7 พร้อมทั้งบันทึกลักษณะเด่นของตนเองไว้ตรงกลางกระดาษ	1. กระดาษปอนด์ขนาด 3 X 4 นิ้ว จำนวน 15 แผ่น 2. ปากกาสีเมจิก

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			ที่ครูแจกให้ ให้นักเรียนทุกคน พยายามจำลักษณะเด่นที่เพื่อน กล่าวถึงให้ได้มากที่สุด 3. ให้นักเรียนทุกคนเขียนชื่อ เพื่อนที่รักที่สุด วิชาที่ชอบเรียน มากที่สุด บุคคลที่ชอบชอบ มากที่สุด อาหารที่ชอบมากที่สุด ไว้ที่มุมกระดานทั้ง 4 มุม 4. เมื่อนักเรียนทุกคนเขียนเสร็จ แล้วให้แต่ละคนหมุนเวียน สลับเปลี่ยนกันอ่านลักษณะเด่น ของเพื่อนจนครบทุกคน แล้ว พยายามจดจำลักษณะเด่น และ สิ่งที่เพื่อนชอบให้ได้มากที่สุด 5. ให้นักเรียนสลับเปลี่ยนบัตร ของตนเองกับเพื่อน ๆ และ ให้นักเรียนอ่านสิ่งที่เพื่อนชอบ ทีละคน แล้วให้นักเรียนทาย ลักษณะชื่อเพื่อนจากสิ่งที่ เพื่อนชอบจนครบทุกคน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
2	แรงจูงใจ ไฟสัณดุทธิ ทางการเรียน	1. เพื่อให้นักเรียน ทราบความหมาย ของแรงจูงใจ ลักษณะการเกิด แรงจูงใจและ	6. ครูที่แจ้งวัตถุประสงค์ของ การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว เรื่องแรงจูงใจไฟสัณดุทธิ ทางการเรียน ประโยชน์ คุณค่า ระเบียบ วัน เวลา กำหนดการสอน ให้นักเรียน ทราบ <u>การประเมิน</u> สังเกตการพูดคุยซักถามของ นักเรียนในขณะแลกเปลี่ยนกันอ่าน นักเรียนได้ทราบถึงลักษณะเด่น ของเพื่อน และสามารถกล่าวถึง ลักษณะเด่นของเพื่อนได้ 1. ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยการ ซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการ เลือกทำสิ่งต่าง ๆ ว่าเกิดมา จากเหตุผลใดบ้าง ครูบันทึกเหตุผลการเลือก	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
		ประเภทของ แรงจูงใจ 2. เพื่อให้นักเรียน ทราบความหมาย ของแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้ 3. เพื่อให้นักเรียน เห็นคุณค่า ประโยชน์ ของผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้	กระทำสิ่งต่าง ๆ ของนักเรียน เกิดจากแรงจูงใจ 2. ครูฉายแผ่นโปร่งใสให้นักเรียน ได้เห็นถึงกระบวนการเกิด แรงจูงใจ พร้อมทั้งยกตัวอย่าง ประกอบการอธิบาย 3. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปการเกิด แรงจูงใจ และประเภทของ แรงจูงใจ และครูอธิบาย เพิ่มเติม 4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ครูแจกหัวข้อ ที่จะใช้อภิปรายให้กับนักเรียน ทุกกลุ่ม 5. นักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้ คุณค่า ประโยชน์ ของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ และครูเพิ่มเติม	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตจากความสนใจในการฟัง การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นร่วมกันของนักเรียนภายในกลุ่ม	
3	ไม่ไกลเกินเอื้อม	1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลการเรียนในแต่ละรายวิชาที่เรียนผ่านมา 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความทะเยอทะยานที่จะเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชาให้สูงขึ้น 3. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของความ	1. ครูอธิบายลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จะต้องมึลักษณะของความทะเยอทะยานที่จะเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชาสูงขึ้น 2. ครูเตรียมผลการเรียนของนักเรียนในชั้น ม.1 (ภาคเรียนที่ 1, 2) และ ม.2 ภาคเรียนที่ 1 ไว้ทุกคน ครูแจกใบบันทึกผลการเรียนให้นักเรียนคนละ 1 ชุด	1. ผลการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาในชั้น ม.1 และภาคต้นของชั้น ม.2 2. ใบบันทึกผลการเรียน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
		ทะเยอทะยานที่จะ เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ ในแต่ละรายวิชา ให้สูงขึ้น	3. ให้นักเรียนบันทึกผลการเรียน ทุก ๆ รายวิชาเป็นรูป กราฟแท่ง ในกลุ่มวิชาต่าง ๆ พร้อมทั้งระบายสีให้เห็นเด่นชัด 4. ให้นักเรียนพิจารณาผลการ เรียนของตนในแต่ละรายวิชา ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ พร้อมตอบคำถามลงในคำถาม ข้อ 1 และ 2 5. ครูซักถามความรู้สึกของ นักเรียนในรายวิชาที่มี ผลการเรียนสูงและต่ำ และความปรารถนาใน ผลการเรียนของนักเรียน ในภาคเรียนที่ 2 พร้อม ตอบคำถามลงในข้อ 3, 4 6. ให้นักเรียนตั้งใจฟังเพลง กรณีตัวอย่าง เรื่อง "<u>ไม่ไกลเกินเอื้อม</u>"	3. สีเมจิก

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			7. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่ม ร่วมกันอภิปรายถึงเหตุการณ์ ในกรณีตัวอย่าง และวิธีการเรียนที่จะเรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชา สูงขึ้น พร้อมทั้งคุณค่า ประโยชน์ ความสำคัญของการเรียนเมื่อมีผลสัมฤทธิ์ ในแต่ละรายวิชาสูงขึ้น 8. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่ม ออกมาพูดถึงความคิดเห็น ของกลุ่ม จากการฟังกรณี ตัวอย่าง และวิธีการเรียน ของกลุ่มที่จะเรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชา สูงขึ้น พร้อมทั้งคุณค่า ประโยชน์ ความสำคัญของการเรียน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			9. ให้นักเรียนสรุปแนวคิดของสมาชิกทั้ง 3 กลุ่ม และครูสรุปเพิ่มเติมพร้อมทั้งคิดแผนภูมิการคัดเลือกเข้าเรียนต่อในสถาบันต่าง ๆ โดยอาศัยระดับผลการเรียนมาอธิบายประกอบการสรุป 10. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนถามการประเมิน สังเกตความสนใจในการฟัง การแสดงความคิดเห็น การอภิปรายร่วมกันของนักเรียนภายในกลุ่มและการซักถาม	
4	อุปสรรค.... ไม่สำคัญ	1. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้าน	1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในครั้งที่ผ่านมา 2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม	1. กรณีสืบค้นข้อมูลในจดหมาย

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
		ของความกระตือรือร้นพยายามเรียนโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค 2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของความพยายามเอาชนะอุปสรรคในการเรียน เพื่อให้ได้ประสบความสำเร็จ	กลุ่มละ 5 คน เพื่อระดมสมอง เกี่ยวกับ "<u>อุปสรรคในการเรียนของนักเรียนคืออะไรบ้าง</u>" 3. ครูฉายเทปบันทึกภาพเรื่องอุปสรรค ... ไม่สำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องชีวิตจริงของคุณจักรชัย จริยะเขตวัฒนา ซึ่งต่อสู้กับอุปสรรคในชีวิต/การศึกษา จนทำให้ประสบผลสำเร็จ 4. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงความสำคัญของการเอาชนะอุปสรรคในการเรียนเพื่อให้ได้ประสบความสำเร็จ และครูสรุปเพิ่มเติม 5. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม เพื่อทำกิจกรรม กรณีตัวอย่าง	3 ฉบับ 2. เทปบันทึกภาพเรื่อง "อุปสรรค ... ไม่สำคัญ"

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			6. ครูชี้แจงกับนักเรียนว่าวันนี้ครูได้รับจดหมายของนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งเขียนมาขอความช่วยเหลือในการเรียน ซึ่งครูจะให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันพิจารณาเหตุการณ์ในจดหมายร่วมกัน พร้อมทั้งอภิปรายสรุปผลข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข 7. เมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้ว ครูสั่งให้ส่งตัวแทนกลุ่มออกมาเล่าเรื่องที่พามาจากจดหมายให้เพื่อนทราบ พร้อมทั้งชักเสนอแนะแนวทางแก้ไขของกลุ่ม 8. ให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มตั้งใจฟังเพื่อนอธิบาย และให้แต่ละกลุ่มช่วยกันพิจารณาการแสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขของกลุ่มอื่นนั้นเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
5	ความกระตือรือร้น	1. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการ	9. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับ เหตุการณ์ในจดหมาย และวิธี เรียนให้ประสบผลสำเร็วจนนั้น จะต้องสามารถเอาชนะ หรือ แก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ได้ 10. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตการทำกิจกรรม การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ภายในกลุ่ม ความสนใจในการฟัง ของนักเรียน จากสถานการณ์ที่ ก้าวหน้าให้ 1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมา โดยสอบถามนักเรียนว่า	แผ่นภาพ บทบาทสมมติ <u>เรื่อง การกระทำสำคัญ</u>

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
		เรียน ในด้านของ ความกระตือรือร้น พยายามทำงานหรือ การบ้านที่ได้รับ มอบหมายให้ทัน ก่อนเวลาที่กำหนด 2. เพื่อให้นักเรียน ได้เห็นความสำคัญ ของการทำงานเร็ว การบ้านที่ได้รับ มอบหมายให้เสร็จ ก่อนเวลาที่กำหนด	ได้ทราบลักษณะของผู้ที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียนด้านใดบ้างแล้ว 2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แต่งตัว กันเขียนข้อดีและข้อเสียของ การทำงานหรือการบ้านที่ ได้รับมอบหมายให้เสร็จทัน เวลาที่กำหนด 3. นักเรียนช่วยกันสรุปถึงผลดี และความสำคัญของการ ทำงานหรือการบ้านที่ได้รับ มอบหมายให้เสร็จทันเวลา ที่กำหนด และสรุปเพิ่มเติม อีกครั้ง 4. ให้นักเรียนอาสาสมัครเพื่อ แสดงบทบาทสมมติเรื่อง <u>"การกระทำสำคัญกว่าชื่อ"</u>	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			5. ให้ฝึกเรียนแบ่งกลุ่มอภิปราย และรายงานตามประเด็นที่ กำหนดให้ดังต่อไปนี้ 5.1 เจื้อย เป็นคนที่มีลักษณะ อย่างไร 5.2 กระตือ เป็นคนที่มีลักษณะ อย่างไร 5.3 ระหว่างเจื้อยกับกระตือ ใครที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน มากกว่ากัน 5.4 ทำไมเมื่อเจื้อย เปลี่ยน ชื่อ แล้วยังไม่ดีขึ้น 6. ให้ฝึกเรียนร่วมกันสรุปถึง ความสำคัญของการทำงาน และการบ้านที่ได้รับมอบหมาย ให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด และครูสรุปเพิ่มเติมอีกครั้ง	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
6	ทางสู่ความสำเร็จ	1. เพื่อให้ให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านของความรับผิดชอบ ต่อตนเอง หมายความว่า	7. ครูให้นักเรียนดูภาพประกอบจากแผ่นภาพเกี่ยวกับข้อดีของการทำงานหรือการบ้านที่ได้มอบหมายให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด 8. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตการตอบคำถาม การแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทผู้แสดง ความสนใจในการฟัง และ การซักถาม 1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในลักษณะต่าง ๆ ที่ผ่านมา 2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนดูรูปภาพวันรับปริญญา 2.1 ให้นักเรียนเชิดเทวาม	1. รูปภาพวันรับปริญญา 2. บทอ่าน 1 บท 3. บัตรคำ 2 ชุด

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ / การประเมิน	อุปกรณ์
		ฝึกหาความรู้ ตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู 2. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงวิธีการที่จะศึกษาฝึกหาความรู้ การตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู จะต้องประกอบด้วยวิธีการอย่างไรบ้าง	รู้สึกของตนเองภายหลังจากการชมรูปภาพวันรับปริญญาในกระดาน 2.2 ให้นักเรียนแต่ละคนผลิตเปลี่ยนกันสัปดาห์ความรู้สึกของกันและกัน 3. ให้นักเรียนตอบคำถามที่ครูกำหนด 3.1 นักเรียนคิดว่าบุคคลในภาพปฏิบัติตนเช่นไรกว่าจะถึงวันที่ 3.2 นักเรียนคิดว่า นักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน 4. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปการปฏิบัติตนที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนและครูอธิบายสรุปเพิ่มเติม	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ครูแจกใบงาน ให้นักเรียนเป็นบทล่านำ 1 บท ให้นักเรียนช่วยกันแปล ความหมายจากการอ่านบท ล่านำ พร้อมทั้งช่วยกันตั้งชื่อ บทล่านำดังกล่าวด้วย 6. ให้นักเรียนทำกิจกรรม สถานการณ์จำลอง เรื่อง ผลของการตั้งใจเรียน 6.1 ครูเตรียมคำไว้ทั้งหมด 2 ชุด ชุดละ 10 คำ พร้อมทั้งขออาสาสมัคร นักเรียน 1 คน ให้ นักเรียนทำหน้าที่อ่านคำ โดยสวมบทบาทเป็นครู และผู้สังเกตการณ์ 2 คน และสมาชิกที่เหลือ แสดงเป็นนักเรียน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			6.2 ให้นักเรียนอาสาสมัคร ชี้แจงการดำเนินงาน ให้เพื่อนนักเรียนทุกคน ทราบพร้อมทั้งอ่านคำ ในชุดที่ 1 ให้เพื่อนฟัง ซ้ำ ๆ ซัก ๆ โดยที่ นักเรียนจะต้องพยายาม ตั้งใจฟัง ใช้สมาธิ เหมือนกับเรียนอยู่ใน ห้องเรียน พยายาม จำคำให้ได้มากและ ถูกต้องที่สุด 6.3 นักเรียนอาสาสมัคร อ่านคำใน ชุดที่ 2 ให้ เพื่อนฟัง ซ้ำ ๆ ซัก ๆ โดยในขณะที่นักเรียน อาสาสมัครอ่านคำ ผู้ที่เป็นนักเรียนนั้น สามารถที่จะพูดคุย หัวเราะ หยอกล้อ	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			กลับไปข้าง เมื่ออ่าน เสร็จแล้ว ให้นักเรียน บันทึกคำที่เพื่อนอ่าน ให้ฟังมาทั้งหมด 7. ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนกัน ตรวจสอบความถูกต้องของการ บันทึกคำทั้ง 2 ชุด และ ดูความแตกต่างของคะแนน ครั้งแรกและครั้งหลัง 8. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึง วิธีการที่จะศึกษาใฝ่หาความรู้ การตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู จะต้องกระทำอย่างไรบ้าง 9. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตจากความสนใจ ความ ตั้งใจในการฟัง การซักถาม การตอบคำถาม การแสดงความ คิดเห็นของนักเรียน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
7	ความสำเร็จ ของชาติ	1. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะอย่างหนึ่งของผู้ที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น 2. เพื่อให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น 3. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียน	1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมาและอธิบายเพิ่มเติมถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านของความรับผิดชอบต่อการกระทำหนึ่งก็คือ การยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียน แล้วพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น 2. ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยเปิดเพลง "แพ้แก้ตัวกันได้" ของอริส คริสตัน ให้นักเรียนฟัง และสอบถามความหมายของเพลงดังกล่าว 3. ให้นักเรียนทำแบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียนเพื่อที่จะทำให้นักเรียนทราบ	1. แบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียน 2. เทปเพลงของ อริส คริสตัน 3. บทบาทสมมติเรื่องความสำเร็จของชาติ

ครั้งที่	ชื่อ เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
		เรียนแล้วพยายาม ปรับปรุงให้ดีขึ้น	ซักถามพร้อมของตนเองในด้าน การเรียนรู้ 4. ครูคิดแผนภูมิตารางการตรวจ ให้คะแนน เพื่อให้นักเรียน ตรวจสอบข้อบกพร่องของ ตนเองในเรื่องการเรียนรู้ จากการทำแบบตรวจสอบ กิจนิสัยในการเรียน 5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่ม ร่วมกันอภิปรายถึงวิธีการแก้ไข ข้อบกพร่องในการเรียน ของสมาชิก พร้อมกับแลกเปลี่ยน ความคิด วิธีการแก้ไข ข้อบกพร่องในเรื่องการเรียนรู้ ภายในกลุ่มร่วมกัน พร้อมทั้ง ชี้ให้สมาชิกได้ทราบการ ปรับปรุงตนเองในเรื่องการ เรียน เพื่อที่จะให้ได้พบความ สำเร็จ	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			6. ครู ขออาสาสมัครนักเรียน แสดงบทบาทสมมติ เรื่อง "ความสำเร็จของชาติ" จึงเป็น เรื่องเกี่ยวกับการ ยอมรับข้อบกพร่องของตน แล้วพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยกำหนดให้ผู้แสดง 5 คน 7. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนสัมภาษณ์ และอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนด 8. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงความ สำคัญของการยอมรับใน ข้อบกพร่องของตนเองในเรื่อง การเรียนและพยายามปรับปรุง ให้ดีขึ้น และครูสรุปเพิ่มเติม 9. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตจากความสนใจ การ ตั้งใจฟัง การแสดงความคิดเห็น และการซักถามของนักเรียน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
8	พิชิตความสำเร็จ	1. เพื่อให้นักเรียนรู้ความสำคัญของการวางแผนการเรียนรู้ 2. เพื่อให้นักเรียนทราบว่า การเรียนที่จะประสบผลสำเร็จนั้นนักเรียนจะต้องมีการวางแผนในการเรียน 3. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงความสำคัญของการวางแผนในการทำงาน หรือ ทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายอย่างมีลำดับ	1. ครุทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมา 2. ให้นักเรียนดูภาพซึ่งเป็นผลเสียที่เกิดจากการขาดการวางแผนในการทำงาน 2.1 ภาพชายคนหนึ่งหาสีจากประตูห้องเข้ามาเรื่อย ๆ จนตัวเองติดมุ้งลวดทางหน้าต่างไม่ได้ 2.2 รูปเด็กคนหนึ่งเอาเลื่อยเลื่อยกิ่งไม้ที่เขากำลังนั่งอยู่ 2.3 รูปบัตรคำที่เขียนคำว่าจงวางแผนล่วงหน้า (ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียน ขาดการวางแผนล่วงหน้า เพราะเห็นที่	1. แผ่นภาพ 2. ใบงาน 3. กระดาษ 4. เข็ม 5. ค้าย 6. กรรไกร 7. มีด 8. กระดาษกาว

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			ด้านขวา เหลือมากกว่า ด้านซ้าย) 3. ให้นักเรียนสรุปถึงความสำคัญ ของการวางแผน 4. ให้นักเรียนชมสไลด์เรื่อง "การวางแผนเพื่ออนาคต ที่สดใส" (15 นาที) 5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึง ผลดีของการวางแผนจาก การชมสไลด์ดังกล่าว 6. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน และขอ อาสาสมัครนักเรียน 3 คน เป็นผู้สังเกตการณ์ การ ทำงานของกลุ่มทั้ง 3 7. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับ อุปกรณ์รวมทั้งบัตรคำสั่งที่แจ้ง การทำงานของสมาชิกแต่ละ กลุ่ม โดยให้ทุกกลุ่มเริ่มทำ	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			พร้อมกัน ใช้เวลาดำเนินงาน 10 นาที 8. เมื่อครบ 10 นาที แล้วให้ทุกกลุ่มหยุดทำ กลุ่มที่ปฏิบัติได้ตามกติกาในบัตรคำสั่งถือว่าเป็นกลุ่มที่ชนะ ผู้สังเกตการณ์จะเป็นผู้อธิบายการทำงานของสมาชิกภายในกลุ่มแต่ละกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ฟัง 9. ให้กลุ่มที่ทำได้ดีที่สุด (กลุ่มแพ้) สัมภาษณ์สมาชิกในกลุ่มที่ทำได้ดีที่สุด (กลุ่มที่ชนะ) ถึงวิธีการดำเนินการจนได้ชัยชนะ 10. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความสำคัญของการวางแผน ทักษะ ทักษะ ประโยชน์ของการวางแผนในการทำงาน และการเรียนรู้	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			11. ให้ฝึกเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน พร้อมทั้งแจก ใบงานที่จะใช้ในการอภิปราย กลุ่ม ให้กับสมาชิกทุกคนภายใน กลุ่ม 12. ให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม ช่วยกันอภิปรายเกี่ยวกับ การวางแผนในการทำกิจกรรม การเรียนรู้ก่อนหลัง พร้อมทั้ง เหตุผลของกลุ่มในการเลือก กระทำ โดยใช้เวลา 10 นาที เมื่อทุกกลุ่มทำเสร็จแล้วให้ส่ง ตัวแทนกลุ่มรายงานให้สมาชิก กลุ่มอื่นทราบ พร้อมทั้งเหตุผล ของกลุ่มในการเลือกกระทำที่จะ ทำให้ประสบผลสำเร็จใน การเรียนรู้มากที่สุด 13. ให้ฝึกเรียนช่วยกันสรุป ความสำคัญของการวางแผน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ดังกล่าว และลักษณะของผู้ที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการ เรียน จะต้องมีการวางแผน ในการเรียน การทำกิจกรรม การเรียนรู้ เพื่อให้ทำให้ประสบ ผลสำเร็จบางอย่างบ้าง และ ครูสรุปเพิ่มเติม 14. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน ซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตความสนใจในการ ตอบคำถามการแสดงความคิดเห็น ของนักเรียน การร่วมกิจกรรมการทำงาน ภายในกลุ่ม การร่วมอภิปรายแสดง ความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม และการซักถาม	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
9	เคล็ดลับ คนเก่ง	1. เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้ทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น เตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้า ทำตารางการดูแลสุขภาพสำหรับตนเอง และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด 2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้ถึงประโยชน์คุณค่าของการทำตารางการดูแลสุขภาพสำหรับตนเอง และเตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้า	1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ในช่วงที่ผ่านมา 2. ครูฉายเทปบันทึกภาพจากการสัมภาษณ์เด็กเรียนที่มีผลการเรียนดี ให้นักเรียนชม 3. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่าวิธีเรียนที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จนั้น ประการหนึ่งจะต้องมีการเตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้า และทำตารางดูแลสุขภาพสำหรับตนเอง และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด 4. ครูแจกกรณีตัวอย่างให้นักเรียนทุกคน (แจกที่ละกรณี) 5. ให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อปรึกษาและตอบคำถามท้ายกรณีตัวอย่าง พร้อมทั้งร่วมกัน	1. เทปบันทึกภาพ 2. กรณีตัวอย่าง 2 เรื่อง

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			อภิปราย แสดงความคิดเห็น ร่วมกัน จากการอ่านกรณี ตัวอย่าง 6. ให้นักเรียนทุกคนทำตาราง การดูหนังสือในแต่ละวัน สำหรับตนเอง และวิธีการ เตรียมบทเรียนที่จะเรียน ไว้ล่วงหน้า ลงในกระดาษ ที่ครูแจกให้พร้อมทั้งตกแต่ง ให้สวยงาม 7. ให้นักเรียนแต่ละคนอธิบาย เหตุผลการทำตารางการดู หนังสือของตนเองพร้อมทั้ง วิธีการเตรียมบทเรียนที่จะ เรียนไว้ล่วงหน้า พร้อมทั้ง เหตุผลในการกระทำให้ เหมือน ๆ กัน 8. นักเรียนช่วยกันสรุปความสำคัญ ของการเตรียมบทเรียน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			ที่จะเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า และ การทำตารางการดูหนังสือ สำหรับตนเอง ผลดีของการ ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งประโยชน์ และคุณค่า ที่จะได้รับ พร้อมทั้งครูสรุป เพิ่มเติม 9. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน ซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตจากความสนใจใน การฟัง การแสดงความคิดเห็น การซักถามความสนใจในการ อธิบายถึงเหตุผลในการทำตาราง การดูหนังสือของตนและวิธีการ เตรียมบทเรียนที่จะเรียนรู้ ล่วงหน้าทุกคน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
10	เตรียมตัวสอบ	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการดูแลหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวิธีการดูแลหนังสือในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อเตรียมตัวสอบ 3. เพื่อให้นักเรียนได้นำวิธีการดูแลหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้	1. ครูขออาสาสมัคร จำนวน 7 คน เพื่อทำกิจกรรมโต้วาที กำหนดให้ฝ่ายค้าน 3 คน ฝ่ายเสนอ 3 คน พร้อมประธานในการโต้วาที 1 คน ในหัวข้อเรื่อง <u>"เตรียมสอบล่วงหน้าดีกว่าไม่เตรียมเลย"</u> ใช้เวลา 15 นาที 2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความสำคัญของการเตรียมดูแลหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ 3. ให้นักเรียนเขียนคำขวัญให้เห็นความสำคัญของการเตรียมตัวสอบ 4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ตามกลุ่มวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์	1. แผ่นป้ายชื่อ 2. กระดาษสี จำนวน 15 แผ่น

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ / การประเมิน	อุปกรณ์
			สังคมศึกษา ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวิชา ร่วมกันอภิปรายถึง ลักษณะรายวิชาของกลุ่ม และวิธีการดูหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบในรายวิชาของกลุ่มกัน 5. ให้แต่ละกลุ่มวิชา ส่งตัวแทน รายงานตามหัวข้อที่กำหนดให้ ให้กลุ่มอื่นฟัง และให้แต่ละกลุ่ม ช่วยเพิ่มเติมตามความคิดเห็น 6. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปแนว ความคิดที่ได้จากการดูหนังสือ เพื่อเตรียมตัวสอบในแต่ละรายวิชา ความสำคัญของการ เตรียมตัวสอบและข้อคิดที่ได้ ไปให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ของนักเรียนและครูสรุปเพิ่มเติมอีกครั้ง	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
11	ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	1. เพื่อให้ภักเริ่ททราบ ว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องมีลักษณะของการพึ่งตนเองในด้าน การเรียน เช่น ทำงานหรือการบ้าน ด้วยตนเอง ถ้าซักถามครูเมื่อไร เข้าใจบทเรียน	<u>การประเมิน</u> สังเกตการแสดงความคิดเห็น การอภิปรายร่วมกันของสมาชิก ภายในกลุ่ม การซักถาม การ ตั้งใจฟัง การตอบคำถาม ข้อคิด ที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติ 1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมา 2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้บัตรคำว่า "ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน" "จงเตือนตนด้วยตน" พร้อมทั้งสอบถามความหมายของประโยคจากบัตรคำ 3. ให้ภักเริ่ทแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน	1. สถานการณ์จำลองเรื่อง "ใครจะช่วย" "สรุปการบ้านเป็นเหตุ"

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
		2. เพื่อให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของการพึ่งตนเองในด้านการเรียนโดยเฉพาะการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ถ้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน	4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันตอบ การพึ่งตนเองในด้านการเรียนมีอะไรบ้าง โดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกไปเขียนบนกระดานดำ 5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปการพึ่งตนเอง ในคำถามการเรียนรู้ว่ามีอะไรบ้าง และความสำคัญของการพึ่งตนเองในด้านการเรียน 6. ครูขออาสาสมัครนักเรียนแสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลองเรื่อง "<u>ใครจะช่วย</u>" กับ "<u>สมุดการบ้านเป็นเหตุ</u>" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง และผลเสียของการไม่กล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			7. แบ่งกลุ่มนักเรียนอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนด และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงาน 8. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปถึงความสำคัญของการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายช่วยตนเองและการกล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนและครูสรุปเพิ่มเติมพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตจากการแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม การอภิปรายร่วมกัน และการซักถามของนักเรียน	
12	การฟังตนเองเรื่อง <u>เก่งได้</u> <u>อย่างไร</u>	1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันแสดง	1. บัตรคำ กรณี ตัวอย่าง

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
		2. เพื่อให้ นักเรียน เห็น ความสำคัญของการ ค้นคว้าหาเรียน เพิ่มเติม และการ ขอคำอธิบายจากครู และเพื่อน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธี เรียนที่จะให้เก่ง 2. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา แสดงความคิดเห็นในเรื่อง วิธีที่จะเรียนให้เก่ง 3. นักเรียนช่วยกันสรุปและ ครูเพิ่มเติมโดยเน้นให้นักเรียน เห็นความสำคัญของการ พึ่งตนเองในด้านการเรียน เช่น ค้นคว้า หาเรียนเพิ่มเติม อยู่เสมอ การค้นคว้าใน ห้องสมุด การขอคำอธิบาย จากผู้รู้ 4. แจกกรณีตัวอย่างให้นักเรียน อ่านโดยให้นักเรียนจับคู่กัน และตอบคำถามท้ายเรื่อง	สถานการณ์ จำลอง 2. สไลด์ เรื่อง เรียนเก่ง เรียน อย่างไร ใคร ๆ ก็ เรียนเก่ง ได้

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			5. ให้แต่ละคู่ พูดถึงความคิดเห็น ของตนจากกรณีตัวอย่าง ดังกล่าว 6. ขออาสาสมัครนักเรียนมา 2 คน พร้อมทั้งแจกบทสนทนา ให้นักเรียนได้ศึกษา จาก สถานการณ์จำลอง 7. ให้นักเรียนคอยสังเกตจาก สถานการณ์การแสดงความคิด ความรู้สึก จากการแสดงของ เพื่อน เรื่อง <u>นพกับเงิน</u> 8. ครูสอบถามความคิดของ นักเรียนที่ได้จากการชม สถานการณ์ตัวอย่าง พร้อมทั้ง สรุปให้นักเรียนได้เห็นความ สำคัญของการเรียนที่จะต้อง ค้นคว้าบทเรียนเพิ่มเติม อยู่เสมอและการขอคำอธิบาย จากครูและเพื่อน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
			9. ให้นักเรียนชมสไลด์ เรื่อง <u>"เรียนเก่ง เรียนอย่างไร ใคร ๆ ก็เรียนเก่งได้"</u> 10. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปวิธี การเรียนอย่างไรจึงจะเก่ง 11. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน ชักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตการแสดงความคิดเห็น การอภิปราย การตอบคำถาม การฟังและการซักถามของ นักเรียน	
13	ปัจจัยภูมิเทศ	เพื่อสรุปลักษณะของผู้ที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียน ตามที่นักเรียน ได้เรียนรู้มา รวมถึงคุณค่า ประโยชน์และความรู้สึก ที่ได้จากการเข้าร่วม	1. ครูทบทวนความหมายของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียน และลักษณะของ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียนที่นักเรียนได้เรียนรู้ มาตลอดระยะเวลาของการ	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมิน	อุปกรณ์
		โปรแกรมการพัฒนา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนโดยการให้ ชุดการแนะแนว และ การนำสิ่งที่ได้จาก การเรียนรู้ไปใช้ในการ การปรับปรุงการเรียน ของนักเรียนต่อไป	พัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้วยชุดการ แนะแนว 2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ ทัศนคติความรู้สึก คุณค่า ประโยชน์ การนำไปปรับปรุง ใช้ในการเรียนของนักเรียน ภายหลังการพัฒนาแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 3. ครูสรุปเพิ่มเติม และสนทนา ซักถาม พร้อมทั้งเปิดโอกาส ให้นักเรียนซักถาม 4. ครูกล่าวปิดโปรแกรมการ เข้าร่วมการพัฒนาแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	

หมายเหตุ : กิจกรรมแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

ครั้งที่ 1

เรื่อง การปฐมฤทธิ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นการทดลอง
2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเองของนักเรียนภายในกลุ่ม
3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และลักษณะการสอนโดยใช้ชุดการแนะนำเรื่อง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการ

1. สร้างความคุ้นเคยระหว่างครูและนักเรียนโดยครูแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตนเอง พร้อมทั้งแจกกระดาษให้นักเรียนแต่ละ 1 แผ่น

2. ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมและอ่านบทกลอนดังนี้ 2 ครั้ง

"ความคุ้นเคยช่วยกันสร้างอย่างจริงจัง

เริ่มพูดคุยกันด้วยใจจริงยิ่งได้ผล

ความสนุกเกิดขึ้นได้เพราะทุกคน

เปิดเผยตนเข้าหากันกันไม่ตรี"

เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนแนะนำตนเองให้เพื่อน ๆ ทราบโดยวิธีการกล่าวถึงลักษณะเด่นของตน เช่น ประสงค์ยุทธ์ สุดหล่อ 2/3 แหรวดี ผู้ร่าเริง 2/7 พร้อมทั้งบันทึกลักษณะเด่นของตนเองไว้ตรงกลางกระดาษที่ครูแจกให้ ให้นักเรียนทุกคนพยายามจำลักษณะเด่นที่เพื่อนกล่าวถึงให้ได้มากที่สุด

3. ให้นักเรียนทุกคนเขียนชื่อ เพื่อนที่ดีที่สุด วิชาที่ชอบเรียนมากที่สุด บุคคลที่ชอบมากที่สุด อาหารที่ชอบมากที่สุด ไว้ที่มุมกระดาษทั้ง 4 มุม
4. เวื่อนักเรียนทุกคนเขียนเสร็จแล้วให้แต่ละคนหมุนเวียนเปลี่ยนกันอ่านลักษณะเด่นของเพื่อนจนครบทุกคน แล้วพยายามจดจำลักษณะเด่นและสิ่งที่เพื่อนชอบให้ได้มากที่สุด
5. ให้นักเรียนเปลี่ยนบัตรของตนเองกับเพื่อน ๆ แล้วให้นักเรียนอ่านสิ่งที่เพื่อนชอบ หลังจากนั้นให้นักเรียนทายลักษณะชื่อเพื่อนจากสิ่งที่เพื่อนชอบ เช่น ไทรเอ๋อ? ชอบเรียนศิลปะ บุคคลที่ประทับใจคือ คร.สมเกียรติ อ่อนวิมล ทำเช่นนี้หมุนเวียนจนครบทุกคน
6. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประโยชน์ คุณค่า ระเบียบ วันเวลา กำหนดการสอน ให้นักเรียนทราบ

อุปกรณ์ กระดาษปอนด์สี 2 x 4 นิ้วจำนวน 15 แผ่น

บทกลอน

1 บท

การประเมิน

สังเกตการพูดคุยซักถามของนักเรียนในขณะที่แลกเปลี่ยนกันอ่าน นักเรียนได้ทราบลักษณะเด่นของเพื่อน และสามารถกล่าวถึงลักษณะเด่นของเพื่อนได้

ครั้งที่ 2

เรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ักเรียนทราบความหมายของแรงจูงใจ ลักษณะการเกิดแรงจูงใจและประเภทของแรงจูงใจ
2. เพื่อให้ักเรียนทราบความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะของผู้ที่ใฝ่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เพื่อให้ักเรียนเห็นคุณค่าประโยชน์ของผู้ที่ใฝ่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการซักถามักเรียนเกี่ยวกับการเลือกกระทำสิ่งต่าง ๆ ว่าเกิดมาจากเหตุผลใดบ้าง ครูบันทึกตามคำบอกพร้อมทั้งเหตุผลในการเลือกกระทำของนักเรียน แล้วสรุปให้ักเรียนทราบถึงความหมายของแรงจูงใจ
2. ครูฉายแผ่นโปสเตอร์ให้นักเรียนเห็นกระบวนการเกิดแรงจูงใจ ประเภทของแรงจูงใจ พร้อมทั้งยกตัวอย่างการกระทำของักเรียนประกอบการอธิบาย และครูสรุปลักษณะการกระทำแต่ละอย่างของนักเรียนเข้าสู่ประเภทของแรงจูงใจในลักษณะต่าง ๆ
3. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของแรงจูงใจ ประเภทของแรงจูงใจและครูสรุปเพิ่มเติม

4. ให้ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน 3 กลุ่ม ครูแจกหัวข้อที่จะใช้ในการอภิปราย
ดังนี้

4.1 การที่นักเรียนมาโรงเรียนทุกวัน ตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู ทำงานส่งครู
ทุกครั้ง ขยันหมั่นเพียรในการเรียน การที่นักเรียนปฏิบัติดังกล่าวในการเรียนที่นักเรียนมีจุดประสงค์
เช่นไร

4.2 นักเรียนที่ต้องการประสบผลสำเร็จในการเรียน นักเรียนจะต้องปฏิบัติตัว
อย่างไรบ้าง และการกระทำดังกล่าวมีประโยชน์-คุณค่าต่อนักเรียนอย่างไร

5. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้นักเรียนช่วยกันสรุป

6. ช่วยกันสรุปความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และครูเป็นผู้คอยเพิ่มเติมประโยชน์-คุณค่า ของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ทางการเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

อุปกรณ์ แผ่นโปสเตอร์ 3 แผ่น

เครื่องฉายข้ามศีรษะ 1 เครื่อง

การประเมิน

สังเกตจากความสนใจฟังในการฟัง การแสดงความคิดเห็น การตอบคำถามและการซักถาม
ของนักเรียนภายในกลุ่ม

ครั้งที่ 3

เรื่อง ไม่ไกลเกินเอื้อม

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนในแต่ละรายวิชาที่ผ่านมา
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความทะเยอทะยานที่จะเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชาสูงขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของความทะเยอทะยานที่จะเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์

ในแต่ละรายวิชาสูงขึ้น

วิธีดำเนินการ

1. ครูอธิบายลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าจะต้องมีความทะเยอทะยานที่จะเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชาสูงขึ้น
2. ครูเตรียมผลการเรียนของนักเรียนชั้น ม. 1 ภาคเรียนที่ 1, 2 และ ม.2 ภาคเรียนแรกไว้ทุกคน ครูแจกใบทักผลการเรียนให้นักเรียนคนละ 1 ชุด
3. ให้นักเรียนบันทึกผลการเรียนทุก ๆ รายวิชาในกลุ่มวิชาต่าง ๆ เป็นรูปภาพแห่งพร้อมทั้งระบายสีตกแต่งให้สวยงามมองเห็นเด่นชัด เมื่อทำเสร็จแล้วให้นักเรียนตอบคำถามลงในข้อ 1, 2 ที่กำหนดให้
4. ให้นักเรียนพิจารณาผลการเรียนของตนในแต่ละกลุ่มวิชาที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ และครูซักถามถึงความรู้สึกของนักเรียนในรายวิชาที่มีผลการเรียนสูงและในรายวิชาที่มีผลการเรียนต่ำ ดังนี้

- 4.1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรในรายวิชาที่มีผลการเรียนสูง
- 4.2 นักเรียนรู้สึกอย่างไรในรายวิชาที่มีผลการเรียนต่ำ
- 4.3 นักเรียนปรารถนาที่จะเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างไรบ้าง
5. ให้นักเรียนแสดงความปรารถนาที่จะทำผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชาให้สูงขึ้นโดยแสดงเป็นรูปภาพแห่งต่อจาก ม.2 ภาคเรียนแรก และให้นักเรียนตอบคำถามลงในช่องว่างข้อที่ 3, 4
6. ให้นักเรียนตั้งใจฟังเทปกรณีตัวอย่าง เรื่อง ไม้ไกลเกินเอื้อม
7. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างดังนี้
 - 7.1 สมาชิกวิธีการเรียนอย่างไรจึงจะประสบผลสำเร็จ
 - 7.2 ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายหาวิธีการที่จะเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชาให้สูงขึ้น พร้อมทั้งคุณค่าของการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
8. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาพูดถึงความคิดเห็นของกลุ่มจากการอภิปรายร่วมกัน
9. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปแนวคิดที่ได้จากการอภิปราย และครูสรุปเพิ่มเติม
10. ครูคิดแผนภูมิการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อไปในสถาบันต่าง ๆ โดยอาศัยระดับผลการเรียน มาอธิบายประกอบการสรุป ความสำคัญของการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละสูงขึ้น
11. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

อุปกรณ์ ผลการเรียนของนักเรียนในชั้น ม.1 ภาคเรียนที่ 1, 2 และ ม.2 ภาคเรียนที่ 1

ใบบันทึกผลการเรียน

กรณีตัวอย่างเรื่อง ไม้ไกลเกินเอื้อม

แผนภูมิการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในสถาบันต่าง ๆ โดยอาศัยระดับผลการเรียน
เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

การประเมิน

สังเกตจากความสนใจในการฟัง การแสดงความคิดเห็น การอภิปรายร่วมกันของนักเรียน
ภายในกลุ่ม แลกการซักถาม

"ไม่ไกลเกินเอื้อม"

สมชาติ เป็นนักเรียนมาจากโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ห่างไกลความเจริญ คือ โรงเรียนบ้านเขาทะลา ครอบครัวประกอบอาชีพทำไร่ ดังนั้นสมชาติจะต้องช่วยเหลืองานในบ้านและในไร่ สมชาติได้มีโอกาสมาศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พร้อมกับเพื่อน ๆ จากโรงเรียนเดียวกัน ที่โรงเรียนจิระประวัติวิทยาคม ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตของค่ายทหาร ทุก ๆ ครั้งที่สมชาติเห็นทหารแต่งเครื่องแบบทำให้เขารู้สึกตื่นเต้นมาก ความใฝ่ฝันของสมชาตินั้นอยากเป็นทหาร เป็นวีรชนของชาติ เขาคิดว่าสักวันหนึ่งจะนำความฝันที่เป็นอยู่ให้กลายเป็นความจริงให้จงได้ และวิธีการที่จะไปสู่ความสำเร็จของสมชาติก็คือ การพยายามตั้งใจเรียนหนังสือและเรียนให้ดีที่สุด ผลการเรียนของสมชาตินั้นอยู่ในระดับปานกลาง แต่สมชาติก็ไม่เคยที่จะต้องลงทะเลเป็นสอบซ่อมเหมือนกับเพื่อน ๆ บางคนที่ยื่นมาด้วยกันในชั้นเรียน สมชาติบอกว่าในบรรดาเพื่อน ๆ ที่เรียนมาด้วยกัน ซึ่งมีความสามารถพอ ๆ กับสมชาตินั้น สมชาติจะเรียนได้ดีกว่าเพราะมีความพยายามมากกว่าพวกเขา เมื่ออยู่ในห้องเรียนเวลาที่ครูสอน สมชาติจะพยายามตั้งใจฟังคำอธิบายของครู ตอบคำถามของครู สอบถามครูและเพื่อน ๆ เมื่อมีข้อสงสัย สบใจที่จะฟังและปฏิบัติตาม ทำงานส่งทุกครั้ง เมื่อสมชาติกลับถึงบ้านบางครั้งก็อ่อนเพลียเพราะระยะทางจากบ้านและโรงเรียนที่อยู่ไกลมาก ถึงแม้จะเหนื่อยเพียงใด เขาก็จะพักสักครูและหาเวลาทบทวนบทเรียนให้ได้ เพราะเขาจะต้องเตรียมตัวทบทวนบทเรียนทุกครั้งที่จะสอบ และเมื่อกลับถึงบ้านก็จะพยายามทบทวนอีกครั้ง เพื่อเพิ่มความเข้าใจมากยิ่งขึ้น เมื่อถึงคราใกล้สอบก็ต้องวางแผนในการดูหนังสือเพื่อที่จะสอบไว้ล่วงหน้า สำหรับการเรียนในชั้น ม. 1 ที่ผ่านมาซึ่งเป็นชั้นเริ่มแรกของการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สมชาติ มีความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เพราะไม่มีพื้นฐานในวิชาภาษาอังกฤษมาเลย แต่เขาจะต้องอาศัยความพยายามของตนเองเท่านั้นที่จะพิชิตความสำเร็จในการเรียนวิชานี้ ก็คือการท่องศัพท์แบบเรียนไว้ก่อนที่จะเรียน เช่น จดคำศัพท์ไว้ในกระเป๋าสีดำ เพื่อไว้ใช้ท่องในระหว่างการนั่งรถโดยสารมาโรงเรียน และเมื่อสมชาติเห็นเพื่อน

บางคนเรียนเก่งกว่าตัวเอง ก็เกิดความมานะพยายามยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อถึงคราวสอบกลางภาค สมาชิกก็พยายามทำคะแนนให้ได้ดี เมื่อทราบคะแนนสอบกลางภาคแล้ว สมาชิกก็จะพยายามเพิ่ม^{ขึ้น}เรื่อย ๆ อย่างเช่นวิชาภาษาอังกฤษที่ทำให้สมาชิกวิตกกังวล สมาชิกสอบคะแนนกลางภาคได้ 68 คะแนน เขาคิดว่าถ้าเขาพยายามเต็มที่ทำคะแนนเพิ่มอีก 2 คะแนนเท่านั้น เขาก็จะได้ระดับผลการเรียนเป็น 3 และถ้าเขาพยายามอย่างเต็มที่ทำคะแนนอีก 12 คะแนน แล้วเขาก็จะได้ระดับผลการเรียนถึง 4 ซึ่งสมาชิกก็จะใช้ความพยายาม ความสามารถของตนเอง ขยันหมั่นเพียร ทบทวนบทเรียนเสมอ เพื่อที่จะทำคะแนนปลายภาคให้สูงขึ้น หลังจากที่ทราบคะแนนสอบกลางภาคเรียน สมาชิกก็สามารถที่จะทำระดับผลการเรียนให้เพิ่มสูงขึ้นได้ ลักษณะวิธีเรียนของสมาชิก จึงส่งผลให้สมาชิกเรียนได้ดี มีผลการเรียนอยู่ในระดับที่ดีมาตลอดจนจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4) สมาชิกได้เลือกสอบเข้าศึกษาต่อโรงเรียนเตรียมทหาร ผลปรากฏว่าสมาชิกสอบติดในอันดับที่ 187 จากจำนวนผู้สมัครสอบ 12,000 คน ทั่วประเทศ ขณะเดียวกันผลการเรียนของสมาชิกนั้นสามารถที่จะได้รับคัดเลือกเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องสอบคัดเลือกเลย สำหรับสมาชิกแล้วเขาคิดว่าการรับใช้ประเทศชาติด้วยการเป็นทหารนั้นเป็นอาชีพที่เขาต้องการมากที่สุด และฝันที่จะเป็นมานานแล้ว และถ้ามั่นใจความฝันของสมาชิกนั้นก็เป็จริง และเป็นฝันที่ไม่ไกลเกินเอื้อมเลย

บันทึกผลการเรียนชั้น ม.1 - ม.2

ชื่อ นามสกุล ชั้น

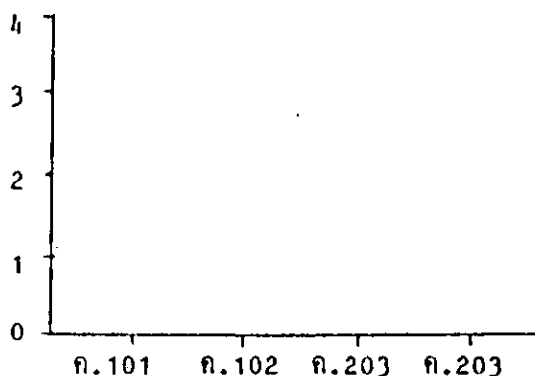
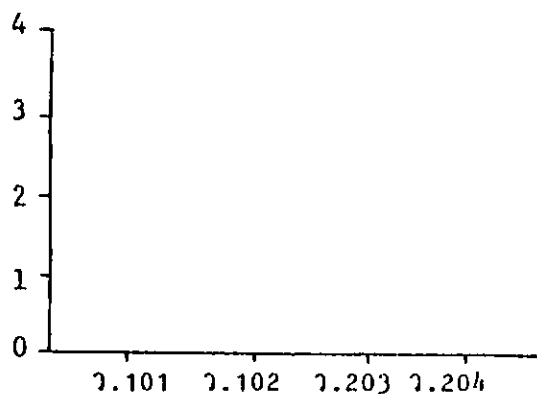
คำชี้แจง

นักเรียนที่รัก การเรียนของนักเรียนที่ผ่านมาแล้ว 1 ปี ในชั้น ม.1 จากการประเมินผล การเรียน ย่อมทำให้นักเรียนได้ทราบผลของความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง ตลอดจนวิธีการที่จะเรียนในรายวิชาต่าง ๆ เหล่านั้นให้มีผลการเรียนดี ดังนั้นเพื่อให้นักเรียนได้ ประสพผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน จึงขอให้นักเรียนตั้งจุดหมายในการเรียน พร้อมทั้ง หาวิธีการต่าง ๆ ที่จะเรียนในแต่ละรายวิชาให้ประสพผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ ต่อตัวนักเรียนเองและฝ่ายแนะแนวต่อไป

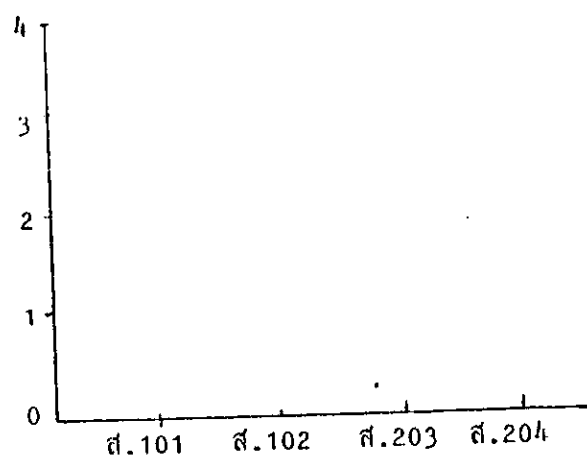
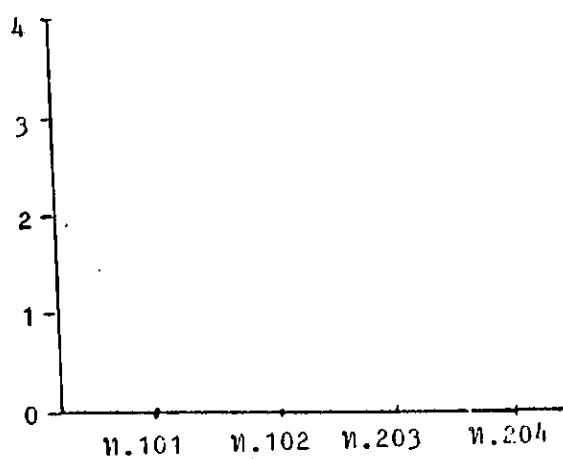
วิธีการ

ให้นักเรียนเขียนกราฟแท่งลงในรูปแสดงระดับผลการเรียนและตอบคำถามที่ให้

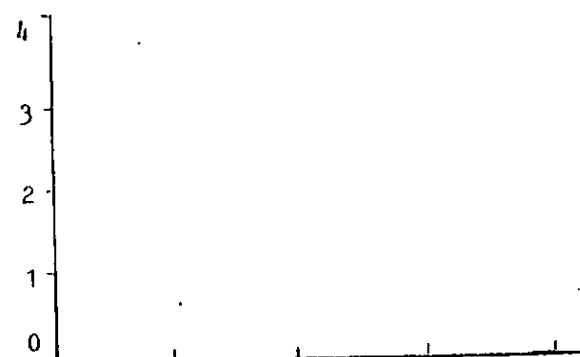
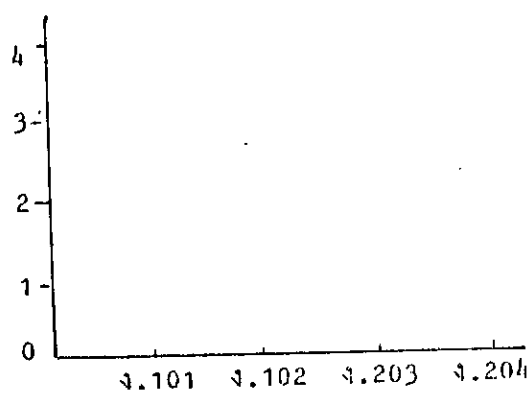
กลุ่มวิทย์-คณิต

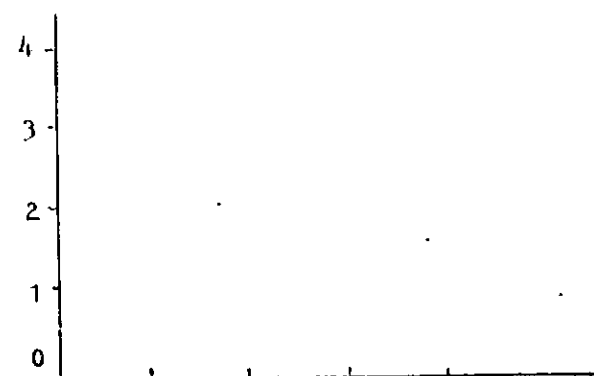
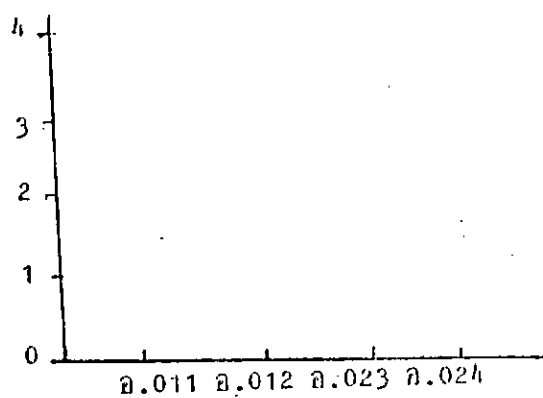
กลุ่มภาษาไทย - สังคมศึกษา

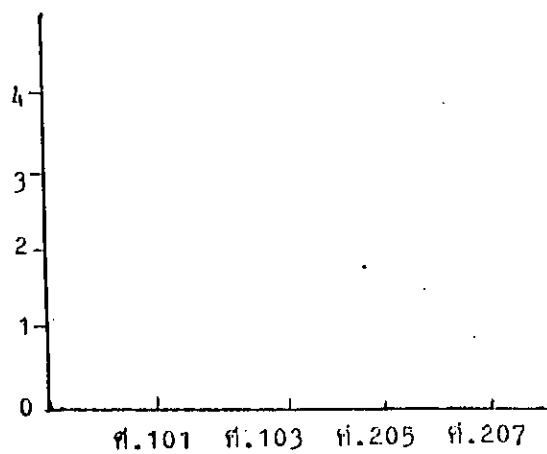
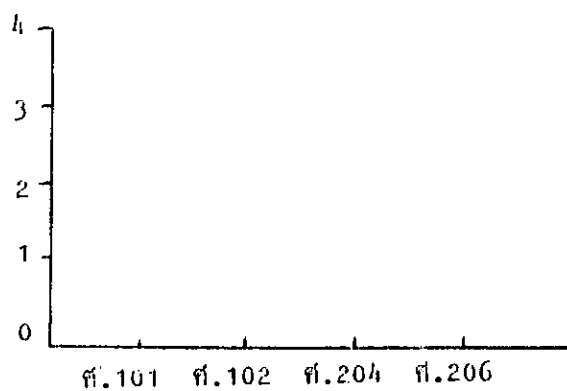
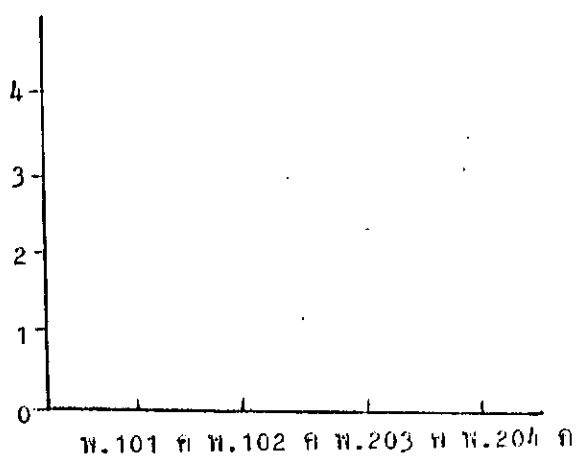
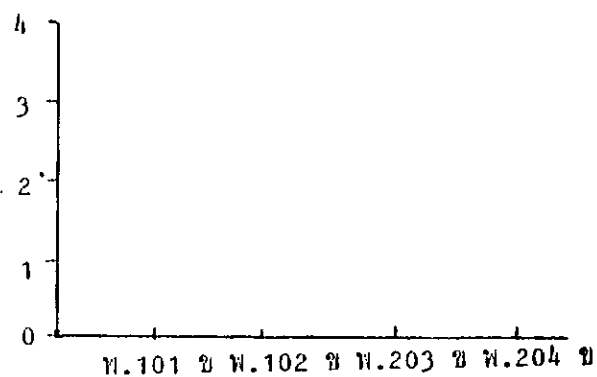
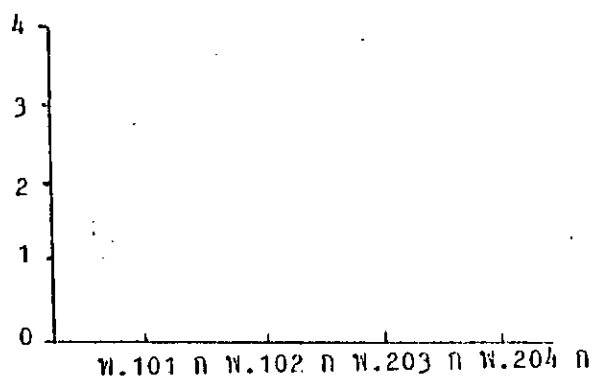
กลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

กลุ่มวิชาเลือก (ภาษาอังกฤษหลัก)

กลุ่มพัฒนาอิเล็กทรอนิกส์

1. นักเรียนรู้สึก่ววิชาที่นักเรียนเรียนได้ดีคือ (ให้นักเรียนเรียงจากที่ดีที่สุดไปตามลำดับ)

1. วิชา เพราะ
2. วิชา เพราะ
3. วิชา เพราะ
4. วิชา เพราะ

2. นักเรียนรู้สึก่ววิชาที่นักเรียนเรียนได้ไม่ค่อยดีนักคือ (ให้นักเรียนเรียงจากที่ดีที่สุดตามลำดับ)

1. วิชา เพราะ
2. วิชา เพราะ
3. วิชา เพราะ
4. วิชา เพราะ

3. นักเรียนปรารถนาที่จะเรียนให้มีผลการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ของเทอมต่อไป ดังนี้

1. วิชา เพราะ
2. วิชา เพราะ
3. วิชา เพราะ
4. วิชา เพราะ

4. การที่นักเรียนปรารถนาที่จะเรียนให้มีผลการเรียนดีนักเรียนจะต้องปฏิบัติตัวเองอย่างไรบ้าง

-
-
-
-

หลักการและวิธีการจัดสรรนักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา (วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรกรรม) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก แต่อาศัยเกณฑ์การคัดเลือกโดยอาศัยระดับผลการเรียนเป็นเกณฑ์ดังนี้

1. วิชาวิทยาศาสตร์ ต้องเรียน 5 ภาคเรียนและได้ระดับผลการเรียนรวมกัน ไม่ต่ำกว่า 10 ยกเว้นนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนวิชาประเภทวิชาชีพเกษตรกรรมจะต้องเรียน 5 ภาคเรียนและจะได้ระดับผลการเรียนรวมกันจะต้องไม่ต่ำกว่า 8
2. วิชาคณิตศาสตร์ ต้องเรียน 5 ภาคเรียน และได้ระดับผลการเรียนรวมกัน ไม่ต่ำกว่า 10 ยกเว้นนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนวิชาประเภทวิชาศิลป ทัศนกรรม จะต้องเรียน 5 ภาคเรียน และได้ระดับผลการเรียนรวมกันจะต้องไม่ต่ำกว่า 8
3. วิชาภาษาไทย จะต้องเรียน 5 ภาคเรียน และได้ระดับผลการเรียนรวมกัน ไม่ต่ำกว่า 8
4. วิชาภาษาอังกฤษ จะต้องเรียนไม่ต่ำกว่า 4 ภาคเรียน ได้ระดับผลการเรียนรวมกันไม่ต่ำกว่า 8
5. วิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ จะต้องเรียน 5 ภาคเรียน จะได้ผลการเรียนรวมกันไม่ต่ำกว่า 12

ที่มา : หลักการและวิธีการจัดสรรนักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2530

เกณฑ์การจัดสรรนักเรียนเข้าศึกษาในระดับ ปวช. ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิทยาเขตเทคนิคตาก เป็นกรณีพิเศษ

นักเรียนที่จะได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อนี้จะต้องมีระดับผลการเรียนเฉลี่ยตลอด

5 ภาคการเรียนได้ไม่ต่ำกว่า 2.25 สาขาวิชาที่เปิดรับมีดังนี้

1. ช่างไฟฟ้า
2. ช่างอิเล็กทรอนิกส์
3. ช่างกลโรงงาน
4. วิศวกรรมศาสตร์
5. เกษะภัณฑ์

ที่มา : เอกสารเกณฑ์การจัดสรรนักเรียนเข้าศึกษาในระดับ ปวช. ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิทยาเขตเทคนิคตาก ปีการศึกษา 2533 ที่จัดสรรโควตาให้กับโรงเรียนจิระประวีตวิทยาคม

ครั้งที่ 4

เรื่อง อุปสรรค ไม่สำคัญ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านของความกระตือรือร้น พยายามเรียนโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของความพยายามเอาชนะอุปสรรคในการเรียน เพื่อที่จะให้ได้รับความสำเร็จ

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมา
2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เพื่อระดมสมองเกี่ยวกับ "อุปสรรคในการเรียนของนักเรียนมีอะไรบ้าง"
3. ให้นักเรียนชมเทปบันทึกภาพเรื่อง "อุปสรรค ... ไม่สำคัญ"
4. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงความสำคัญของการพยายามเอาชนะอุปสรรคในการเรียน เพื่อที่จะให้ได้รับความสำเร็จ และครูเป็นผู้เพิ่มเติม
5. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 3 กลุ่มเพื่อทำกิจกรรมกรณีตัวอย่าง
6. ครูชี้แจงกับนักเรียนว่าวันนี้ครูได้รับจดหมายของนักเรียนในโรงเรียนซึ่งเขียนมาขอความช่วยเหลือในการเรียน ซึ่งครูจะให้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันพิจารณาเหตุการณ์ในจดหมายร่วมกัน พร้อมทั้งอภิปรายสรุปผล ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข

7. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นเรียนให้แต่ละกลุ่มและให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มตั้งใจฟัง และช่วยกันพิจารณาการแสดงความคิดของกลุ่มอื่นเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
8. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเหตุการณ์ในจดหมายและวิธีเอาชนะหรือแก้ไขอุปสรรคเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน
9. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

อุปกรณ์

เทปบันทึกภาพเรื่อง อุปสรรค ... ไม่สำคัญ
จดหมายกรณีตัวอย่าง เรื่องของ วิทย์ พิชิต ทิ้ง

เรียนอาจารย์แฉะแนวที่เคารพ

อาจารย์ครับผมดีใจมากครับที่ผลการพิจารณาทุนในวันไหว้ครูปีนี้ผมมีโอกาสได้รับทุนการศึกษาถึง 2 ทุน คือทุนยกเว้นค่าบำรุงการศึกษา และทุนรางวัลแห่งการขยันเรียน ผมปลื้มปริ่มมากครับที่มีโอกาสได้รับความเมตตาช่วยเหลือจากคณาจารย์ในโรงเรียนและรางวัลสำหรับความมาะพยายามของตนเอง เพื่อน ๆ ภายในห้องของผมก็ได้มาสอบถามผมว่าทำอย่างไรจึงมีโอกาสรับทุนถึง 2 ทุน ซึ่งผมได้บอกเพื่อน ๆ ว่าเพราะผมมันเป็นแค่ลูกชาวนาที่ไม่มีโอกาสได้รับความสนุกสนาน สะดวกสบายกับเพื่อน ๆ ทุกคน ผมต้องพบแต่ความขี้ดสนอยู่เสมอ ที่บ้านของผมพ่อแม่ต้องทำงานหนักถึงกระนั้นก็สู้คอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัวในแต่ละวันไม่ได้สักที ภายหลังที่ขายข้าวแล้วและได้ผ่อนชำระหนี้แล้วก็เหลือไว้ใช้ได้ไม่ถึงปี พ่อก็ต้องไปกู้ยืมทุนมาอีกเงินไปมาอย่างนี้ตั้งแต่ผมเป็นเด็ก แต่ก็ยังมีสักวันที่ผมจะเอาชนะความแร้นแค้นขี้ดสนให้ได้ โดยที่ผมจะพยายามขยันเรียนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เมื่อผมมีเวลาว่างก็จะเข้าห้องสมุดหาหนังสืออ่าน ผมอ่านทุกอย่างรวมทั้งหนังสือพิมพ์ เพราะช่วยให้เรารอบรู้ทุกอย่างและทันต่อเหตุการณ์ ขณะเดียวกันหนังสือเรียนก็ไม่ทิ้ง ซึ่งเพื่อน ๆ ในห้องเรียนเขาสงสัยผมว่าผมเอาเวลาที่ไหนมาอ่านเทวดาเมงส์สัก เพราะที่บ้านผมไม่มีไฟฟ้าใช้ มีแต่ตะเกียงกระป๋องที่รับฟรีไว้สำหรับอ่านหนังสือ ผมมีวิธีการอ่านหนังสือที่แปลกครับ ผมจะตั้งเทียนตั้งแต่เข้ามาลอกก๋าลังกายและทุกเช้าผมก็จะเอาหนังสือเล่มหนึ่งไปด้วยเมื่อลอกก๋าลังกายเสร็จแล้วก็จะนั่งท่องหนังสือตามโคนเสาไฟฟ้าอย่างจริงจัง เพราะการอ่านหนังสือในตอนเช้าจะช่วยให้จำได้ดี และเป็นการบังคับตัวเองไปด้วยเพราะจะเอนตัวลงท่องไม่ได้ อากาศตอนเช้าสดชื่นลมพัดเย็นสบายดีครับ ทำให้สมองเราแล่นดีเหลือเกิน น้าง่วงก็ลุกขึ้นวิ่งเหยาะ ๆ ไปอีกหน่อยก็กลับมาท่อง พอใกล้เวลา 7.00 น. ก็กลับมาช่วยบิดามารดาเตรียมของลงนาแล้วผมก็ทำกิจวัตรประจำวัน เมื่อมาโรงเรียนเราก็ตั้งใจจริงในการเรียนเท่าจริงอย่างสม่ำเสมอ เอาชนะใจตนเองให้ได้ สร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการเรียน สิ่งเหล่านี้แหละครับที่ทำให้ผมประสบความสำเร็จในการเรียน รางวัลของความ

เพียรพยายามไม่ย่อห่อต่ออุปสรรคของผวกก็คือ ความสำเร็จของผวกในการเรียน ผวกตั้งใจว่า
เมื่อบวญญิตบญญิตแล้วผวกจะไปสอบเข้าโรงเรียนพลตํารวจครับ อาจารย์มีความเห็นเกี่ยวกับ
ความปรารถนาของผวกอย่างไรบ้างครับ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

วิทย์ ม. 6/4

จงวิจารณ์และตอบข้อคำถามต่อไปนี้

1. อุปสรรคในการเรียนของวิทย์คืออะไรบ้าง
.....
.....
2. วิทย์เอาชนะอุปสรรคในการเรียนได้อย่างไรบ้าง
.....
.....
3. การที่วิทย์เอาชนะอุปสรรคในการเรียน นักเรียนคิดว่าวิทย์จะประสบความสำเร็จตามที่เขา
ปรารถนาหรือไม่
.....
.....
4. รางวัลของความเพียรพยายาม คือ ความสำเร็จ นักเรียนคิดว่าความถูกต้องเพียงใด
.....
.....
5. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากจดหมายของวิทย์
.....
.....
6. ผู้ที่ปรารถนาในความสำเร็จทางการเรียนจะต้องไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวางใช่หรือไม่
เพราะเหตุใด
.....
.....

เรียน อาจารย์แนะแนวที่เคารพ

ผมมีเรื่องอีกแล้วละครับไม่ทราบว่าจะไปเล่าให้ใครฟังดี เห็นหน้าห้องแนะแนวเขียนว่า ฝ่ายแนะแนวยินดีต้อนรับนักเรียนทุกคน ผมก็คิดว่าอาจารย์คงจะต้อนรับผมเหมือนกันละครับ ผมมีเรื่องอยากจะขอคำปรึกษาจากอาจารย์ครับ ตอนนี้ใกล้สอบแล้วงานและการบ้านผมยังทำไปไม่ถึงไหนเลยครับ การบ้านตอนนี้นั้นสูงกว่าตัวผมอีก ทุก ๆ วิชาที่เรียนอาจารย์ก็จะมอบการบ้าน การบ้านการบ้าน ผมแปลกใจจริง ๆ ว่าพวกเพื่อนเขาเรียนกันอย่างไร เขาไม่เคยบ่นเรื่องการบ้านเลย มีหน้าทำเมื่อมีเวลาว่างก็จะเอาการบ้านขึ้นมาทำเสียอีก ขณะนี้ผมพบอาจารย์ที่สอนผมแต่ละท่าน ท่านก็ท้วงการบ้าน ทวงงานผม โต้ผมผมอาจจะขาดใจไปเสียให้ได้ อาจารย์ก็จะถามผมว่าทำไปไหนแล้ว มีอะไรขัดข้องเป็นปัญหาหรือเปล่า รันทมาส่งไว ๆ นะ บางท่านที่ทวงผมหลายครั้งแล้วก็จะบอกว่าถ้าส่งไม่ทันนะก็ต้องติด "ร" ไว้ก่อนละ โดยเฉพาะวิชาสังคมศึกษาเรื่องนี้ก็มีการควงจันทร์ผมถึงไม่ได้ทันติดเลยเพราะว่าผมทูลพระจันทร์ขึ้นไม่ไหว บางครั้งก็หลับไปก่อน พระจันทร์จะขึ้น บึงอากาศหนาวเย็นแบบนี้ด้วยผมก็ไม่วายเลยครับ ไหนจะจำคำศัพท์กิริยาสาธิตของที่อาจารย์ให้ไปท่องทุกวัน วันละ 5 คำ ผมติดอาจารย์วัชรไว้ 3 วันแล้วครับ ผมเห็นคำศัพท์มีมากเสียจนผมว่าผมท่องไม่ได้แน่ ๆ เลย แต่พวกนักเรียนหญิงครับ ท่องกับเก่งเหลือเกิน เขาท่องกันจนเกือบหมดแล้วครับบางวิชาผมทำไม่ทันผมก็จะอาศัยขอืมของเพื่อนมาลอก ผมกลัวว่าเวลาสอบผมทำไม่ได้แน่เลยถ้าผมยังเป็นอยู่แบบนี้ รายงาน การบ้านของผมต้องส่งหลังเพื่อน ๆ ทุกคนทุกทีหรือถ้าอาจารย์ทวงถาม ทุกคนก็จะบอกชื่อผมไว้คอยเลยครับ เมื่อคืนผมเล่นคุยกับพ่อ หลานบอกว่าได้ขายวัวไปอีก 1 คู่แล้วเพื่อเตรียมไว้เป็นค่าเล่าเรียน และค่าหมอมของผมในหมอมหน้า ถ้าพ่อผมรู้ว่าผมเรียนหนังสือหนักเท่านี้เขาคงเสียใจมากเลยครับ อาจารย์คิดว่าผมควรจะทำอย่างไรดีครับ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

พิชิต ม.1/7

จงวิจารณ์และตอบข้อคำถามต่อไปนี้

1. นักเรียนเล่าเจตนาของพิชิตแล้วพบปัญหาอะไรบ้าง?
.....
.....
2. ปัญหาของพิชิตเกิดมาจากสาเหตุใด
.....
3. ในการเรียนถ้านักเรียนขาดความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคในการเรียนแล้วจะเป็น
เช่นไร
.....
4. อุปสรรคในการเรียนของพิชิตมีอะไรบ้าง
.....
5. สาเหตุใดที่ทำให้พิชิต บันทึกการดูวงจันทร์ไม่สำเร็จ
.....
6. ถ้านักเรียนเป็นครูแนะแนวนักเรียนจะช่วยเหลือ พิชิต อย่างไรบ้าง
.....
7. นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นจะต้องไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง
ในการเรียน นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด
.....

เรียนอาจารย์แนะแนวที่เคารพ

กระผมมีความอัศจรรย์ใจในเรื่องที่ว่าขณะที่อาจารย์ได้ให้การบ้านมากมายเหลือเกิน อาจารย์เมื่อเข้ามาสอนก็จะให้ ให้ ให้ การบ้าน เกือบทุกวิชาที่อาจารย์เข้ามาสอนทุกคนจะต้องให้การบ้านกลับไปทำที่บ้าน หรือบางครั้งก็เป็นงานต่าง ๆ เช่น งานกลุ่ม ซึ่งทำให้ไม่มีเวลาที่จะทำมากนัก เพราะกว่าจะกลับถึงบ้านก็ 5 - 6 โมงเย็น เนื่องจากผมต้องอยู่ซ้อมเพลงเปียร์ก็ฟ้ากับคณะสี่ เมื่อกลับถึงบ้านก็ยังคงช่วยพ่อ-แม่ทำงาน และจะต้องทำการบ้านที่อาจารย์แต่ละวิชาส่งอีกเยอะแยะมากมาย จนแทบไม่มีเวลาพักผ่อน ไหนจะงานประจำตัวอีก เช่น ต้องซักรีดผ้าของตัวเอง เวลากลางคืนก็จะต้องมานั่งทำการบ้าน บางครั้งง่วงจนทนไม่ไหวหลับไปการบ้านจึงไม่เสร็จ เมื่อมาโรงเรียนพออาจารย์เรียกตรวจการบ้านเมื่อทำไม่เสร็จจึงต้องถูกทำโทษ แต่ตัวเป็นอาจารย์ที่ใจดีสักหน่อยก็จะไม่ทำโทษ ถึงอย่างไรก็ต้องทำให้เสร็จอยู่ดีละ เมื่อมาโรงเรียนการบ้านก็เพิ่มขึ้นอีกจนเป็นคิมพอกหางหมู ทำให้ผมเคืองใจเรียนเพราะสูงชันการบ้านของอาจารย์ไม่ไหว เพราะการที่มานั่งรับฟังการสอนและทำความเข้าใจกับวิชานั้น ๆ ก็คิดว่าหนักพอสมควรอยู่แล้ว และไหนจะต้องกลับไปทำการบ้านที่อาจารย์แต่ละวิชาได้มอบหมายมาในแต่ละวันทำแทบจะไม่ทัน จนบางครั้งรู้สึกปวดหัวสมองมาก และคิดว่าวันเสาร์-อาทิตย์ ควรจะเป็นวันหยุดสำหรับนักเรียนแต่กลับไม่ใช่วันหยุด คือวันสะสางการบ้านทั้งหลาย

บางที่อาจารย์สั่งการบ้านมาครั้งละมาก ๆ บางครั้งผมทำไม่ทันผมก็ลอกของเพื่อนไปส่งลอก ๆ ๆ ๆ ไปอย่างนี้ไม่รู้ว่ามีมาได้อย่างไร เมื่อครูรู้ว่าผมลอกงานไปส่งก็จะพูดว่าผมไม่มีความรู้บ้างละ ถ้าไปสลับเข้าเรียนต่อที่อื่นไม่ให้ถามว่าครูละ บ้างละ และเอะอะ ละไรก็ชอบเอาฝ่ายปกครองมาขู่ หรือไม่ก็จะไม่ให้โควต้าเรียนต่อบ้างละ ผมจึงมากเลยครับ ผมก็เป็นเด็กปอน ๆ คนหนึ่ง คงไม่มีโอกาสได้รับโควต้าพิเศษอย่างนี้อาจารย์บอกให้ไหมครับ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ก้อง 3/3

เนื้อเรื่องเพี้ยนเพี้ยนภาพ จากศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ เรื่อง อุปสรรค ...ไม่สำคัญ

อุปสรรคไม่สำคัญ

มาซิ! อุปสรรค

เติมเข็มให้เต็มกำ

สองคืนจะติดดิน

ผ่นท่าจะฝ่าผ่น

เหยียดคนขึ้นตั้งฉาก

กำหวัคทะวัคโจน

หมู่เมฆมีคทะวินมา

ไม่ช้าหลอกฟ้าใหม่

มาประจักษ์มาประจัญ

ความเป็นคนให้ข้าแทน

สองมือขึ้นเสมอทน

โถมพลังเข้าทับโถม

แข็งแกร่งกรากเข้ารันโรม

เข้าจู่จ้วงประจัญสวโย

จะแจ้งครว้าเข้าชิงชัย

ใสสว่างกว่าวันวาน

(เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

ประพันธ์

อุปสรรค ไม่สำคัญ

จักรชัย จริยะเวชวัฒนา หมู่ใหญ่วัย 53 ปี แต่ยังคงหนุ่มแน่นหน้าตาดีกว่าอายุจริง
อยู่มาก เขาเกิดที่อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในครอบครัวของชาวไร่ขยันขันแข็งแต่ยากจน
จึงต้องกินร่น

จากชีวิตเด็กถูกชาวไร่ที่ยากจน ต้องผจญกับความยากลำบากตั้งแต่เกิด ต้องออกมอกลินมือ
แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เป็นอุปสรรคสำหรับเขาเลย

เขาเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนเจริญสุขวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม แล้วเขาก็ไม่ได้เรียนต่อในระบบโรงเรียนปกติ เนื่องจากเศรษฐกิจของครอบครัวไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาต่อ

เมื่อเรียนจบประถมศึกษาใหม่ ๆ ขณะอายุได้ 13 ปี การไม่ได้เรียนต่อทำให้เขาารู้สึกเหงาที่ขาดเพื่อนเล่น ด้วยเหตุนี้เขาจึงหนีพ่อแม่ออกไปเที่ยว ไปเล่นการพนันแบบเด็ก ๆ คือ เล่นเป่ากบ เล่นหนังยาง ถ้าเป่าชนะก็ได้หยาง ซึ่งทำให้เขามีรายได้จากการขายหนังยางให้แก่เพื่อน ๆ และยังหาเงินเก็บไว้ใช้จ่ายอีกด้วยซึ่งก็ทำให้เขามีรายได้จากการขายหนังยางและขายปืนเก็บ พอเลี้ยงตัวเองได้ไม่อดตาย

หลังจากที่พ่อแม่ทนครอบครัวของเขาที่ย้ายมาอยู่ข้างพระ จังหวัดชลบุรี และเริ่มบุกเบิกที่ดิน จำนวน 80 ไร่ เขาทำไร่อ้อย

การทำไร่อ้อยในเนื้อที่ 80 ไร่ เพื่อส่งขายทำให้เขาเหนื่อยมากเพราะต้องเผาถ่านขายไปด้วย อย่างไรก็ตามการค้าขายถ่านก็เป็นไปด้วยความยากลำบากเพราะผู้ซื้อถ่านมารับถ่านไม่ตรงเวลา เมื่อขายถ่านให้คนเลิกไป ก็ไม่เป็นที่พอใจของคนที่มาซื้อรายต่อมา สิ่งเหล่านี้ทำให้เขาเกิดความเบื่อหน่ายและคิดอยากจะไปเรียนต่อ แต่เขาก็ไม่มีเงินให้ไปเรียน

เขาจึงตัดสินใจออกจากบ้านตั้งแต่อายุได้ 14 ปี โดยไปอยู่กับเพื่อนของพ่อซึ่งเป็นเจ้าของร้านขายยาที่ห้วยกระเจา จังหวัดนครปฐม จักร์ชัยช่วยทำงานเสาร์พัก ตั้งแต่ห้าโมง ทำความสะอาดบ้าน จัดยา เป็นสารพัดที่จักร์ชัยพาหมอไปรักษาตามบ้านพอมีเวลาว่างในตอนเย็นก็ไปเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนเจริญสุขวิทยา เรียนกวดวิชาเพียงปีเดียวก็สามารถสอบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ ต่อมาทันเอกจำรัส สุวรรณรัต ซึ่งรู้จักกันที่บ้านของเขาเป็นอย่างดี ได้สนับสนุนให้เขาเรียนกวดวิชาต่อที่โรงเรียนตะลุมภูวิทยา ในชั้น ม.4 - 5 - 6 และในขณะเดียวกันเขาก็ได้ทำงานที่ร้านขายยาเภสัชสมบุญรัตน์ ถนนเจริญกรุง ทำหน้าที่เป็นเสมียนที่ขายยา พอเลิกงานตอนเย็นก็ไปเรียนกวดวิชา

จากชีวิตการทำงานควบคู่ไปกับการเรียน ทำให้เขารู้จักแบ่งเวลา และต่อมาเขามีโอกาสได้เข้าเรียนต่อที่โรงเรียนนายสิบเสนาธิการอยู่ 3 ปี ทำให้เขามีความรู้เรื่องการคมนาคมเป็นอย่างดี

เมื่อเรียนจบจากโรงเรียนนายสิบเสนารักษ์แล้ว เขาไปทำงานที่โรงพยาบาลกลาง
โรงพยาบาลพระมงกุฎ ต่อมาจึงย้ายไปอยู่ที่โรงพยาบาลเลคสิม

ถึงเขาจะทำงานในโรงพยาบาล แต่ตอนนั้นก็ยังไม่ฟังเรื่องการเรียน นั่นคือพอตกเย็น
ก็จะไปนั่งฟังการบรรยายที่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้วย ทั้งนี้ เพราะเขาคิด
อยู่เสมอว่าวิชาความรู้เท่ากันที่จะทำให้เขามีค่า เขาจึงใช้เวลาที่ได้อยู่รอบกองความรู้ให้แก่ตัวเอง
ให้มากที่สุด แต่ก็เรียนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้เพียงปีเดียว ก็ย้ายมาอยู่ที่โรงพยาบาลสมเด็จพระ
ณ ศรีราชา ชลบุรี

ในเรื่องของอุปสรรคนี้ เขามีความเห็นว่าจะมีทั้งอุปสรรคในตัวเองและอุปสรรคนอกตัว

อุปสรรคในตัวเองก็คือ ความเกียจคร้าน ความท้อแท้ คิดแต่เรื่องปมค้อย ซึ่งเขาก็สามารถ
ขจัดให้หายไปได้ ส่วนอุปสรรคนอกตัวเป็นเรื่องของการหว่านแหากิน การประกอบอาชีพของบุคคล
ซึ่งทุกคนจะต้องประสบกับปัญหาแล้วบ้างก็ต้องต่อสู้ต่อไป พยายามแก้ไขปรับปรุงความบกพร่อง
ผิดพลาดในอดีต และนำมาเป็นบทเรียน ปัญหาอุปสรรคก็จะคลี่คลายไปเอง

นี่เป็นบทพิสูจน์ให้เห็นถึงแนวทางการดำเนินชีวิตของเขา

ปัจจุบันเขาเป็นเจ้าของสถานพยาบาลนครินทร์ ชั้น 1 บ้านฉาง จังหวัดระยอง

เขาได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรบรรยายเกี่ยวกับวิธีการทำงาน และการบริหารธุรกิจ
ที่ประเทศไต้หวัน และสิงคโปร์

และเห็นสิ่งอันใด เขามองใจที่ได้รับปริญญาคุณวุฒิปดกพิศุทธิศักดิ์ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
จากมหาวิทยาลัยแคนตันสหรัฐอเมริกา เมื่อปี 2530

อุปสรรค	หยุดคิด	สักนิดเจ้า
จะคว้าเอา	ซั่มชนะ	มาครองได้
อย่ามัวหมอง	ปมค้อย	เด้าน้อยใจ
จงทุ่มกาย	ทุ่มปัญญา	คิดหาทาง
ในโลกนี้	ไม่มีใคร	ไร้ศักดิ์ศรี
ตราบนาน	ลมหายใจ	ใครอย่าขวาง
อย่างอนง้อ	ขอพึ่ง	ซึ่งโชคกลาง
คิดหาทาง	เหวือนทุกหน	ไม่วอเอ่ย

จากชีวิตจริงของ ดร. จักรชัย จริยะเวชวัฒนา

ที่มา : ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ครั้งที่ 5

เรื่อง ความกระตือรือร้น

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านความกระตือรือร้นพยายามทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำงาน หรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมา โดยสอบถามนักเรียนว่าได้ทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านใดไปแล้วบ้าง
2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แข่งขันกันเรียน ข้อดี/ข้อเสียของการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด
3. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลดีและความสำคัญของการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนดและครูสรุปเพิ่มเติมอีกครั้ง
4. ให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาทสมมติเรื่อง "การกระทำสำคัญกว่าชื่อ"
5. แจกเอกสารบทบาทสมมติของแต่ละคนให้นักแสดงอ่านและเตรียมตัวแสดงพร้อมทั้งจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเรื่อง

6. เริ่มแสดงบทบาทสมมติให้ผู้แสดง แสดงบทบาทของตนสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู ใช้เวลาประมาณ 15 นาที

7. ให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์เรื่องที่ได้อ่าน โดยการอภิปรายเกี่ยวกับบทบาทการแสดงในหัวข้อต่อไปนี้

7.1 นักเรียนคิดว่า เจื้อย เป็นคนอย่างไร

7.2 นักเรียนคิดว่า กระตือ เป็นคนอย่างไร

7.3 ทำไมกระตือ จะทำอะไรก็จะประสบแต่ความสำเร็จ

7.4 เมื่อเจื้อยเปลี่ยนชื่อเป็น "สมหวัง" แล้วทำไมยังไม่ประสบความสำเร็จ

เหมือนเช่นกระตืออีก

7.5 ครูสอบถามนักเรียนด้านนักเรียนทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนดแล้วนักเรียนรู้สึกอย่างไร มีประโยชน์ต่อตัวนักเรียนอย่างไรบ้าง

8. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติและครูสรุปเพิ่มเติมอีกครั้ง

9. ครูให้นักเรียนคุณภาพประกอบจากแผนที่เกี่ยวกับข้อดีของการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด

10. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

อุปกรณ์

เรื่องสำหรับการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง "การกระทำสำคัญกว่าชื่อ"

หมอน เสื้อ โบลงทะเล เบาะหมอน สมุด ดินสอ เท่งสี่

แผนที่ ผลดีของการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด

การประเมิน

สังเกตจากการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น

การแสดงของนักเรียน การอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

เอกสารที่แจกให้ผู้แสดงบทบาทสมมติ

กระตือ กับ เจื้อย เป็นเพื่อนรักกันมาก มีบ้านอยู่ในระแวกเดียวกัน ทุกเช้าเมื่อกระตือเดินผ่านเจื้อยไปโรงเรียนพร้อมกับตนเสมอ น้อยครั้งนักที่เจื้อยจะไปพร้อมกับกระตือ แต่กระตือก็ยังคงเรียกเจื้อยเหมือนทุกครั้ง และบางครั้งกระตือก็จะได้ยินเสียงแม่ของเจื้อยปลุกเจื้อยให้ลุกจากที่นอน กระตือ และเจื้อยเรียนหนังสืออยู่ห้องเดียวกัน แต่กีฬาแปลกทั้ง ๆ ทั้งสองเรียนอยู่ห้องเดียวกัน เป็นเพื่อนกัน แต่ความสามารถของกระตือและเจื้อยต่างกันไกลเลย

เจื้อยมักจะบ่นกับกระตือว่า ตัวเองทำงานส่งอาจารย์แต่ละวิชาไม่ค่อยทัน รายงานที่อาจารย์สั่งก็ส่งไม่ทันทำให้ผลการเรียนต้องติด ร (รอผลการตัดสิน) ผลการเรียนของตนก็อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดีเป็นเพราะว่าตัวเองชื่อเจื้อย เลยทำให้ทำงานและเรียนไม่ทันเพื่อน ซึ่งกระตือเองก็ส่งสารเพื่อน พยายามหาชื่อใหม่มาเสนอให้เจื้อยเลือก แต่ก็ไม่มีใครถูกใจเจื้อย ในที่สุดกระตือก็จะยกชื่อของตนให้เจื้อยด้วยความยินดี เจื้อยก็หัวเราะว่าคงตกลงที่ชื่อเดียวกัน ซึ่งความทึบเรื่องการเปลี่ยนชื่อยังมิได้จางหายไปจากความทึบของเจื้อยเลย

พอรุ่งขึ้นเจื้อยรีบไปปรึกษาคุณครูเคชา เพื่อให้ครูเคชาเปลี่ยนชื่อให้กับตนเอง พร้อมทั้งให้เหตุผลว่าเป็นเพราะตัวเองชื่อเจื้อย จึงทำอะไรไม่สำเร็จ เจื้อยพาในการทำบ้านไม่กระตือหรือรันในการเรียน ทำงานส่งก็ไม่ทันตามกำหนด เวลาเรียนก็หลับเสมอ เรียนไม่ทันเพื่อน ทำงานก็ต้องพักผ่อนอยู่เสมอ คุณครูเคชาก็สอบถามว่าเจื้อยเมื่อได้รับงานจากครูแล้วทำอย่างไรบ้าง เจื้อยก็บอกว่าเก็บไว้ทำที่บ้าน คุณครูเคชาแนะนำให้เจื้อยว่าเมื่อได้รับมอบหมายงานหรือการบ้านจากครูเจื้อยควรหาเวลา โอกาส ทำเสียให้เสร็จหรือถ้าไม่เสร็จก็ควรไปทำต่อที่บ้าน ไม่ควรเก็บไปทำที่บ้านอย่างเดียวเพราะทุกวิชาเก็บไว้ทำที่บ้านหมด วันหนึ่งเรียนตั้ง 7 วิชา จะต้องมีการบ้านอย่างน้อยก็ 4 วิชา เมื่อเจื้อยอยู่โรงเรียนเวลาว่างก็มี เล่น ตอนพักเที่ยง ตอนท้ายชั่วโมงเรียนก็สามารถที่จะเอางานขึ้นมาทำได้ หยอหยอไปเรื่อย ๆ ก็จะทำทั้งงานเจื้อยได้เสร็จตามกำหนดเวลา แต่เจื้อยก็ยังอยากที่จะเปลี่ยนชื่อของตนเองอยู่ดี คุณครูก็เลยตั้งชื่อให้เจื้อยใหม่ว่า "สมหวัง" แทนเจื้อยแอบยิ้มอยู่ในใจว่าต่อไปตนเองจะต้องสมหวังอย่างแน่นอน

อีกหลายวันต่อมา สมหวัง ก็บ่นกันกระตือรือร้นที่ครูเคซาตั้งให้มันยังไม่ดีเลย เพราะไม่เห็นตัวเองดีขึ้นเลย ยังส่งงานล่าช้าอยู่เหมือนเดิม ทำงานก็ไม่เสร็จตามกำหนด ไม่เห็นจะสมหวังเหมือนชื่อเลย ชี้แจงอย่างไรรู้ก็ยังอยู่อย่างนั้น ซึ่งไม่ผิดอะไรกับเด็กคนอื่นเลย

เป็นวันนั้น สมหวัง ก็ไปพบคุณครูเคซา เพื่อให้คุณครูเคซาเปลี่ยนชื่อให้อีกครั้ง คุณครูเคซาบอกว่าจะไม่เปลี่ยนชื่อให้เฉื่อย เพราะการเปลี่ยนชื่อนั้นไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตัวสมหวังได้ตราบโคที่สมหวังยังไม่เปลี่ยนการกระทำตัวเองเสียใหม่ ซึ่งครูได้แนะนำให้แกสมหวังไปแล้ว แต่สมหวังไม่ได้ไปปฏิบัติตาม แต่สมหวังให้ความสำคัญกับตัวเองมากเกินไป การกระทำของเรานั้นสำคัญกว่าชื่อ ครั้นคุณครูเคซาแนะนำให้สมหวังว่าเมื่อได้รับมอบหมายจากครูจะต้องรีบหาพื้นที่ว่างมีเวลาและโอกาส ค่อยหาไปเรื่อย ๆ อย่างปล่อยให้มันเป็นดินพอกหางหมู เพราะเมื่องานเพิ่มมากขึ้นสมหวังก็จะทำส่งไม่ทันเพื่อน ผลการเรียนของสมหวังก็ต้องติด ร อยู่เรื่อย ๆ จะต้องมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน โดยขอให้ถูกระตือรือร้นเป็นตัวอย่าง หาไม่ว่างถึงทำงานส่งครูทุกครั้งได้ ทั้งที่เรียนห้องเดียวกับสมหวัง กระตือรือร้นมีความขยันหมั่นเพียรไปโรงเรียนแต่เช้า การเรียนของกระตือรือร้นอยู่ในระดับดี ไม่ต้องติด ร เหมือนกับสมหวัง

แล้วสมหวังก็กลับมารายงานผลการเปลี่ยนแปลงให้คุณครูเคซาได้ทราบ ว่าเขาเริ่มทำงานส่งครบทุกวิชา และพยายามหาเวลาทำให้เสร็จไปปล่อยทิ้งไว้มากมายอีกแล้ว และคุณครูยังชมเขาว่าเขาขยันกว่าแต่ก่อน แต่สมหวังมาบอกคุณครูเคซาอีกว่า เขาความจำยังไม่ดี เรียนหนังสือยังไม่ค่อยรู้เรื่อง

คุณครูเคซา จึงให้ข้อคิดกับสมหวังว่า เวลาเรียนหนังสือจะต้องตั้งใจฟังในขณะที่คุณครูสอน เมื่อไม่เข้าใจบทเรียนในตอนที่ควรถามครู สมหวัง ได้ฟังข้อคิดที่ได้มาปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ ในที่สุด สมหวังก็ประสบความสำเร็จ สมหวังเริ่มมีผลการเรียนดีขึ้น ขยันเรียนเอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย เวลาเรียนสมหวังก็ตั้งใจเรียน สนใจฟัง และจดจำท่องไว้ สมหวังจึงเป็นที่รักของเพื่อนและครู

ให้นักเรียนแสดงเป็น ค.ช. เฉื่อย ค.ช. กระตือรือร้น คุณครูเคซา ความที่กำหนดให้

บทบาทของกระตือ

กันซื้อกระตือ เป็นเด็กขยันเรียนหนังสือ เมื่อคุณครูสั่งงานหรือการบ้านผมก็จะหาโอกาสเวลาทำให้เสร็จ เมื่อกลับไปบ้านก็จะใช้เวลาทบทวนหนังสือมากขึ้น และเมื่อส่งงานครบแล้ว ก็ยังไม่ต้องติด ร ผลการเรียนของผมไม่เคยได้ ร เลย ฉันตื่นนอนแต่เช้าช่วยพ่อแม่ทำงาน แล้วก็อ่านหนังสือ เมื่อไปโรงเรียนฉันก็ตั้งใจเรียน ฉันมักเป็นแกนกลางคำถามของคุณเสมอ ครูชมฉันเสมอว่าฉันเป็นเด็กขยันเรียน ฉันมีเพื่อนรักมากที่สุด เด็กชายเจื้อย บ้านเราอยู่ใกล้กัน ทุกเช้าฉันจะไปปลุกเจื้อยให้ลุกขึ้นแต่งตัว และไปโรงเรียนพร้อมกับเสมอ เจื้อยมาปรึกษาถึงเรื่องชื่อของตัวเองว่าอยากเปลี่ยนชื่อ เพราะว่าตัวเองทำอะไรไม่ทันเพื่อน เรียนติด ร เสมอ เขาอยากชื่ออย่างฉันจะได้ทำงานได้ทัน ฉันจะยกชื่อให้เขา เขาก็ยังไม่พอใจ หลังจากนั้นก็เปลี่ยนไปหาคุณครูเคซา

บทบาทของครูเคซา

กันชื่อครูเคซา เป็นครูของเด็กชายเจื้อย และเด็กชายกระตือ เจื้อยมาปรึกษาขอให้ฉันเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า "สมหวัง" แต่เจื้อยก็ยังไม่พอใจกลับมาปรึกษาฉันอีก ฉันจึงแนะนำว่าต้องกระทำตัวเอง ต้องเปลี่ยนแปลงการกระทำของตัวเอง จะต้องมีวินัยกระตือหรือฉัน พยายามทำงานที่ครูสั่งให้เสร็จ ส่งตามเวลาที่กำหนดไม่ปล่อยไว้มากมาย เพราะเมื่อทำเข้าแล้วก็ไม่เสร็จ ทำให้ผลการเรียนต้องติด ร เวลาครูสั่งทำการบ้าน ก็ควรจะหาโอกาสหาเวลาว่างทำให้เสร็จ ไม่ควรไปทำที่บ้านหมดทุกวิชา เพราะวันหนึ่งจะต้องมีการบ้านไม่ต่ำกว่า 4 วิชา ถ้าสมหวังหยุดทำ เมื่อถึงบ้านบางทีก็ทำเสร็จแล้ว ถ้าสมหวังทำได้ตามคำแนะนำของครูก็จะประสบผลสำเร็จเหมือนกระตือ และชื่อมันไม่ได้มีความสำคัญเลย การกระทำของสมหวังนั้นสำคัญที่สุด

บทบาทของเจ๊อย

ฉันชื่อเด็กชายเจ๊อย เป็นเด็กเก็บจรรยาเต็มเอณสาย ผลการเรียนนั้นต้องติด ร เสมอ
 ทำอะไรก็ล่าช้าไม่ทันเพื่อน โดนครูต่อว่าเรื่องล่าช้าอยู่เสมอ เพื่อนในท้องก็รังเกียจเพราะจะต้อง
 คอยผมส่งงานอยู่คนเดียว ต้องทวงงานส่งอยู่เสมอ ฉันมีเพื่อนรักกันมากชื่อ เด็กชายกระต๊อ
 บ้านเราอยู่ใกล้กัน ทุกเช้ากระต๊อจะมาปลุกฉันให้รีบตื่นนอนเพื่อไปโรงเรียนพร้อมกัน เราเรียน
 อยู่ห้องเดียวกัน แต่ฉันอ่อนกว่ากระต๊อมาก ฉันคิดว่านี่เป็นเพราะชื่อของฉันที่ทำให้ฉันไม่ประสบ
 ผลสำเร็จในการเรียน เจ๊อยชา เรียนไม่ทันเพื่อน เวลาเรียนก็ซอมนหลับ ถ้าเจ๊อได้มาปรึกษากับ
 กระต๊อว่าฉันไม่ชอบชื่อที่พล-แม่ตั้งให้ อยากจะเปลี่ยนชื่อใหม่ เพราะชื่อทำให้ฉันต้องเป็นแบบนี้
 กระต๊อหาชื่อให้ฉันใหม่ ฉันก็ไม่ถูกใจ กระต๊อจะยกชื่อเขาให้ฉัน ฉันก็ว่าคงตลกดี ฉันไม่พอใจ
 ฉันจึงไปหาคุณครูเคชา คุณครูเคชาเปลี่ยนชื่อให้ฉันใหม่ว่า "สมหวัง" แม้ว่าฉันจะเปลี่ยนชื่อแล้ว
 ฉันก็ยังเหมือนเดิมเต็มเอณสาย ส่งงานล่าช้า ถ้าเจ๊อไปหาคุณครูเคชา คุณครูเคชาแนะนำฉันว่า
 ให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายทันทีที่ว่าง เพราะวันหนึ่งเรียน 7 วิชา จะต้องมีการบ้านอย่างน้อย
 6 วิชา ถ้าไม่มีโอกาสทำที่โรงเรียน วันแ่จะไปทำที่บ้านก็จะทำให้ทำงานไม่เสร็จทุก ๆ วัน เช่นนี้
 งานก็ทำไม่เสร็จทันตามมากขึ้น ย่อมทำให้ผลการเรียนตกต่ำลง เป็นที่รังเกียจของเพื่อนฝูง ไม่
 เก็บจรรยา มาโรงเรียนแต่เช้า ซึ่งเวลานำคำแนะนำของคุณครูเคชาไปปฏิบัติก็ทำให้ฉันทำงานได้
 ทันเวลา ผลการเรียนก็ไม่ต้องติด ร แต่ความจำของฉันยังไม่ดีขึ้นฉันไปหาครูเคชาอีก ครูเคชา
 บอกให้ฉันพยายามตั้งใจเรียนสนใจเรียน กล้าซักถามเวล่ำเวลาไม่เข้าใจในบทเรียน และพยายามจดจำ
 ห่องสิ่งสำคัญในการเรียนเข้าไว้ ฉันก็ได้ปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ ผลการเรียนของฉันก็ดีขึ้น
 ไม่เห็นว่าชื่อของฉันจะช่วยให้ฉันดีขึ้นเลยนอกจากการกระทำของฉันเท่านั้นที่จะช่วยฉันได้

ครั้งที่ 6

เรื่อง ทางสู่ความสำเร็จ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ในด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง พยายามทบทวนใฝ่หาความรู้และตั้งใจหาคำอธิบายจากครู
2. เพื่อกระตุ้นความรู้สึกของนักเรียนว่าการที่มุ่งจะไปสู่ความสำเร็จนั้นจะต้องอาศัยความพยายามในลักษณะต่าง ๆ กัน

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมา
 2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้เรียนครูรูปภาพวันรับปริญญา
 - 2.1 ให้ให้นักเรียนเขียนความรู้สึกของตนเองภายหลังจากการชมรูปภาพวันรับปริญญาลงในกระดาษที่ครูแจกให้
 - 2.2 ให้ให้นักเรียนแต่ละคนผลัดเปลี่ยนกันสัมภาษณ์ความรู้สึกของกันและกัน
 3. ให้ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้
 - 3.1 นักเรียนคิดว่าบุคคลในภาพปฏิบัติตนเช่นไรกว่าจะถึงวันนี้
 - 3.2 นักเรียนคิดว่านักเรียนควรปฏิบัติตนในการเรียนอย่างไรเพื่อจะได้ถึงวันนี้บ้าง
- ครูแจกบทกลอนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มละหนึ่งบท ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาคำตอบ บทกลอนว่า
- กิ่งกล้วย และร่วมกันอภิปรายความหมายของบทกลอนว่ากิ่งกล้วย

4. ครูขออาสาสมัครนักเรียนสวมบทบาทเป็นครู 1 คน ผู้สังเกตการณ์ 2 คน สมาชิกที่เหลือสวมบทบาทเป็นนักเรียน โดยจัดบรรยากาศให้เหมือนในห้องเรียนที่มีครูกำลังสอนอยู่ โดยให้นักเรียนอาสาสมัครอธิบายชี้แจงการดำเนินกิจกรรมดังนี้

"ครูมีคำอยู่ 2 ชุด ชุดหนึ่งมี 10 คำ ในครั้งแรกครูจะอ่านคำชุดที่ 1 ให้นักเรียนฟังซ้ำ ๆ ซัก ๆ 2 ครั้ง โดยที่นักเรียนจะต้องตั้งใจฟัง ไม่พูดและไม่ถามกับต่างคนจะต้องใช้สติปัญญาของตน พยายามให้สมาธิให้เหมือนกับการเรียนในห้องเรียนเมื่อครูอ่านจบแล้ว ครูถึงอนุญาตให้นักเรียนบันทึกคำทั้งหมด 10 คำได้ โดยที่นักเรียนจะต้องเขียนให้ถูกต้อง และให้ได้จำนวนมากที่สุด"

5. เมื่อนักเรียนบันทึกคำครั้งแรกเสร็จแล้วให้นักเรียนพลิกกระดาษและเขียนตัวเลข 2 ไว้บนหัวมุมกระดาษ กิจกรรมครั้งนี้ก็เหมือนกับกิจกรรมในครั้งแรก แต่กิจกรรมที่อนุญาตให้นักเรียนพูดคุย หยอกล้อ หัวเราะ เข้าแพทย์ กลับได้บ้างในขณะที่ครูอ่านคำ (คำชุดที่ 2) ทั้งหมด 10 คำ เมื่อครูอ่านจบลง ก็ให้นักเรียนบันทึกคำลงในกระดาษ โดยที่จะต้องเขียนให้ถูกต้องชัดเจน และให้ได้จำนวนมากที่สุด

6. ให้นักเรียนสลับเปลี่ยนกันตรวจสอบความถูกต้องของการบันทึกคำครั้งแรก โดยครูคิดแผนภูมิแผ่นเฉลยไว้ให้นักเรียนดูบนกระดาน

7. ครูและนักเรียนร่วมกันซักถามและตอบคำถามต่าง ๆ ในหัวข้อต่อไปนี้

7.1 คะแนนคำของนักเรียนครั้งแรกกับคำที่สองต่างกันอย่างไร

7.2 ผู้สังเกตการณ์ทั้ง 2 รู้สึกอย่างไรกับการเรียนของนักเรียนทั้ง 2 ครั้ง

7.3 ครูอาสาสมัครมีความรู้สึกอย่างไรกับสถานการณ์การเรียนของนักเรียนทั้ง

2 แบบ

7.4 วิธีการเรียนของนักเรียนลักษณะใดที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

มากที่สุด

8. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงความสำคัญของการหมั่นศึกษาหาความรู้ การตั้งใจ ฟังคำอธิบายจากครู จะต้องประกอบไปด้วยวิธีการอย่างไรบ้าง และครูเพิ่มเติมพร้อมทั้งเปิด โอกาสให้นักเรียนซักถาม

อุปกรณ์

บัตรคำ บทล่านำ รูปภาพวันรับปริญญา
สถานการณ์จำลอง เรื่อง"ผลของการตั้งใจเรียน"

การประเมิน

สังเกตจากความสนใจ ความตั้งใจในการฟัง

การซักถาม การตอบคำถามการแสดงความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ

นักเรียน

ถั่วเขียวที่ปลูกอะไรดีล่ะ?

เมื่อเรียนให้เรารู้

ตั้งสองกัปประมาณหมื่น

หนึ่งฟ้งอย่าฟ้งคายน

ให้ตั้งจิตกำหนดจำ

หนึ่งให้อุคสาหะ

ເວາຈິຕຕິຄຟິນິຈຄຳ

หนึ่งห้ามอย่าเลือนล่ำ

จงนาคให้เร่งตาม

หนึ่งให้เอาจิตคิด

ลักษณะข้อสรุปความ

พร้อมลงก็จึงทรงนาม

ว่าศิษย์แท้ที่ศึกษา

ที่มา : ลำนำยานี้ในปฐมมาลา

ฉันหมายความว่าอย่างไรล่ะ?

[illegible]

กำขุดที่ 1 มี 10 คำ

อ่านให้นักเรียนฟังก่อน 1 ครั้ง และอ่านลึกลงครั้งอ่านซ้ำ ๆ และซัก ๆ ทั้งช่วงคำให้เหมาะสม
เมื่ออ่านครบแล้วส่งให้นักเรียนบันทึกคำจากที่ได้ฟัง

1. โรงเรียนจิระประวัตวิทยาคม
2. แม่แก้วเจ้าพระยา
3. ถนนสายเอเซีย
4. คณะสี่ชมพู
5. เวื่อเรียนให้เร่่งรู้
6. 7436
7. ปากกาสี่แดง
8. วิชาวิทยาศาสตร์
9. ห้องสมุด
10. รองเท้าสีดำ

กำขุดที่ 2

1. รำเร่ยม
2. พากเก็บร
3. ตั้งใจฟังครู
4. ใฝ่รู้
5. บึงบรเพ็ด
6. ความพยายามคือความสำเร็จ
7. วิชาคณิตศาสตร์

8. ยางลบสีขาว
9. ศาลากลางจังหวัด
10. วันมหาบูชา

ครั้งที่ 7

เรื่อง ความสำเร็จของชาติ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงข้อบกพร่องของตนเองในด้านการเรียนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียน และพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมาและอธิบายเพิ่มเติมถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านของความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยการยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียน และพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยเปิดเทปเพลง "เห็นแก่ตัวกันได้" ของคริส คริสตัล ให้นักเรียนฟัง และสอบถามความหมายของเพลงดังกล่าว
3. ให้นักเรียนทำแบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียน
4. ครูคิดแผนภูมิตารางการตรวจให้คะแนน เพื่อให้นักเรียนตรวจสอบข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียน จากการทำแบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียน

5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน 3 กลุ่ม ร่วมกันอภิปรายวิธีแก้ไขข้อบกพร่อง
 ในด้านการเรียนของสมาชิก พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนความคิด วิธีการแก้ไขข้อบกพร่องในเรื่องการเรียน
 ภายในกลุ่มร่วมกัน และชี้ให้สมาชิกได้เห็นคุณค่าของการปรับปรุงตนเองในเรื่องการเรียนเพื่อให้ได้รับ
 ความสำเร็จ

6. ครูขออาสาสมัครนักเรียนแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง "ความสำเร็จของชาติ"

7. แจกเอกสารบทบาทสมมติของแต่ละคนให้ผู้แสดงอ่านและเตรียมตัวแสดงพร้อมทั้ง
 จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเรื่อง

8. เริ่มแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้แสดง แสดงบทบาทของตน สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดง
 ให้ตั้งใจดู ใช้เวลาประมาณ 15 นาที

9. ให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูล โดยการอภิปรายเกี่ยวกับบทบาทการแสดง
 ในหัวข้อต่อไปนี้

9.1 จำเรียง ประพฤติตัวอย่างไรจึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ
 อย่างแท้จริง

9.2 เหตุใดชาติ จึงไม่ประสบความสำเร็จในครั้งแรก

9.3 ผู้อำนวยความสะดวกโรงเรียนมีลักษณะอย่างไร

9.4 พ่อของชาติได้ให้ข้อคิดกับชาติอย่างไรบ้าง

10. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ และความสำคัญ
 ของการยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียน และพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น ครูสรุปเพิ่มเติม

11. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

อุปกรณ์

เทปเพลง

แบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียน

การสังเกตพฤติกรรมเรื่อง "ความสำเร็จของชาติ"

การประเมิน

สังเกตจากความสนใจในการฟัง การตอบคำถาม ความสนใจการทำแบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียน การแสดงความคิดเห็น และการซักถามของนักเรียน

เอกสารที่แจกให้ผู้แสดงบทบาทสมมติ

ให้นั่งเรื่องเดียวกันทั้งการสนทนาโดยใช้บทบาทสมมติและการสลับปกติ

ความสำเร็จของชาติ

วันหนึ่งทางโรงเรียนได้ดำเนินการสอบแข่งขันทักษะทางวิชาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อที่จะคัดเลือกนักเรียนไปเป็นตัวแทนของโรงเรียนในการแข่งขันทักษะวิชาชีพทั่วประเทศที่โรงเรียนเทววัง กรุงเทพฯ ผลการแข่งขันในโรงเรียนปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับคัดเลือกในระดับมัธยมศึกษา คือ ดช.ชาติ แคนไท เป็นตัวแทนของโรงเรียนในการแข่งขันประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นของเล่น และ ดญ.จำเรียง หมั่นเพียร เป็นตัวแทนของโรงเรียนในการแกะสลักของเล่น

เมื่อชาติกลับถึงบ้านชาติได้เล่าเรื่องที่ตัวเองได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนของโรงเรียนไปแข่งขันการประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นของเล่น ทุกคนในครอบครัวพลอยดีใจเต็มใจไปกับทั่ว

ในช่วงก่อนการแข่งขัน ชาติ และจำเรียงทั้งคู่ฝึกซ้อมกันอย่างหนักหวังพิชิตชัยชนะให้จงได้ ชาตินั้นจะมีความมั่นใจมากกว่าจำเรียง ชาติจึงไม่ยอมฝึกซ้อมเท่าไรนักเพราะชาติบอกว่า ได้ฝึกซ้อมมาเพียงพอแล้วก่อนที่จะได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนของโรงเรียน ส่วนจำเรียงนั้นนอกจากจะเอาใจใส่ฝึกซ้อมฝีมือทุกวันแล้ว ยังศึกษาผลงานของบุคคลที่ประสบความสำเร็จเคยได้รับรางวัลที่ 1 มาในครั้งที่ผ่านมาแล้วว่าเขาทำอย่างไรกันบ้าง ทำไมเขาจึงได้ที่ 1 จำเรียงพยายามหาข้อบกพร่องในการทำงานของตนและปรับปรุงให้ดีขึ้นเสมอ จำเรียงเชื่อว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้นั้น ขึ้นอยู่กับความมานะพยายามความสามารถของตนเอง

แล้ววันแข่งขันก็มาถึง จำเรียง ชาติ และเพื่อนก็เดินทางไปแข่งขัน โดยมีครูลุงคณา กับครูวิชัยเป็นผู้ควบคุมไป เมื่อชาติ และจำเรียงมาถึงบริเวณสถานที่แข่งขันทุกคนอดตื่นเต้นไม่ได้

ชาติ และจำเรียงตื่นเต้นมากเมื่อต้องมาแข่งขันกับเพื่อนต่างโรงเรียนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลย ชาตินั้นชำเลืองมองดูครูวิชัยอยู่บ่อย

ฝ่ายจำเรียงเมื่อได้รับแจกอุปกรณ์แล้วคณะกรรมการให้ทุกคนแกะสลักมะละกอ จำเรียงแกะสลักมะละกอด้วยความแคล่วคล่อง สวยงาม จำเรียงทุ่มความสามารถอย่างเต็มที่ไม่ว่าคิดจะทำอย่างเดียวกับเพื่อน ๆ จำเรียงพยายามคัดแปลงการทำให้แตกต่างไปจากเพื่อน ๆ จำเรียงพยายามทำจนสุดความสามารถ

ส่วน ชาติ เมื่อได้รับเรียกชื่อเข้าร่วมฟังการที่แจ้งกติกา ชาติเริ่มรู้สึกประหม่า คณะกรรมการนำเศษวัสดุมากองรวมไว้ตรงกลาง และสั่งให้ทุกคนไปหยิบเศษวัสดุมาประดิษฐ์ ชาติเลือกวัสดุอยู่นาน เพื่อนทุกคนเริ่มทำกันไปบ้างแล้ว ความรู้สึกของชาติอยากจะบอกเลิกการแข่งขันในครั้งนี้เหลือเกิน ชาติหันมามองเพื่อนทุกคนหัวไปกันมากมาย ชาติคิดอยู่เสมอว่าเพราะเราไม่ได้ฝึกซ้อมมาเลย เวลาทำก็รู้สึกผิดพลาดอยู่เสมอ ยิ่งเวลาแข่งขันใกล้หมด ชาติก็ยังสับสนจับทำอะไรไม่ถูก ชาติพยายามประดิษฐ์กานมะพร้าวเป็นรูปเรือมีหลักแจว มีเชือกผูกอยู่หัวเรือ

ผลการตัดสินปรากฏว่า เด็กหญิงจำเรียง หนึ่งเพียร จากโรงเรียนเจริญประวัติวิทยาคม ใต้รางวัลชนะเลิศ อันดับที่ 1 ประเภทแกะสลักของอ่อน ส่วนชาตินั้นไม่ได้รางวัล ชาติคิดว่าถ้าตัวเองไม่ตื่นเต้น มันฝึกซ้อมให้ดีกว่านี้ตนเองจะต้องเป็นผู้ชนะรางวัลที่ 1 อย่างแน่นอน ชาติรู้สึกเสียใจที่ตนเองไม่สามารถพิชิตรางวัลที่หนึ่งได้ วันต่อมาหลังจากเคารพธงชาติ สวดมนต์ในตอนเช้าเสร็จแล้ว ผู้อำนวยการได้ประกาศชื่อผู้ที่มีความสามารถนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนที่ละคนท่ามกลางเสียงปรบมือของเพื่อน ๆ ทั้งโรงเรียนและผู้อำนวยการก็ยังพูดให้กำลังใจสำหรับผู้พิชิตรางวัล ถือว่าได้เสียใจ ถือว่าเป็นประสบการณ์ เพราะทุกคนก็ได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ โอกาสหน้ายังมีขอให้ทุกคนที่มีความสามารถเตรียมตัวให้พร้อม

เมื่อชาติกลับบ้าน ชาติก็ได้รับคำตักเตือนจากพ่อว่า ชาติถูกพ่อไม่ต้องเสียใจหรอก เพราะลูกก็ได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่แล้ว อย่าไปโกรธคนที่ได้ที่ 1 เลย จนไม่ยอมเหลียวกลับไปดูว่ารางวัลที่ 1 หน้าตาเขาเป็นอย่างไร เขาทำอะไรถึงได้ที่ 1 เราต้องสนใจใน

ความสามารถของเขานะลูก เพื่อที่จะได้รู้จักเลือกเอาส่วนดีของเขา มาปรับปรุงงานของเราให้
 ครั่งต่อไป เพื่อที่เราจะได้ประสบผลสำเร็จอย่างแท้จริง

ในปีต่อมาชาติก็ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนของโรงเรียนไปแข่งขันทักษะวิชาชีพทางด้าน
 ประคิษฐ์เศษวัสดุของเล่นอีกครั้ง และครั้งนี้ชาติก็ทำให้ทุกคนเสงเวงในความสามารถของเขาได้

ให้นักเรียนแสดงเป็น ผู้อำนวยการ ชาติ จำเรียง พลของชาติ

บทบาทของผู้อำนวยการ

ฉันทเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ได้จัดการแข่งขันนักเรียนในโรงเรียนด้านทักษะวิชาชีพ
 เพื่อที่จะคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถไปเป็นตัวแทนของโรงเรียนในการแข่งขันทักษะวิชาชีพ
 ที่โรงเรียนหลวง กรุงเทพฯ วันที่คัดเลือกเด็กมัธยมต้นได้ 2 คน คือ คส. ชาติ แคนไท เป็น
 ตัวแทนไปแข่งขันการประคิษฐ์เศษวัสดุเป็นของเล่น และ คญ. จำเรียง หมกัเพียร เป็นตัวแทน
 ไปแข่งขันการแกะสลักของอ่อน ซึ่งก็ขอให้ใช้ความสามารถความพยายามให้เต็มที่เพื่อสร้างชื่อเสียง
 ให้กับโรงเรียนของเรา

ผลการแข่งขัน ปรากฏว่า คญ. จำเรียง หมกัเพียร ได้รับรางวัลชนะเลิศการแกะสลัก
 ของอ่อน ส่วนนักเรียนที่พลาดรางวัลนั้นฉันทก็พูดให้กำลังใจ โอกาสหน้ายังมีดีว่าเป็ประสบการณ์
 ก็แล้วกัน ปีหน้าทางโรงเรียนก็จะส่งไปแข่งขันอีก และในปีต่อมา คส. ชาติ แคนไท ก็ได้รับรางวัล
 ชนะเลิศการประคิษฐ์เศษวัสดุเป็นของเล่น ฉันทดีใจที่ทุกคนพยายามสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน
 ในด้านของความพยายาม ความสามารถ

บทบาทของชาติ

ฉันชื่อ ชาติ แคนโท เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ฉันชนะการแข่งขันประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นของเล่น. ฉันจึงได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนของโรงเรียนทำการแข่งขันทักษะทางวิชาชีพทั่วประเทศที่โรงเรียน หอวัง กรุงเทพฯ ฉันดีใจมาก ฉันยังต้องไปฝึกซ้อมการประดิษฐ์ทุก ๆ วัน พร้อมกับจำเรียงก็ได้ไปเป็นตัวแทนของโรงเรียนเหมือนกัน ฉันคิดว่าฉันจะได้คัดเลือกไปเป็นตัวแทนฉันก็ฝึกซ้อมมามากพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องฝึกซ้อมบ่อย ๆ หรือ ยังไงก็ต้องได้รางวัลที่ 1 อยู่แล้ว เพราะว่าโรงเรียนได้ที่ 1 มาทุกปี ฉันอยากให้อันดับแข่งขันไว ๆ จัง

ในวันแข่งขัน ฉันรู้สึกตื่นเต้น ทำอะไรไม่ถูก ประหม่วมือไม้สั่นไปหมด แม้แต่เลือกเศษวัสดุอุปกรณ์การประดิษฐ์ฉันไม่รู้จะหยิบอะไรดี ฉันทำได้ช้ากว่าเพื่อน ถึงฉันเห็นเพื่อนต่างโรงเรียนมีความสามารถเหนือฉัน ฉันใจสั่น สับสนไปหมดทำอะไรก็ผิดพลาด ฉันอยากจะทำเลิการแข่งขันเลย ฉันรู้สึกละลายใจมาก ฉันประดิษฐ์ตามประหลาดเป็นเรือลำเล็ก ๆ มีปลั๊กแจว มีเชือกผูกอยู่ด้านหน้า แล้วฉันก็พลาดรางวัล ฉันก็รู้สึกว่ามันก็ไม่สมควรที่จะได้รับรางวัลหรอก เพราะของเพื่อนโรงเรียนอื่น ๆ สวยงามกว่าฉันมาก

ในตอนเช้า ผู้อำนวยการประกาศรางวัลผู้ชนะเลิศ และให้กำลังใจแก่ผู้พลาดรางวัล ฉันรู้สึกเสียใจมากที่ไม่สามารถนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนได้ ผู้อำนวยการและพ่อฉันให้กำลังใจฉันให้ขบคิดแก่ฉัน ฉันจะพยายามปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของฉันใหม่ และในปีต่อมาฉันก็ทำได้ สมใจฉัน นั่นคือฉันได้รางวัลชนะเลิศประเภทการประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นของเล่น

บทบาทของจำเรียง

ฉันชื่อ จำเรียง หกั้เหียร ฉันดีใจมากที่ฉันได้รับคัดเลือกไปเป็นตัวแทนของโรงเรียนในการแข่งขันทักษะทางวิชาชีพ ฉันได้ทำหน้าที่แกะสลักของอ่อน ฉันพยายามกับฝึกซ้อมความสามารถ

ของผู้ที่ได้รางวัลชนะในการประกวดครั้งที่ผ่านมาระหว่างเราว่า เขาทำอะไรกันบ้าง แล้วนำมาปรับปรุงการทำงานของเราบ้าง ฉันยอมรับว่าฉันก็ตื่นเต้นเหมือนกัน แต่ฉันได้ฝึกซ้อมมาเป็นอย่างดีแล้ว ฉันจะพยายามใช้ความสามารถให้เต็มที่ แล้วฉันก็ทำได้สมความตั้งใจ ฉันชนะการประกวดได้รับรางวัลชนะเลิศที่ 1 ทุกคนแสดงความยินดีกับฉัน ทุกคนชมว่าฉันเก่ง แต่สำหรับฉันคิดว่าฉันไม่ใช่เก่งอย่างที่เขาคิดหรอก เพราะฉันรู้ข้อบกพร่องของฉัน ฉันก็พยายามฝึกซ้อมปฏิบัติให้ดีขึ้น ศึกษาผลงานของผู้ประสบความสำเร็จแล้วนำมาเป็นแบบอย่างนั่นเอง

บทบาทของพ่อ

ฉันชื่อ นายชู แคนไท เป็นพ่อของ คส. ชชาติ แคนไท ฉันคือใจที่ได้ทราบข่าวว่า คส. ชชาติ แคนไท ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนของโรงเรียนไปแข่งขันทักษะทางวิชาชีพทั่วประเทศที่โรงเรียนหลวง กรุงเทพฯ

เมื่อชชาติผิดหวังจากการแข่งขัน ชชาติรู้สึกเสียใจ ฉันก็สงสารและพยายามปลอบใจเขา สั่งสอนเขาให้ได้คิดว่า แท้ หรือชนะ เป็นเรื่องธรรมดาไม่ต้องเสียใจ เพราะชชาติได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่แล้ว อย่าไปโกรธคนที่ได้ที่ 1 จนไม่ยอมเหลียวหลังไปดูว่าพายุของรางวัลที่ 1 เป็นอย่างไร เขาทำอะไรถึงได้ที่ 1 เราต้องสนใจในความสามารถของเขา เพื่อให้จะได้รู้จักเลือกเอาส่วนดีของเขา มาปรับปรุงงานของเราในครั้งต่อไป เพื่อให้เราจะได้ประสพกับความสำเร็จอย่างแท้จริง

แบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียน

คำชี้แจง

1. ต่อไปนี้จะเห็นข้อความที่บรรยาย สถานภาพ นิสัยและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่วัดพฤติผลต่อการเรียนของนักเรียน นักเรียนจะต้องบอกลักษณะนิสัยที่แท้จริงที่นักเรียนปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ไม่ใช่ตอบจากความคิดว่าน่าจะเป็นหรือไม่่าจะเป็นนักเรียนต้องตอบคำถามทุกข้อ
2. ห้ายข้อความแต่ละข้อจะมีช่องอยู่ 3 ช่อง ให้นักเรียนกากบาทห้ายข้อความในช่องที่เห็นว่าตรงกับความเป็นจริงที่นักเรียนปฏิบัติอยู่
3. ถ้าข้อความนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนหรือตรงโอยที่สุดให้นักเรียนกากบาทลงในช่องที่ 1
4. ถ้าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบางครั้งบ้างคราวให้นักเรียนกากบาทลงในช่องที่ 2
5. ถ้าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนที่นักเรียนทำเสมอ ๆ บ่อย ๆ ให้นักเรียนกากบาทลงในช่องที่ 3

	ไม่เคย/ นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง บ้างคราว	บ่อยเสมอ ๆ	คะแนน
1. ข้าพเจ้าต้องกำหนดหนังสือหลาย ๆ ครั้ง ในการอ่านครั้งแรก ๆ คำต่าง ๆ ไม่ค่อยมีความหมาย				

	ไม่เคย/ นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง บางครั้ง	บ่อยเสมอ ๆ	คะแนน
2. ข้าพเจ้ามักจะจดคำบรรยายไม่ได้ เนื้อหาสาระและจับจุดสำคัญของ หนังสือที่อ่านไม่ค่อยได้				
3. ข้าพเจ้ามักจะพบทวนสิ่งที่ เรียนไปแล้ว				
4. ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ ข้าพเจ้าต้องอ่านออกเสียง				
5. ขณะจดการบรรยาย ข้าพเจ้ามักจะ พลาดจุดสำคัญของการบรรยาย				
6. ข้าพเจ้าไม่มีใครจะได้อ่านหนังสือ				
7. ข้าพเจ้ามักเหม่อลอย ขณะกำลังเรียน				
8. ข้าพเจ้ามักจะเสียเวลากับการ อ่านเครื่องก่อนลงมืออ่านหนังสือ				
9. ข้าพเจ้าจะทำการบ้านหรือดูหนังสือ ก็ต่อเมื่อมีอารมณ์เท่านั้น				
10. ข้าพเจ้าคิดว่าเวลาทบทวนหนังสือของ ข้าพเจ้าน้อยลงมากเพราะมีวุ่น ไปอ่านเครื่องและสร้างสมาธิ				

	ไม่เคย/ นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง บางครั้ง	บ่อยเสมอ ๆ	คะแนน
11. ข้าพเจ้าสนใจบทเรียนใดมาก ข้าพเจ้าจะเสียเวลากับบทเรียน นั้นมาก จนทำให้เวลาสำหรับ บทเรียนอื่นไม่เพียงพอ				
12. ข้าพเจ้ามักจะถูกรบกวนจาก สิ่งภายนอก เช่น เสียงโทรศัพท์ ผู้มาเยี่ยม ฯลฯ				
13. ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจที่จะต้องบังคับ ตัวเองทำงานให้เสร็จตามเวลาและ งานก็ไม่ได้ดีเท่าที่ควร				
14. ข้าพเจ้าชอบคุยหนังสือร่วมกับคนอื่น มากกว่าที่จะคุยคนเดียวตามลำพัง				
15. ข้าพเจ้าใช้เวลากับการสนุกสนาน มากเกินไปจนรบกวนการเรียนของ ข้าพเจ้า				
16. ข้าพเจ้าต้องดูโทรศัพท์หรืออ่านนิยาย ก่อนคุยหนังสือเพื่อช่วยให้ภาวจิตใจ ผ่อนคลาย				

	ไม่เคย/ นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง บางครั้ง	บ่อยเสมอ ๆ	คะแนน
17. ข้าพเจ้าออกงานสังคมบ่อยจนไม่มีเวลา อุทวงสืบทำการบ้าน				
18. ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้น-ตกใจง่าย- ไม่สบาย เมื่อถึงเวลาสอบ				
19. ข้าพเจ้ามักจะวางแผนเสมอก่อน ที่ตอบข้อสอบแบบบรรยายว่าควร จะตอบอย่างไร				
20. ข้าพเจ้ามักจะทำข้อสอบเสร็จและ ส่งก่อนหมดเวลาเสมอ				
21. เมื่อทำข้อสอบข้าพเจ้ามักจะทำข้อสอบ ที่ทำไม่ได้ให้เสร็จมากกว่าที่จะข้ามไป ทำข้ออื่นแล้วกลับมาทำข้อที่ทำไม่ได้ ภายหลัง				
22. ข้าพเจ้าพยายามนำความรู้ในวิชาหนึ่ง ไปใช้กับอีกวิชาหนึ่ง				
23. ข้าพเจ้าพยายามจัดระบบเนื้อหาของ เรื่องที่เรียนให้สัมพันธ์กับเนื้อหา ที่เรียนไปในครั้งก่อน ๆ				

	ไม่เคย/ นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง บางครั้ง	บ่อยเสมอ ๆ	กะแฉก
24. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการรู้เดิมไม่ดี				
25. ข้าพเจ้าพยายามหาวิธีจำบทเรียน ให้ดีขึ้น				
26. ข้าพเจ้ารู้สึกเพลีย เหนื่อย ง่วง เกินกว่าที่จะอ่านหนังสือ หรือ ทำการบ้าน				
27. ข้าพเจ้าต้องเปิดวิทยุเสียงแฉ่วหรือ มีอาหารว่าง ขณะอ่านหนังสือหรือ ทำการบ้าน				
28. การที่ข้าพเจ้าไม่ชอบอาจารย์บางคน ที่สอนข้าพเจ้าทำให้มีผลต่อการเรียน ของข้าพเจ้า				

(คัดแปลงจากบัญชีตรวจสอบกิจนิสัยในการศึกษาของ ศจ. เก่งหลง ปภาวสิทธิ์ และคณะ
คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

แบบเฉลยแบบตรวจสอบถึงนิสัยในการเรียน

ข้อ	ช่อง				ช่อง				ช่อง		
	1	2	3	ข้อ 1	2	3	ข้อ 1		2	3	
1.	6	-3	-7	10.	5	-3	-6	19.	-13	0	7
2.	9	0	-7	11.	6	5	-11	20.	6	-2	-6
3.	-4	4	8	12.	9	0	-5	21.	-4	-2	4
4.	6	0	-7	13.	8	-5	-8	22.	-5	1	0
5.	10	-9	0	14.	5	-4	0	23.	-6	0	3
6.	8	-5	-7	15.	5	-3	0	24.	5	-7	0
7.	5	-2	-5	16.	9	-7	-8	25.	-4	0	8
8.	5	-1	-5	17.	5	-3	-5	26.	6	-5	0
9.	5	-3	-2	18.	8	-10	-6	27.	7	-5	-7
								28.	7	-3	-6

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

1. ให้รวมคะแนนข้อที่เป็นลบไว้บวกหนึ่ง และบวกไว้บวกหนึ่งแล้วนำผลรวมมาบวกกัน
เช่น ตามตัวอย่างนี้จะได้อีก

$$\text{คะแนนรวมข้อที่เป็นบวก} = 67$$

$$\text{คะแนนรวมข้อที่เป็นลบ} = -73$$

$$\text{รวมกันจะได้ } 67 + (-73) = -6$$

2. เถลถายการณา ถ้าคะแนนรวมของใครต่ำกว่า 30 แสดงว่าคนนั้นจะต้องปรับปรุงตัวเองในเรื่องการเรียน โดยพิจารณาจากข้อที่ได้คะแนนเป็นลบมากที่สุด โดยเรียงตามลำดับข้อ

สรุป

นักเรียนจะรู้หรือข้อบกพร่องในการศึกษาเล่าเรียนของตัวเองอย่างลึกซึ้งก็ต่อเมื่อได้ตรวจสอบกิจนิสัยในการศึกษาเล่าเรียน หลังจากทราบข้อบกพร่องบางด้านของตนเองแล้ว ถ้านักเรียนพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขวิธีการเรียนของตน ผลการเรียนของนักเรียนย่อมจะดีขึ้น

ครั้งที่ 8

เรื่อง พิชิตความสำเร็จ

เวลา 1 ชั่วโมง 20 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้ความสำคัญของการวางแผนการเรียนรู้
2. เพื่อให้นักเรียนทราบว่า การเรียนที่จะประสบผลสำเร็วจนนั้นนักเรียนจะต้องมี

การวางแผนในการเรียนอย่างไรบ้าง

วิธีการดำเนินการ

1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมา
2. ให้นักเรียนพิจารณารูปภาพซึ่งเป็นผลเสียที่เกิดจากการขาดการวางแผนในการทำงาน
 - ภาพถ่ายคนหนึ่งหาสี่จากประตูห้องเข้ามาเรื่อย ๆ จนตัวเลงติดมุมห้องหาทางออก

ไม่ได้

- รูปเด็กคนหนึ่ง เขาเลือกกำลังเลื้อยถึงไม้ที่ตัวเลงนั่งอยู่
- รูปโปสเตอร์เขียนคำว่า "จงวางแผนล่วงหน้า" โดยเขียนให้เหลือเนื้อที่ด้านซ้าย

มากกว่าด้านขวา จึงทำให้เห็นว่าผู้เขียนขาดการวางแผนในการเขียน

3. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปความสำคัญของการวางแผน
4. ให้นักเรียนชมสไลด์เรื่อง การวางแผนเพื่ออนาคตที่สดใส (15 นาที)
5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลดีของการวางแผนจากการชมสไลด์ดังกล่าว
6. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน 3 กลุ่ม และขออาสาสมัครนักเรียน 3 คน

เป็นผู้สังเกตการณ์ การทำงานของกลุ่มทั้ง 3

7. ให้สมาชิกส่งตัวแทนมารับอุปกรณ์ พร้อมทั้งบัตรคำสั่งชี้แจงการทำงานของสมาชิก แต่ละกลุ่ม ให้ทุกกลุ่มเริ่มทำพร้อมกันโดยใช้เวลา 10 นาที
8. เมื่อครบ 10 นาทีแล้วให้ทุกกลุ่มหยุดทำ กลุ่มที่ปฏิบัติได้ตามกติกาตามบัตรคำสั่ง ถือว่าเป็นกลุ่มที่ชนะ ผู้สังเกตการณ์จะเป็นผู้อธิบายการทำงานของสมาชิกภายในกลุ่มของแต่ละกลุ่ม ให้สมาชิกฟัง
9. ให้กลุ่มที่ทำได้ดีที่สุดสัมภาษณ์สมาชิกในกลุ่มที่ทำให้สูงสุดถึงวิธีการดำเนินการจนได้ชัยชนะ
10. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลดีและผลเสียของการวางแผนในการทำงาน และครูอธิบายเพิ่มเติม
11. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน 3 กลุ่ม ครูแจกใบงานที่จะใช้ในการอภิปราย กลุ่มให้กับนักเรียนทุกคน
12. ให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มร่วมกันวางแผนการเลือกทำกิจกรรมการเรียนรู้ (การบ้าน การเตรียมตัวสอบ การทำงานส่ง การเข้าร่วมกิจกรรมโรงเรียนฯ) ตามกำหนดการที่ให้ไว้ในใบงาน โดยใช้เวลา 10 นาที เมื่อทุกกลุ่มทำเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนอภิปรายวิธีการวางแผนทำกิจกรรมการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ
13. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความสำคัญของการวางแผนในการทำงานหรือการบ้าน ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีลำดับขั้นตอน และลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จะต้องมีการวางแผนในการเรียน การทำกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จ ครูสรุปเพิ่มเติมอีกครั้ง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

อุปกรณ์

แผ่นภาพ บัตรคำ สไลด์เรื่อง "การวางแผนเพื่ออนาคตที่สดใส"

กระบวนกรกลุ่ม (อุปกรณ์ ค้าย เข็ม กระดาษ กรรไกร มีด เทปใส)

ใบงาน

การประเมิน

สังเกตจากความสนใจในการตอบคำถาม การร่วมกิจกรรมการทำงานภายในกลุ่ม
การแสดงความคิดเห็น การอภิปรายของสมาชิกภายในกลุ่ม และการซักถาม

ใบงาน

คำสั่ง

ให้นักเรียนร่วมกันวางแผนการทำอุปกรณ์ 1 ชิ้น โดยกำหนดให้มีความสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ และสามารถตั้งได้มั่นคงจนสิ้นสุดการแข่งขันจากอุปกรณ์ที่กำหนดให้ (กระดาษ กาว เทปใส เชือก ด้าย กรรไกร ไม้ค) โดยใช้เวลา 10 นาที เมื่อทำเสร็จแล้วให้ตั้งที่อุปกรณ์ กลุ่มใดยกมือส่งสัญญาณก่อนถือว่าเป็นผู้ชนะ

ใบงาน

ในภาคปลายปีการศึกษา 2532 คณ.กันยา มุ่งไพโรจน์ นักเรียนชั้น ม.2/6 ได้รับ
มอบหมายงาน การบ้าน และกิจกรรมการเรียนรู้ จากอาจารย์ประจำวิชาไว้ดังนี้

1. ทำรายงานวิชาสังคมศึกษาเรื่องประเทศพม่า	ส่งวันที่	2 กุมภาพันธ์	2533
2. สอบคณิตศาสตร์เก็บคะแนนย่อย	วันที่	24 มกราคม	2533
3. สอบทำวัตรบิษัฏ ครั้งที่ 6, 7	วันที่	8 มกราคม	2533
4. ประชุมปรึกษาจากพี่ชื้อ	ส่งวันที่	30 มกราคม	2533
5. ส่งบันทึกการดูวงจันทร์	ส่งวันที่	20 มกราคม	2533
6. ส่งบันทึกการเจริญเติบโตของต้นถั่ว	ส่งวันที่	15 มกราคม	2533
7. ฟังกิจกรรมแนะแนวอาชีพ	วันที่	29 มกราคม	2533
8. สอบกลางภาคเรียน	วันที่	9 - 11 มกราคม	2533
9. ทำงานรายกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	วันที่	12 มกราคม	2533
10. สัมภาษณ์ผู้ประกอบอาชีพอิสระ	ส่งวันที่	26 มกราคม	2533
11. เข้าค่ายอบรมสมาชิกยุวกาชาด	วันที่	3 - 4 กุมภาพันธ์	2533
12. อาสาสมัครเจ้าหน้าที่ห้องสมุดในภาคเข้า	วันที่	19 มกราคม	2533
13. เป็นเวรรดน้ำผักในตอนเย็น	วันที่	12 มกราคม	2533
14. ห้องศัพท์ภาษาอังกฤษที่ 15	วันที่	19 มกราคม	2533

ให้นักเรียนร่วมกันวางแผนการทำกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวอย่างมีลำดับขั้นตอน โดยให้
สามารถใช้เวลาทำได้ตาม ส่งตามกำหนดเวลา หรือสามารถดูหนังสือเตรียมสอบได้ในระยะเวลา
ที่เหมาะสม เพื่อที่จะทำให้ คณ.กันยา ประสบความสำเร็จในการเรียนมากที่สุด

คำบรรยายสไลด์
เรื่อง การวางแผนเพื่ออนาคตที่ดีใส่

- ภาพที่ 1 "แผน" เป็นคำที่คนส่วนมากมักจะให้หูตกกันเมื่อเวลาจะทำกิจกรรมอะไรสักอย่างให้สำเร็จ ในความหมายที่แท้จริงของแผนก็คือ การวางระบบของกิจกรรมต่าง ๆ โดยกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ซึ่งจำเป็นต่อการนำไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมาย
- ภาพที่ 2 แผนที่วางไว้มักจะมีแผนระยะสั้น และระยะยาว สำหรับในชีวิตของพวกเรา ถ้าดำเนินไปเรื่อย ๆ ปลดปล่อยให้ไปตามยถากรรม ไม่เคยกำหนดหรือวางแผนเป้าหมายในอนาคตเลย เราก็จะอยู่ไปวัน ๆ หนึ่งเท่านั้น ชีวิตจะแข็ง บ่าเบื้อ ไม่ก้าวหน้า ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต
- ภาพที่ 3 แต่คนที่วางแผนให้กับชีวิต แล้วก้าวไปตามแผนที่ เขาก็จะประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ จะมีความกระตือรือร้น มานะพยายาม ชีวิตมีความหมาย สนุกสนานไปกับชีวิต มองโลกในแง่ดี มีชีวิตที่วา
- ภาพที่ 4 แผนในชีวิตคนที่วางเอาไว้ เราอาจจะวางไว้เป็นวัน ๆ หรือเป็นเดือน หรือเป็นปีก็ได้ โดยกำหนดไว้ว่าจะทำอะไรบ้างในช่วงเวลานั้น และแผนจะเป็นตัวกำหนดบังคับให้เราทำ นอกจากนั้นแผนในชีวิตของพวกเรา ยังแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามแต่ละคนจะคิด แต่ในที่นี้จะขอล่าวเฉพาะที่สำคัญ ๆ ดังนี้ คือ แผนการใช้เวลา ใช้เงิน พักผ่อน บันทึกลง และแผนการศึกษาอาชีพ

- ภาพที่ 5 "เวลา และวารีไม่เคยรอใคร" เห็นคำกล่าว ที่เป็นจริงเสมอ นักเรียนที่ฉลาด ควรรู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้อง ให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของตัวเอง บางคน ต้องช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน จนไม่มีเวลาคูหาหนังสือ ทำการบ้าน บางครั้งไม่ต้อง ช่วยทำงาน แต่ก็ไม่มีเวลาคูหาหนังสือ ทำการบ้านเหมือนกัน ซึ่งถ้าหากใช้เวลาให้ ถูกต้องจะช่วยให้การเรียนดีขึ้น นักเรียนควรจัดเวลาของตน จะใช้เวลาวันหนึ่ง ๆ ทำอะไรบ้าง เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
- ภาพที่ 6 นักเรียนจะรู้ตัวเองได้ว่าในวันหนึ่ง ๆ ทำอะไรบ้างเพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด แต่ละกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาเท่าไร โดยการทำนาฬิกาเวลาสำหรับตัวเอง เมื่อเขียนนาฬิกาออกมา นักเรียนจะเห็นข้อบกพร่องของการใช้เวลาบางช่วง แล้วเราก็ได้ปรับปรุงช่วงนั้น ๆ เสีย จะทำให้เราใช้เวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากที่สุด และจะไม่ได้ยินใครมาพูดว่า ไม่มีเวลาจะทำโน่นทำนี่อีกเลย
- ภาพที่ 7 ในชีวิตคนเราจะมุ่งแต่ทำงานอย่างเดียว ไม่มีโอกาสได้บันเทิงบ้าง เราก็จะเครียด มากเกินไปอันเป็นผลร้ายต่อสุขภาพ การพักผ่อนนั้นเหิงที่พอเหมาะพอควรก็ควรจะมีย่าง ในชีวิตของคนเรา ซึ่งเราสามารถจะให้การพักผ่อนนั้นเหิงได้หลายรูปแบบ ตามความ พอลใจ แต่ต้องมีขอบเขต
- ภาพที่ 8 รูปแบบของการพักผ่อนนั้นเหิงที่นิยมทำกัน ได้แก่ ดูทีวี ดูภาพยนตร์ ฟังเพลงไปตาม ที่ต่าง ๆ ฟังวิทยุ ไปเดินดูของตามศูนย์การค้า เป็นต้น
- ภาพที่ 9 ซึ่งการพักผ่อนนั้นเหิงนั้น ต้องอยู่ในเวลาที่เราวางเอาไว้ ใช้จ่ายทรัพย์สินตามที่วางแผน เอาไว้ ถ้าไม่มีการวางแผนการใช้เวลา การใช้เงินเพื่อการนี้ ย่อมเป็นที่แน่นอนว่า

เราอาจจะเลยเถิดไป หรืออาจเกินหน้าเป็นเส้น ก่อความเดือดร้อนให้กับชีวิตมากขึ้น
แต่นักเรียนพอเห็นประโยชน์ของการวางแผนบ้างแล้วหรือยัง

- ภาพที่ 10 การวางแผนที่สำคัญอีกขั้นหนึ่งในชีวิตคนเราก็คือ การวางแผนการศึกษาและอาชีพ
โดยเราต้องกำหนดให้ได้ว่าในวันหนึ่ง ๆ เราจะแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาอย่างไรบ้าง
ที่จะให้ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ ตัวที่บังคับให้เราดำเนินการเขียนไปได้
อย่างมีระบบ คือ การกำหนดตารางเวลาเรียนที่นอกเหนือจากตารางสอน เพื่อกำหนดว่า
ช่วงใดจะทำการบ้าน ช่วงใดจะดูหนังสืออะไร
- ภาพที่ 11 นอกจากนี้ เราต้องวางแผนชีวิตทางการศึกษาและอาชีพให้ได้ว่า เราจะ
ไปทางไหน เพื่อจะได้เดินไม่หลงทาง โดยคำนึงถึงความถนัด ความสามารถ
ความสนใจ และสภาพทางเศรษฐกิจด้วย
- ภาพที่ 12 เมื่อนักเรียนจบชั้น ม.3 หรือ ม.6 นักเรียนลองพิจารณาตัวเองให้เข้าใจว่า
ตัวเราเองจะไปทางไหน การวางแผนการศึกษาที่ถูกต้องกับมีความสำเร็จรออยู่
ข้างหน้าแล้ว ไม่ควรทำตามค่านิยมสังคม หรือทำตามเพื่อน ถ้านักเรียนไม่สามารถ
ตัดสินใจได้ก็ลองปรึกษาคณาจารย์รอบข้างดู เช่น พ่อ-แม่ ครู
- ภาพที่ 13 อย่างเช่น ตัวเราชอบด้านเกษตร ชอบปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ มีความสุขที่ได้ทำงาน
อย่างนี้ ทั้งเมื่อทำลงไปแล้วก็ทำได้ดีด้วย เป็นต้น นักเรียนก็ควรตั้งเข็มชีวิตของ
นักเรียนไปในทางที่ถนัด จะทำให้เรียนได้อย่างมีความสุข มีความก้าวหน้าในการเรียน
และการงานต่อไป

- ภาพที่ 14 เมื่อนักเรียนวางแผนการใช้เวลาต่างกันต่าง ๆ การศึกษาและอาชีพจนประสบความสำเร็จแล้ว อย่างลึกซึ้งอย่างหนึ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญในชีวิตของเราคือ เงิน ใคร ๆ ก็อยากมีเงินทั้งนั้น แล้วทำอย่างไรเราจึงจะสามารถให้เงินที่อยู่ได้เพียงพอ และเหลือเก็บสะสมไว้ใช้อีกในอนาคต วิธีการง่าย ๆ ของการใช้เงินให้เป็น คือ นักเรียนต้องรู้จักแบ่งเงินออกเป็นส่วน ๆ เช่น ใช้จ่ายส่วนตัว รักษาพยาบาล ผักธนาการ เป็นต้น เพียงแค่ใช้ชีวิตเราก็จะประสบความสำเร็จตามที่ตั้งหวังในทุกด้าน
- ภาพที่ 15 นักเรียนจะเห็นได้ว่าถ้าเราวางแผนให้กับชีวิต จะทำให้ชีวิตของเรามีระบบระเบียบมากขึ้น รู้ว่าอะไรควรทำก่อน ทำหลัง แทนอนธำทำได้นั้นนี้ นักเรียนก็จะทุกสิ่งทุกอย่างตามที่ปรารถนา ไม่ว่าจะเงินทอง เกียรติยศ
- ภาพที่ 16 ตรงกันข้ามนักเรียนลองสังเกตดูตัวเรา หรือคนอื่น ๆ ที่ไม่วางแผนในชีวิตเลย ชีวิตของเขาเป็นอย่างไร ประสบความสำเร็จแค่ไหน และเขาเป็นคนน่าคบ น่าเอาเป็นแบบอย่าง สังคมยกย่องหรือไม่
- ภาพที่ 17 ชีวิตที่มีการวางแผนนั้น จะส่งผลถึงชีวิตในการทำงานด้วยในอนาคต ทำให้เรารู้จักวางแผนในการทำงาน ผลงานที่ได้ก็ออกมาดี เป็นที่รักและชื่นชอบของทุกคน และก้าวหน้าในการทำงานเรื่อย ๆ
- ภาพที่ 18 นอกจากนี้ ยังมีผลกระทบต่อสังคมส่วนรวมด้วย เมื่อให้เป็นคนมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สังคมเป็นระเบียบ พัฒนาได้เจริญก้าวหน้า ทุกคนต่างเคารพในสิทธิของตนเอง

- ภาพที่ 19 และก็จะไม่เห็นภาพของการแย่งกันซื้อของ แย่งกันขับรถเมล์ ขับรถแข่งกัน ทั้งของ
ลงบนที่สาธารณะ ทำลายสมบัติส่วนรวม บ้านเมืองที่เต็มไปด้วยสิ่งปฏิกูล เป็นต้น
- ภาพที่ 20 นักเรียนคงเห็นประโยชน์ของการวางแผนแล้ว และนำมาใช้กับชีวิตประจำวันของเรา
ทำให้เกิดจเป็นนิสัย จะทำให้เราเป็นคนที่มีความสุข และยังให้ความสุขแก่ส่วนรวม
แก่สังคมด้วย ขอให้คิดว่า การวางแผนในชีวิตเท่ากับเป็นการเริ่มต้นชีวิตที่ดี และ
การเริ่มต้นชีวิตที่ดีเท่ากับสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง

ที่มา : บริษัท วัสดุการศึกษา จำกัด 72/12 ซอยวัดราชาธิวาส ถนนสามเสน เขตดุสิต
กรุงเทพฯ 10300 โทร. 2432102

ครั้งที่ 9

เรื่อง เคล็ดลับคนเก่ง

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น เตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้า ทำตารางการคูนหนังสือสำหรับตนเองและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
2. เพื่อให้นักเรียนรู้ประโยชน์ คุณค่า ของการทำตารางการคูนหนังสือสำหรับตนเอง และการเตรียมบทเรียนไว้ล่วงหน้า และผลดีของการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

วิธีดำเนินการ

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ในครั้งที่ผ่านมา
2. ครูฉายเทปบันทึกภาพจากการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีผลการเรียนดี ให้นักเรียนชม
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวิธีการเรียนที่จะให้ประสมผลสำเร็วจนนั้นจะต้องมีการเตรียมบทเรียนไว้ล่วงหน้า ทำตารางการคูนหนังสือสำหรับตนเอง และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านของการวางแผน
4. ครูแจกกรณีตัวอย่างให้นักเรียนทุกคน (แจกทีละกรณี)

5. ให้นักเรียนจับคู่กันปรึกษาและตอบคำถามข้างท้ายกรณีตัวอย่าง พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นร่วมกันจากการอ่านกรณีตัวอย่าง
6. ให้นักเรียนทำตารางการดูหนังสือของตนเองในแต่ละวัน และวิธีการเตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้า ลงในกระดาษที่ครูแจกให้ พร้อมทั้งตกแต่งให้สวยงาม
7. ให้นักเรียนแต่ละคนอธิบายเหตุผลการทำตารางการดูหนังสือของตนเอง พร้อมทั้งวิธีการเตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้าให้เพื่อน ๆ ฟัง พร้อมทั้งเหตุผลของแต่ละคนในการกระทำ
8. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงความสำคัญของการเตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้า และการทำตารางการดูหนังสือสำหรับตนเอง และผลดีของการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งประโยชน์ คุณค่าที่จะได้รับ
9. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

อุปกรณ์

เทปบันทึกภาพสัมภาษณ์นักเรียนที่มีผลการเรียนดี

กรณีตัวอย่าง 2 เรื่อง (นักฟุตบอลเยาวชน ความลับของแทนไท)

กระดาษขนาด 8 x 4 นิ้ว จำนวน 15 ใบ ดินสอสี 1 กล่อง

การประเมิน

สังเกตจากความสนใจในการฟัง การแสดงความคิดเห็น การซักถาม ความสนใจในการทำตารางการดูหนังสือ การอธิบายถึงเหตุผลในการทำตารางการดูหนังสือของตน

กรณีตัวอย่าง
เรื่อง นักพูดรุ่นเยาว์

"กูไ้หนูมันสิมันเตรียมตัวพูดหน้าชั้นเรียน ยิ่งกว่าสมัยที่ฉันเตรียมตัวเทศน์ครั้งแรก ๆ เสียอีก"
ลุงจิมหันไปพอกเพื่อกับภรรยา เมื่อเห็นมะเคื่อเอากะระคาช 10 กว่าแ่งเดินไปทางเรือนขายพัลส์
ตันไม้ โดยพูดให้ตันไม้ฟังเป็นการชักชวน สักพักลุงจิมก็ค่อยย่อตามไปบ้าง

"อินทรียั่วตุ คือ เสมไม้ใบหญ้าและซากสัตว์ที่สุพังแทรกตัวอยู่กับเนือดินทำให้กินโปร่งและ
ร่วนซุย รากพืชแข็งแรงเจริญดีหาอาหารได้มาก จึงทำให้ต้น ใบ ดอก ผลผลิตเจริญงอกงามดี
ตามไปด้วย" เอ๊ะ! ... มะเคื่อหยุดการพูดด้วยคำว่า เอ๊ะ! เมื่อรู้สึกว่ามีใครมาแอบฟังอยู่ใกล้ ๆ
และเกิดอายขึ้นมาทันที

ลุงจิม : "ถ้าอย่างงั้นหยุดพูดที่ลูกพูดต่อไปเรื่อย ๆ พ่อจะช่วยแนะนำให้"

มะเคื่อ : "พ่อผมจะต้องเตรียมตัวไปบรรยายหน้าชั้นนะครับพ่อ ไม่ได้ไปเทศน์สักหน่อย"

ลุงจิม : "เอาเถิดว่า ขอให้เชื่อใจพ่อสิ นอกจากพ่อจะเคยเป็นนักเทศน์ เป็นพระมาแล้ว และ
เคยฝึกการพูดในที่ชุมนุมมาแล้ว จนพ่อได้เป็นเกษตรกรหัวสมัยหนึ่งของยุคนั้นทีเดียว
การที่จะพูดหน้าชั้นให้ประสบความสำเร็จ จะทำแบบที่ลูกทำอยู่ก็ได้ แต่จะไม่ช่วยให้ลูก
ประสบผลสำเร็จในการพูดหรอกนะ ก่อนที่เราจะเริ่มการพูดเราต้องเตรียมเนื้อหา
เรื่องที่จะพูดให้มากพอเสียก่อน จดเป็นหัวข้อมาแล้ว เรียงลำดับว่าจะพูดอะไรก่อนหลัง
เอานาฬิกามาเพื่อคอยตรวจดูว่าพูดให้พอเหมาะกับเวลาที่กำหนดด้วย"

ประมาณ 7 วันต่อมา มะเคื่อก็เอาเนื้อเรื่องที่จะเตรียมไว้กับเพื่อน ๆ มาให้ลุงจิมดูว่าใช้ได้
หรือไม่ ตกลงพ่อลูกคู่นี้ก็ช่วยกันเตรียมวางแผนการพูดหน้าชั้น เป็นเวลานานหลายวัน ก่อนถึงวันที่
มะเคื่อจะต้องพูดหน้าชั้น

ถ้าใครเดินผ่านโกดังบ้านของมะเคื่อก็จะได้ยินเสียงเด็กกับเสียงผู้ใหญ่สลับกันไปมา เสียงเด็กก็คือ เสียงของมะเคื่อ ที่กำลังบรรยายการพูดเรื่องการทำบุญทำกุศล เสียงผู้ใหญ่ก็คือเสียงของลุงฉิมกำลังแนะนำการพูดสลับกันไป

"นั่นอย่ามองตรงที่จุดเดียว ค่อย ๆ มองประสานตาผู้ฟัง มองสบตาทีละคน"

"อ้าวไม่ใช่ทันเร็ว ๆ อย่างนั้นค่อยเป็นค่อยไป เหมือนธรรมชาติ"

"วีเสียงสูงต่ำบ้าง เเค ... ทำเกินแฉ่งไปหน่อย ควรขึ้นตามสบาย"

"อย่าเอ้ออ้า บ่อยทีลูก ถ้าเเคไม่ได้ก็หยุดบ้างไม่เป็นไร"

"พูด ร เรือ ต้องชัด ๆ ค่อยาให้กลายเป็น ล ลิง"

ก่อนที่จะถึงวันพูดจริง มะเคื่อก็จำเเล่เรื่องได้หมดจนขึ้นใจ พ่อแม่ให้จดแต่หัวข้อลง

ในกระดาษแผ่นเล็กเพื่อเอาไว้ดูกันลืมขณะพูดจริง

ในเย็นวันที่มะเคื่อพูดหน้าชั้นเสร็จสิ้นลง แม่ก็ได้ยินเสียงมะเคื่อออกมาตั้งแต่ปากทางเข้าบ้าน

"แม่ ๆ มาดูรางวัลของผมเร็ว ๆ ๆ ผมได้มาแล้ว"

แม่ออกมาดูในประกาศรางวัลการพูดหน้าชั้นยอดเยี่ยมด้วยท้าวต่ายมึนแ่ม

"ประกวดเสร็จเสียทีก็ดีเหมือน บ้านเราจะได้เงียบลงบ้าง"

"ยิ่งหรอกแม่ อาจต้องมากกว่าเดิมเสียอีก"

"อ้าว! ทำไมอย่างนั้นล่ะลูก"

"ผมชนะเลิศ ทางโรงเรียนก็เลยให้เป็นตัวแทนไปประชุมเยาวชนนครหลวงแห่งชาติ

ที่สวามณิवास และให้ผมเข้าประกวดการพูดอีกด้วยครับ"

"เฮ้อ! เอาเถอะ เอาแต่เรื่องอันมาหัดพูดบ้างเถอะ เรื่องบุญกุศล แม่จำได้หมดแล้วล่ะลูก"

"ครับแม่" มะเคื่อตอบพลางก็มีความสุข

กรณีตัวอย่าง
เรื่อง ความลับของแทนไท

วันประกาศผลสอบมาถึง วิฑูรย์ไปโรงเรียนแต่เช้า พอลงรถที่สี่แยกก่อนเข้าโรงเรียน เขาก็พบกับแทนไทเพื่อนร่วมชั้น

"เป็นอย่างไร วิฑูรย์ ไม่เจอกันหลายวันสบายดีหรือ" แทนไทหัด เขากับวิฑูรย์สนิทสนม กันมาก เคยไปมาหาสู่กันบ่อย ๆ

"ก็จั้น ๆ แหละ วิฑูรย์ตอบ แล้วายละแทนไท เป็นอย่างไรบ้างคราวนี้ก็คงสอบได้ทีหนึ่ง อีกชั้นะ" วิฑูรย์กระเช้า

"คงจั้นมั้ง" แทนไทพูดขึ้น ๆ แล้วทั้งสองก็หัวเราะขำพร้อมกัน แล้วแกละวิฑูรย์

"กันหาข้อสอบไม่ค่อยได้เท่าไรหรอก" วิฑูรย์สารภาพ

"ทำไมละ แทนไทสงสัย"

"ก็เพราะมันเหี้ยมเตรอู่กะที่ โรงเรียนเคยคุมตั้งหลายวันแล้วไม่สนใจ พอถึงวันสอบก็รีบอ่าน อ่าน เข้าไปเลยอ่านไม่ทัน แล้วอ่านเท่าไรก็ไม่ค่อยจำด้วย"

"เรละ" แทนไทร้อง แต่ไม่เป็นไรหรอก เรื่องมันแล้วไปแล้ว คราวหน้าอย่าให้เป็นอย่างนี้ อีกแล้วก็แล้วกันไป เรารีบไปฟังผลสอบกันเถละ ครูจิกเอาจมาแล้วละ

ผลการสอบปรากฏว่าแทนไทได้ทีหนึ่งเหมือนทุกคราว ส่วนวิฑูรย์ไม่ถึงกับสอบตก แต่คะแนน คราวนี้ต่ำกว่าคราวก่อน ๆ อย่างน่าใจหายเพราะมีวิชาที่สอบไม่ผ่านอยู่ 3 วิชา (คิด 0)

"กันไม่อยากจะไปบอกแม่เลยว่ คราวนี้กันต้องซ่อมถึง 3 วิชา" วิฑูรย์พูดขึ้นเมื่อเขาและ แทนไทออกมารอรถเพื่อกลับบ้าน

"เฮ้ย อย่าคิดมากเลยนะ ผิดครั้งนี่ถือว่าเป็นครูก็แล้วกัน คราวต่อไปควรทำให้ดีกว่านี้ เออ วิฑูรย์ วันทีไปเหี้ยมบ้านกันไหมละ แทนไทชวน"

"ก็ดีเหมือนกัน กำลังแข่งอยู่พอดี" วิฑูรย์ตัดสินใจ

เมื่อถึงบ้านแทนไท หลังจากที่วิฑูรย์ได้หักท่ายกับพ่อ-แม่ของแทนไทแล้ว แทนไทก็ได้ชวน
วิฑูรย์ไปคุหนังสือ

"นี่ วิฑูรย์ ไปคุหนังสือกันไหม" แทนไทชวน กันขอมิมาจากห้องสมุดหลายเล่ม ไป ไปคุ
กันเถอะ" แทนไทพูดพลางก็คว้าข้อมือของวิฑูรย์พาไปห้องนอนของตน

ห้องนอนของแทนไทไม่กว้างนัก ภายในห้องมีเตียงนอน ตู้เสื้อผ้าเล็ก ๆ และโต๊ะสำหรับ
เขียนหนังสือ ข้างฝาเป็นชั้นวางหนังสือ มีหนังสือวางเต็มไปหมด ทั้งหนังสือเรียน หนังสืออ่านเล่น
และหนังสือพิมพ์

"โอ้โฮ หนังสือเรียนของนายมากมายก่ายกองจริง ๆ อย่างนี้เล่าถึงได้ทีหนึ่งเป็นประจำ"
วิฑูรย์พูดขึ้นอย่างตื่นเต้น เพราะเป็นครั้งแรกที่เข้ามาถึงห้องนี้ ทุกครั้งที่เคยมาบ้านนี้ เขามักจะอยู่ที่
ห้องรับแขก หรือเฝ้าที่นั่งคุยหรือเล่นกับแทนไทรอบ ๆ บ้าน

"ชอบใจเล่มไหนก็เลือกเอาซิ" แทนไทบอก

"เอาเวลาที่ไหนมาอ่านหนังสือตั้งมากมายอย่างนี้" วิฑูรย์ถาม

"เวลาที่เรารอหนังสือพวกนั้นะคิดแล้วยังน้อยกว่าเวลาที่เรานั่งเล่นนอกเล่นเป็นไหน ๆ"
แทนไทว่า แล้วทำไมจะต้องไปหาเวลาที่ไหนอีกด้วย

วิฑูรย์ หันไปมองรอบห้องของแทนไท ที่ฝาผนังด้านหนึ่งมีตารางปฏิบัติงานประจำวันของ
แทนไทติดอยู่

เวลา	รายการปฏิบัติ
05.30 - 05.35 น.	ตื่นนอนและเก็บที่นอน
05.35 - 05.40 น.	ฝึกทำจิตใจให้สงบและแผ่เมตตา
05.40 - 05.45 น.	ล้างหน้าแปรงฟัน
05.45 - 06.15 น.	ทบทวนบทเรียนและความรู้ต่าง ๆ
06.15 - 07.00 น.	ช่วยทำงานบ้าน
07.00 - 07.30 น.	อาบน้ำแต่งตัว รับประทานอาหารเช้า
07.30 - 08.00 น.	ไปโรงเรียน

อย่างนี้เอง หมายถึงได้มีเวลาดูหนังสือ และทำอะไรต่อมิอะไรตั้งมากมายได้" วิฑูรย์ว่าก็ใช่นะที่
 ตารางปฏิบัติงานประจำวันครูเคยสอนแล้วนี่นา แกล้งเอามาปฏิบัติขีววิฑูรย์ได้ผลจริง ๆ นะ
 ครูบอกว่าทำแล้วจะเป็นคนมีระเบียบวินัยในตนเอง ช่วยให้งานและการเรียนประสบผลสำเร็จ
 เรียบร้อยภายในเวลาที่กำหนด ประหยัดเวลา ชีวิตมีระเบียบทำให้เกิดผลดีแก่ตนเองและหมู่คณะ
 แทนโทษบาป

"กันไม่คิดเอง ถ้ากันรู้จักแบ่งเวลาอย่างแ่ วางแผนว่าจะทำอะไรก่อนหลังแล้วละก็ปานนี้
 กันอาจจะสอบได้ทั้งสองรองจากแ่ก็ได้ แทนที่จะต้องมานั่งสอบซ่อมอย่างคราวนี้" วิฑูรย์ว่า

"เออละกลับไ้บ้านวันี้กันจะต้องทำตารางวางแผนแบ่งเวลาทำงานบ้าน เรื่องเรียน
 เรื่องส่วนตัวไว้บ้างแล้ว"

"ก็คิ่ชนะนายจะได้แบ่งเวลาได้ถูก มีแผนการว่าจะทำอะไรบ้าง แทนโทษกับสนุน แต่ข้อสำคัญ
 เมื่อทำตารางวางแผนไว้แล้วก็ต้องทำตามนั้นจริง ๆ นะ จึงจะได้รับผลสำเร็จอย่างจริงจัง"

"เออน่ากันรู้แล้ว ต่อไปกันจะพยายามเอาอย่างแ่ให้มากที่สุด ว่าแต่เอาหนังสือที่แ่ขอมืม
 จากห้องสมุดมาให้กันเถอะ ขอมืมอ่านสัก 2 - 3 วันก็แล้วกัน"

เอาชี นีไ้ใจ "แทนโทหยิบหนังสือส่งให้วิฑูรย์ รีบอ่านหนังสือหน่อยนะกันจะได้อ่านบ้าง"

"เออน่ารู้แล้ว และรู้ด้วยว่าผู้ประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้นเขาต้องอ่านหนังสือทุกวัน"

"แ่่งนี้ นายรู้ได้อย่างไร"

"ก็นายเขียนติดไว้ข้างฝาหน้าใจตารางปฏิบัติงานของนาย"

สองสหายหัวเราะขันพร้อม ๆ กัน

"แ่็นจะต้องกลับก่อนละนะแทนโท" วิฑูรย์ว่าพร้อมโบกมืออำลาแทนโทบ๊มตอบเพื่อนรัก

คำถามกรณีตัวอย่างที่ 1

1. เหตุใดเราจะเคื่องประสมผลสำเร็จในการพูดหน้าชั้นเรียน
.....
.....
2. นักเรียนมีวิธีการเตรียมบทเรียนที่เรีบทไว้ล่วงหน้าอย่างไรบ้าง
.....
3. ถ้าจะต้องออกมาพูดหน้าชั้นเรียน นักเรียนจะทำอย่างไรบ้าง
.....

คำถามกรณีตัวอย่างที่ 2

1. แทนไท มีเคล็ดลับในการเรียนอย่างไร จึงประสมผลสำเร็จ
.....
.....
2. ทำไมแทนไท จึงต้องทำตารางการดูหนังสือสำหรับตนเอง
.....
3. นักเรียนได้ข้อคิดอย่างไรบ้างจากการอ่านกรณีตัวอย่าง เรื่อง "เคล็ดลับของแทนไท"
.....
.....
.....

ครั้งที่ 10

เรื่อง การวางแผน : คู่มือห้องเพื่อเตรียมตัวสอบ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการคู่มือห้องเพื่อเตรียมตัวสอบ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงวิธีการคู่มือห้องในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อเตรียมตัวสอบ
3. เพื่อให้นักเรียนได้นำวิธีการคู่มือห้องเพื่อเตรียมตัวสอบไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้

วิธีดำเนินการ

1. ขออาสาสมัครนักเรียน จำนวน 7 คน แบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายเสนอ และ ฝ่ายค้าน ฝ่ายละ 3 คน และประธานดำเนินการ 1 คน ในหัวข้อเรื่อง "เตรียมสอบล่วงหน้าดีกว่าไม่เตรียมเลย" ใช้เวลา 15 นาที
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงความสำคัญของการเตรียมคู่มือห้องเพื่อเตรียมตัวสอบ
3. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำขวัญให้เห็นถึงความสำคัญของการเตรียมตัวสอบ หรือคำพูดสั้นง่าย ๆ เพื่อที่จะทำให้นักเรียนเตรียมคู่มือห้องสำหรับการสอบ
4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ตามกลุ่มวิชาต่าง ๆ เช่น ภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ร่วมกันอภิปรายถึงลักษณะรายวิชาของกลุ่ม และวิธีการคู่มือห้องเพื่อเตรียมตัวสอบในรายวิชานั้น
5. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานตามหัวข้อที่กำหนด ให้กลุ่มอื่นฟัง และให้แต่ละกลุ่มได้เพิ่มเติมตามความคิดเห็นที่เหมาะสม

6. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปแนวความคิดที่ได้จากการดูหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบใบแต่ละรายวิชา ความสำคัญของการเตรียมตัวสอบ และข้อคิดที่นักเรียนได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติของนักเรียน และครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

แผ่นรายชื่อนักเรียนที่เป็นฝ่ายโต้วาที

แผ่นกระดาษสำหรับนักเรียนเขียนคำขวัญ

แผ่นรายชื่อกลุ่มวิชา

การประเมิน

สังเกตการแสดงความคิดเห็น การอภิปรายร่วมกันของสมาชิกภายในกลุ่ม การซักถาม การตั้งใจฟัง ข้อคิดที่ได้นำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

ครั้งที่ 11

เรื่อง คนเป็นที่พึ่งแห่งตน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการพึ่งตนเองในด้านการเรียน โดยเฉพาะการทำงานหรือการบ้านด้วยตนเอง ถ้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องมีลักษณะของการพึ่งตนเองในด้านการเรียน เช่น ทำงานหรือการบ้านด้วยตนเอง ถ้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเรียนในครั้งที่ผ่านมา
2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้บัตรคำ คำว่า "ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน" "จงเตือนตนด้วยตนเอง" พร้อมทั้งสอบถามความหมายของประโยคบัตรคำจากนักเรียน
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแข่งขันกันตอบว่าการพึ่งตนเองในด้านการเรียนของนักเรียนมีอะไรบ้าง โดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกไปเขียนบนกระดานดำ
4. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปการพึ่งตนเองในการเรียนและความสำคัญของการพึ่งตนเองในด้านการเรียน และครูสรุปเพิ่มเติม

5. ครูขออาสาสมัครนักเรียนแสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลองเรื่อง ใครจะช่วย และ สมุดการบ้านเป็นเหตุ โดยใช้สถานการณ์ในห้องเรียนเป็นสถานการณ์จำลอง ซึ่งเรื่องทั้ง 2 เป็น เรื่องที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5.1 เรื่องใครจะช่วย เป็นเรื่องเพลงนักเรียนกลุ่มหนึ่งที่ไม่ยอมทำการบ้านด้วยตนเอง คอยคิดแต่จะลอกเพื่อน วันหนึ่งนักเรียนเหล่านั้นต้องคิดวังเพราะเพื่อนที่ทำให้ลอกก็ไม่ได้ ทำมาเหมือนกัน จึงทำให้นักเรียนเหล่านั้นต้องถูกครูตำหนิ ครูขออาสาสมัครจากนักเรียน 6 คน

5.2 ครูแจกใบเื่อเรื่องการแสดงสถานการณ์จำลองให้นักเรียนศึกษาและคิดแสดงบทบาทจากเื่อเรื่องดังกล่าว

5.3 ให้นักเรียนออกมาแสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลองตามเื่อเรื่องที่กำหนดให้

5.4 เรื่องสมุดการบ้านเป็นเหตุ เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงวิชาคณิตศาสตร์ หลังจากที่ถูกทราบว่ามียืมสมุดการบ้านขาดส่ง 2 เล่ม ครูจึงสอบถามหาสาเหตุว่าทำไมจึงไม่ทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ส่ง นักเรียนตอบว่าทำไม่ได้เพราะไม่เข้าใจ ครูถามว่าเมื่อไม่เข้าใจ ทำไมไม่ถามเวลาครูอธิบาย นักเรียนบอกว่า เพราะไม่กล้าซักถามครู ครูขออาสาสมัครจากนักเรียน 7 คน สวมบทบาทเป็นครู 1 คน และนักเรียน 6 คน ครูแจกเื่อเรื่องการแสดงสถานการณ์จำลองให้นักเรียนศึกษา และคิดแสดงบทบาทจากเื่อเรื่องดังกล่าว และให้นักเรียนแสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลองตามเื่อเรื่องที่กำหนดให้

6. เมื่อแสดงจบให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มอภิปรายกันว่า

6.1 ด้านนักเรียนเป็นเพื่อนของแจ่มจันทร์ ในเข้าวันนั้นนักเรียนจะแก้ไขตัวเองอย่างไร

6.2 การไม่กล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน ทำให้เกิดผลเสียอย่างไรต่อตัวนักเรียน

7. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นถึงข้อเสนอนแนะแนวคิดของกลุ่ม

8. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีลักษณะของการพึ่งตนเอง

9. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

สรุปกรณี

บัตรคำ 2 ใบ

สถานการณ์จำลอง "2 เรื่อง ใครจะช่วย" และ "สมุดการบ้านเป็นเหตุ"

การประเมิน

สังเกตจากการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การตั้งใจฟัง การร่วมกิจกรรม และการซักถามของนักเรียน

สถานการณ์ตัวอย่าง

เรื่อง ใครจะช่วย

มยุรี เป็นเด็กนักเรียนชั้น ม.1 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง มยุรีเป็นเด็กที่มีความสามารถ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเอง ทำงานก็มักจะต้องพยายามทำให้เสร็จ และถ้าไม่ยากเกินความสามารถของมยุรี แล้วมยุรีก็พยายามที่จะทำอะไรด้วยตนเองเสมอ

วันหนึ่งในชั่วโมงคณิตศาสตร์ ซึ่งเรื่องที่สอนเป็นเรื่องยากเมื่ออาจารย์สอนจบก็สั่งการบ้านให้นักเรียนทำ 20 ข้อ ส่งตอนเช้าของวันรุ่งขึ้น ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่แอบทนกันว่าอาจารย์ให้การบ้านมากมาย เพราะการบ้านวิชาอื่นก็เยอะมากแล้ว แต่ในที่สุดนักเรียนทุกคนก็ต้องทำการบ้านมาส่งอาจารย์ ซึ่งทุก ๆ คนก็พยายามคิดที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว

แจ่มจันทร์ ได้เสนอความคิดขึ้นว่า จะนำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ไปให้พี่ชายของเธอ ซึ่งเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ช่วยทำเพราะพี่ชายของเธอเป็นคนที่เรียนคณิตศาสตร์เก่งมาก แล้วแจ่มจันทร์ก็ได้บอกเพื่อน ๆ ว่า จะมาโรงเรียนแต่เช้าเพื่อนำมาให้เพื่อนลอก ๆ ก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ

ส่วนมยุรีพยายามกลับให้ถึงบ้านเร็วที่สุด หลังจากโรงเรียนเลิก เมื่อถึงบ้านเธอได้ใช้ความพยายามในการทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ มยุรีไม่ยอมดูโทรศัพท์ นอกจกีกว่าปกติ เพื่อที่จะพยายามทำการบ้านให้เสร็จหมดทุกวิชา มยุรีจำได้เสมอว่าคุณพ่อของเธอเคยสอนไว้ว่า "เวลาทำงานอะไรต้องทำให้เสร็จ"

เมื่อมยุรีมาถึงโรงเรียนในตอนเช้า มยุรีบอกกับเพื่อน ๆ ว่า เธอทำการบ้านหมดทุกวิชาแล้ว เพื่อนคนหนึ่งมีอะไรสงสัยบ้างเธอมีมติจะอธิบายให้ฟัง แต่ถ้าเพื่อนถามอะไรจะหลอก มยุรีไม่เห็นด้วยซึ่งเพื่อน ๆ ในห้องไม่มีใครสนใจฟังคำพูด-คำอธิบายของมยุรีเลย ทุกคนต่างก็เฝ้ารอแจ่มจันทร์ เช้าวันนั้นแจ่มจันทร์มาโรงเรียนสาย มาด้วยอาการที่อ่อนเพลีย เหลือเวลาอีกเพียง 10 นาทีก็จะเข้าแถวเคารพธงชาติ แจ่มจันทร์บอกเพื่อน ๆ ว่า เธอต้องเสียตั้งแต่เมื่อคืน การบ้านก็ไม่ได้ให้พี่ชายช่วยทำให้เพราะพี่ไม่ว่าง และเวลาที่จะให้มยุรีอธิบายให้ฟังก็ไม่พอแล้ว

มยุรีคิดในใจว่า ถ้าเพื่อน ๆ ทุกคนมีความตั้งใจจริงที่จะทำงานให้สำเร็จ และพยายาม
ทำด้วยความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่แล้วก็คงจะไม่ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้

สถานการณ์ตัวอย่าง

เรื่อง สมุคการบ้านเป็นเหตุ

เช้าวันหนึ่งขณะที่นักเรียนเข้าแถวพร้อมกันที่สนามหน้าเสาธงของโรงเรียน แล้วทำความเคารพธงชาติ สวดมนต์ และกล่าวคำปฏิญาณ ลับเป็นกิจวัตรเบื้องต้นเสร็จแล้ว ครูผู้ควบคุมก็สั่งให้นักเรียนเข้าห้องเรียนได้ เมื่อนักเรียนเข้าห้องเรียนแล้ว ครูอารีซึ่งเป็นครูประจำชั้น ม. 1 และสอนวิชาคณิตศาสตร์ก็เดินเข้ามาในห้อง ม. 1/1 เพื่อสอนนักเรียนตามปกติ ทันทีที่ครูอารีเข้ามาในห้องเรียน นักเรียนก็ทำความเคารพ ครูอารีรับความเคารพจากนักเรียนด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม แล้วนั่งลงกล่าววอญะตให้นักเรียนนั่งได้ ครั้นนักเรียนนั่งเรียบร้อยแล้ว ครูอารีจึงมองดูสมุดทำการบ้านที่นักเรียนนำมาส่ง ซึ่งเด็กชายกล้าได้รวบรวมเล่มมาวางซ้อนไว้บนโต๊ะครู จากนั้นจึงได้ถามเด็กชายกล้าว่า

ครูอารี : "กล้า วันนี้นักเรียนในห้องส่งสมุดการบ้านครูทุกคนไหม?"

กล้า ลูกชายเป็นพลครูอารีว่า : "ส่งไม่ครบครับ ทาตส่ง 2 คน คือเด็กหญิงกานดา และเด็กชายเมฆ"

ครูอารีหันไปมองเด็กหญิงกานดาก่อน เห็นเด็กหญิงกานดานั่งก้มหน้าเงยก็มีความสงสัย จึงถามว่า

ครูอารี : "กานดา เหตุใดเธอจึงไม่ส่งสมุดการบ้านล่ะ"

กานดา กานดาลุกขึ้นยืน ทำหน้าเหมือนจะร้องไห้ และตอบครูอารีด้วยเสียงแผ่วเครือว่า : "หนูทำไม่ได้ค่ะ"

ครูอารี : "กานดา ที่เธอตอบครูว่าเธอทำไม่ได้ หมายความว่าถึงเลขตั้ง 4 ข้อที่ครูสั่งให้ทำการบ้านนั้น เธอทำไม่ได้เลยหรือ"

กานดา : ค่ะ (เด็กหญิงกานดาตบส้น ๆ ครูอารีจึงถามต่อไปอีกว่า)

ครูอาร์ : "กานดา เธอก็ได้เรียนเลขคณิตแล้วพร้อม ๆ กับเพื่อนทุกคนแล้วนี่นา ทำไมถึง
ทำเลขไม่ได้"

กานดา : หนูเรียนแล้วแต่ก็ยังไม่เข้าใจค่ะ

ครูอาร์ : เธอก็เรียนพร้อมกับเพื่อนคนอื่น ๆ แล้วทำไมเมื่อเรียนแล้วแต่ยังไม่เข้าใจ หรือ
ยังไม่รู้เรื่อง ทำไมจึงไม่ถามไม่บอกให้ครูรู้บ้างเลย เพราะการเรียนถ้าเรียนแล้ว
ไม่เข้าใจก็จะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายจนไม่อยากเรียนวิชานี้ ทั้งจะมีความรู้กว้าง
กลอนแคลน คือ ไม่แน่นแต่เริ่มแรกเลย หากเรียนต่อไปอีกทั้ง ๆ ที่ความรู้ไม่แน่น
ก็จะเป็นเหตุให้เสียอนาคตต่อการเรียนได้อย่างน่าเสียดาย เหมือนกับเสาธง
ซึ่งปักลงในที่ไม่แน่นย่อมต้องเอียงและล้มลงโดยง่ายภายในเวลาไม่กี่นานนัก และ
เป็นอันว่าครูจะสอนคณิตศาสตร์กับกานดาใหม่ แต่ครูอยากจะถามความจริงว่ายังมี
นักเรียนคนอื่นอีกบ้างไหมที่รู้ตัวว่าตัวเองอ่อนหรือไม่เข้าใจวิชานี้ และอยากจะทำ
พร้อมกับกานดาด้วย

เด็กชายเมฆ ซึ่งเป็นอีกผู้หนึ่งที่ต้องการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เข้าด้วยคนหนึ่งได้ยกมือขึ้น

ขออนุญาต

ครูอาร์ถามเด็กชายเมฆขึ้นว่า : "เมฆ ทำไมถึงอยากเรียน"

เมฆตอบครูว่า : "ผมก็เรียนไม่เข้าใจเหมือนกันครับ"

ครูอาร์ถามเด็กชายเมฆขึ้นว่า : เมื่อเรียนไม่เข้าใจ ทำไมไม่ถามครูเสียที่แรก

เมฆตอบครูว่า : เพราะผมอายครูครับ จึงไม่กล้าบอกความจริงเรื่องที่เรียนเลข
แล้วแต่ยังไม่เข้าใจให้ครูทราบครับ

ครูอารีหัวเราะเบา ๆ เพราะมีความพอใจที่เด็กชายเมฆได้ตอบให้รู้เรื่อง และหายสงสัย
เมื่อให้เด็กชายเมฆนั่งลงแล้ว ครูอารีจึงชี้แจงแก่นักเรียนทั้งหลายว่า

เรื่องการเรียงนั้นจะอายุครุไม่ได้ นักเรียนผู้ใดที่อายุครุในเรื่องที่ตนเรียนแล้ว เวลารับ
แล้วไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ และไม่กล้าซักถาม ไม่กล้าบอกความจริง เพราะอายุครุเช่นนี้ ย่อมจะไม่รู้
ในวิชาที่เรียนอย่างลึกซึ้ง แม้จะรู้ก็รู้อย่างเพียงผิวเผินหรือรู้ทัน ๆ คือ รู้นิด ๆ หน่อย ๆ ไม่เป็น
ประโยชน์เท่าที่ควร แล้วด้วยเหตุนี้ทำให้นักเรียนเรียนแล้วไม่ประสบความสำเร็จ ...

ครั้งที่ 12

เรื่อง การฟังตนเอง : เก่งได้อย่างไร

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการค้นคว้าหาเรียนเพิ่มเติมและการขอคำอธิบายจากครูและเพื่อน

วิธีดำเนินการ

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มระดมสมองแต่งตั้งกันแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับวิธีการเรียนที่จะให้เก่งได้อย่างไร
2. ครูติดบัตรคำ คำว่า "เก่งได้อย่างไร" โดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเขียนหน้ากระดานดำ
3. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปและครูสรุปเพิ่มเติม โดยเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนจะต้องค้นคว้าหาเรียนเพิ่มเติมอยู่เสมอ เช่น การค้นคว้าในห้องสมุด การขอคำอธิบายจากผู้รู้
4. แจกกรณีตัวอย่างให้นักเรียนอ่าน โดยให้นักเรียนจับคู่ร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น และตอบคำถามท้ายเรื่อง
5. ให้แต่ละคู่พูดถึงความคิดเห็นของตนจากกรณีตัวอย่างดังกล่าว

6. ครูขออาสาสมัคร 2 คน แสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลองเรื่องพหุกับแฉ่ง โดยใช้สถานการณ์ริมระเบียงนอกห้องเรียนเป็นเวลาพักเที่ยงที่พหุกับแฉ่งมาพบกัน โดยพหุขอคำปรึกษาจากแฉ่งในเรื่องการเรียน

7. ครูแจกใบเรื่องการแสดงจากสถานการณ์จำลอง ให้นักเรียนได้ศึกษาและคิดบทแสดงจากเนื้อเรื่องดังกล่าว

8. ให้นักเรียนออกมาแสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลองตามเนื้อเรื่องที่กำหนดให้

9. ครูสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้ชมสถานการณ์ตัวอย่างพร้อมทั้งสรุปให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของการเรียนที่จะต้องคัดเว้าบทเรียนเพิ่มเติมอยู่เสมอ และการขอคำอธิบายจากครูและเพื่อน

10. ให้นักเรียนชมสไลด์เรื่อง เรียนเก่งเรียนอย่างไร ใครก็เรียนเก่งได้

11. ให้นักเรียนสรุปวิธีการเรียนอย่างไรจึงจะเก่ง และครูสรุปเพิ่มเติม

12. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

อุปกรณ์

บัตรคำ

สถานการณ์จำลองเรื่อง พหุกับแฉ่ง

สไลด์เรื่อง "เรียนเก่งเรียนอย่างไร ใครก็เรียนเก่งได้"

การประเมิน

สังเกตการแสดงความคิดเห็น การอภิปราย การตอบคำถาม การฟัง และการซักถามของนักเรียน

เก่งได้อย่างไร

เมื่อประมาณ 30 ปีที่แล้ว มีคนไทยท่านหนึ่งเก่งภาษาอังกฤษจนตนเองที่มีความรู้ดี ๆ ก็ยังสู้ไม่ได้ ท่านผู้นั้นคือ พระยาไมตรีวิรัชกฤตย์ (พุ่ม บุนนาค) เมื่อครั้งที่ท่านรับราชการอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ ได้เขียนจดหมายราชการเป็นภาษาอังกฤษส่งไปยังสำนักงานสันนิบาตแห่งชาติ เจ้าหน้าที่ยื่นสูงที่นั่นชมกันว่า "รัฐบาลสยามจ้างคนอังกฤษที่แต่งภาษาอังกฤษดีที่สุดไว้ใช้"

พระยาไมตรีวิรัชกฤตย์ไม่เคยไปเรียนเมืองนอก และไม่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย ทำไมท่านจึงมีความสามารถถึงเพียงนี้ ไม่มีอะไรพิเศษเลยท่านฝึกฝนเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยสม่ำเสมอ และเอาใจใส่ตลอดเวลา

เมื่อเราเห็นคนเก่ง ๆ ทางใดทางหนึ่ง เรามักจะนึกว่าเขามีอะไรพิเศษ เราไม่มีดีอย่างเขา จึงเก่งไม่ได้ แท้จริงคนเก่งไม่มีอะไรพิเศษเลย นอกจากมีความตั้งใจทำงาน และฝึกฝนอย่างจริงจังเท่านั้น จงจำไว้เสมอว่า

"ใคร ๆ ก็เก่งได้ถ้ามีความเพียรและตั้งใจจริง"

1. พระยาไมตรีวิรัชกฤตย์เก่งได้อย่างไร
-
-
2. ทำอย่างไรถึงจะเป็นคนเก่งได้
-
-
3. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากความสามารถของพระยาไมตรีวิรัชกฤตย์
-

สถานการณ์ตัวอย่าง

แจ๊น กับ นพ เป็นเพื่อนรักกันมากเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกัน นพ กับ แจ๊น อยู่ชั้นเดียวกัน แต่คนละห้องเรียน แจ๊นนั้นผลการเรียนดีเสมอมา ส่วนนพนั้นผลการเรียนตกต่ำลงเรื่อย ๆ วันหนึ่งเมื่อนพ พญแจ๊น นั่งอ่านหนังสืออยู่ใต้ต้นไม้ด้านหน้าอาคารเรียนในตอนพักเที่ยง นพก็เอ่ยทักแจ๊นก่อนว่า

นพ : แจ๊น นายจะสอบวิชาอะไรหรือ ถึงมานั่งอ่านหนังสืออยู่แถวนี้

แจ๊น : ไม่ได้สอบหรอกพอดีจะเรียนในช่วงบ่ายนี้ จะทำการทดลองวิทยาศาสตร์ กลัวทำไม่ถูกชั้นตอนเลยคิดถึงมือมาอ่าน หลังทานข้าวเสร็จแล้ว แล้วนายล่ะจะเป็นอย่างไรบ้างเรื่องเรียนนะ หมู่นี้ไม่ค่อยได้พบนายเลย ทานข้าวมาหรือยัง

นพ : เราทานแล้วละ ได้พบนายก็ดีเลย จะได้คุยกับนายเรื่องการเรียนบ้าง เหมันที่ผ่านมามา เราเรียนได้เกรด 1 กับ 2 เท่านั้น ทางวิชาก็เกิดงงๆ ไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร เราอ่านหนังสือแล้วจะแต่ทำไมยังทำข้อสอบไม่ได้ก็ไม่รู้

แจ๊น : ตอนที่านายอ่านหนังสือ มีการบันทึกหัวข้อความที่สำคัญ ๆ ไว้บ้างหรือเปล่า คือ อ่านไปโน้ตไป อ่านหลาย ๆ ครั้ง สัก 3 - 4 ครั้ง ก็จำได้ เวลาอ่านต้องมีสมาธิในการอ่าน การอ่านหนังสือไม่จำเป็นต้องอ่านมาก หรือใช้เวลามากเกินไปกว่าที่เราจะพอจะรับได้ การดูหนังสือให้จำจะมีที่ว่างหนึ่ง ถ้าว่างนั้นอยากจะอ่าน เราก็จะรีบอ่านเพราะจะช่วยให้อ่านได้ดี เละ! แล้วโน้ตย่อที่ทำไว้เนะควรจะนำติดกระเป๋าเอาไว้ เวลาคุยเพื่อน ๆ ยังไม่มาหรือคอยรถกลับบ้าน เราก็หยิบมาอ่านได้

นพ : เราก็ทำโน้ตเวลาอ่านหนังสือเหมือนกัน แต่เราทำไว้สำหรับอ่านใกล้ ๆ สอบ แล้ว แจ๊น เรียนวิทยาศาสตร์กับอาจารย์ปรีดาหรือเปล่า

แจ๊น : เรียนซิ! हांไมหรือ

นพ : ไม่รู้ว่าอาจารย์เอาข้อสอบที่ไหนมาออกข้อสอบ เราทำไม่ค่อยได้เลย แล้วนายเป็นอย่างไรบ้าง

แจ๊น : อ้อ อีกอย่างหนึ่งนะแจ๊น การดูหนังสือนอกจากจะดูในตำราแล้ว นายควรเข้าห้องสมุด คิดว่าหาหนังสือคู่มือมาอ่านประกอบ พิมพ์เดิมความรู้บ้าง จะช่วยให้เรามีความรู้กว้างขวางขึ้น เราไม่ควรจะอ่านแต่ตำรา หรือในสมุดจดเพียงเท่านั้น สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การพยายามทำความเข้าใจ ทำแบบฝึกหัด หรือข้อสอบเก่า ๆ ไว้บ้าง เป็นการฝึกฝนตัวเราเองให้เกิดความเข้าใจ มีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น และการสอบถามแนวการเรียนแนวการทำข้อสอบเอาจากรุ่นพี่ ๆ ที่เขาเรียนผ่านมาแล้วว่าเป็นอย่างไรบ้าง เราก็ได้ทัศนคติที่ช่วยแนะนำการเรียนให้กับเรา แล้วนายเคยไปถนัดบ้านกับพ่อติดดี นายลองขอคำแนะนำจากเขาคูณียงสิ เพื่อจะช่วยให้เราได้เข้าใจวิธีเรียนได้ดียิ่งขึ้น เออนี่เหลืออีก 5 นาที โรงเรียนก็จะพักให้เรียนแล้ว เราขอตัวไปก่อนนะ

นพ : ชอบใจเพื่อนมากที่ให้ข้อคิดกับเรา เราจะเอาข้อคิดที่ได้ไปปฏิบัติดู ถ้ามีอะไรเราจะไปปรึกษานายอีก นายมีข้อคิดให้กับเราอย่างวิเศษจริง ๆ

แจ๊น : ยินดีเสมอ

สไลด์ประกอบการสอน

เรื่อง เรียนเก่ง เรียนอย่างไร ใคร ๆ ก็เรียนเก่งได้

- ภาพที่ 1 นักเรียนทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาทุกคน จึงได้ก้าวเข้ามาใน
 แนวคงของการศึกษา มาเพื่อที่จะได้รับความรู้ วิชาการต่าง ๆ อันเป็นแนวทางที่
 จะนำไปสู่ความก้าวหน้า ความมีชื่อเสียงและอาชีพที่มุ่งหวังไว้
- ภาพที่ 2 สิ่งที่นักเรียนปรารถนาในการที่จะมาศึกษาแล้วเรียนก็คือ การสอบไล่ได้ การเป็น
 คนเรียนดี มีความรู้ ทำอย่างไรแล้ว ความปรารถนาของนักเรียนจึงจะประสบ
 ผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย นั่นคือ นักเรียนต้องรู้จักหลักหรือวิธีการในการเรียน
 อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะได้ผลมากร้อยละไหน ขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนเอง
- ภาพที่ 3 แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนหลายคนเป็นคนที่เรียนหนังสือได้ดี ต้องยกย่อง 3 ข้อก่อน คือ
 1. อยากเรียนดี นักเรียนต้องชอบครูอาจารย์ทุกคนที่สอน การเกลียดครูไม่เคย
 ปรากฏว่าให้ผลเรียนที่ดีกับใครเลย
- ภาพที่ 4 2. อยากเรียนดี นักเรียนต้องชอบเรียน ถือว่าการเรียนเป็นเรื่องสนุก ได้ความ
 รอยรู้เพลิดเพลิน
- ภาพที่ 5 3. อยากเรียนดี นักเรียนต้องชอบวิชาที่เรียน อย่าคิดว่าวิชานั้นไม่ดี เรียนยาก
 ไม่มีประโยชน์ ทุกวิชาที่มีคุณค่าทั้งนั้น นักเรียนเองชอบวิชาที่เรียนเสมอ
 ถ้านักเรียนมี 3 ข้อแล้วก็เท่ากับนักเรียนเรียนรู้อย่างดี และสำเร็จไปแล้วไม่ต่ำกว่า 90%
- ภาพที่ 6 เมื่อเรามี 3 ข้อแล้ว วิธีการเรียนหนังสือให้เก่ง มีวิธีการอย่างไรบ้าง คนที่เรียน
 หนังสือเก่งจะต้องมีสมาธิ เวลาฟังครูอธิบายก็เข้าใจดี และเมื่อฟังจบแล้วก็จำ

ข้อความสำคัญไว้ เวลาจะสอบทบทวนก็เห็นความจำได้ ฉะนั้น จะขอเสนอแนะ
วิธีการเรียนให้เก่ง 7 ประการ ดังนี้ปฏิบัติ คือ

- ภาพที่ 7 1. เวลาเรียนหรืออ่านต้องหาจุดสำคัญให้ตัวเองเกิดความสนใจใคร่รู้ และในการอ่านต้องอ่านอย่างรวดเร็ว จับใจความของเรื่องที่อ่านได้โดยรวดเร็ว การให้ความสนใจอย่างใจจดใจจ่อต่อสิ่งที่กำลังอ่าน กำลังเรียนสำคัญที่สุดที่จะเรียนให้เก่ง
- ภาพที่ 8 2. จัดช่วงเวลาที่จะทุ่มเทความสนใจ กับช่วงเวลาที่จะพักผ่อนคลายอารมณ์ให้พอเหมาะ กล่าวคือ เวลาอ่านหรือเรียนก็ทำให้จริงจัง เวลาพักผ่อนก็เบรคจริงจัง ๑ อย่างให้เกิดเวลาที่เหมาะสม ช่วงเวลาของการพักผ่อนสนุกสนานในวันหนึ่ง ๑ ไม่ควรเกิน 2 ชั่วโมง
- ภาพที่ 9 3. หักสังเกตดูว่าตัวเองมีช่วงของความสนใจสั้น-ยาวแค่ไหน เพราะแต่ละคนย่อมมีช่วงเวลาความสนใจไม่เท่ากัน เมื่อหมดช่วงสนใจมักจะเรียนหรือทำงานไม่ได้ผล ต้องสลับด้วยการพัก แล้วย่อย ๆ เพิ่มช่วงให้ยาวขึ้นทีละน้อย โดยการพัก แต่ไม่ควรพักเกินวันละ 2 ชั่วโมง ในวัน ๑ ครั้ง ตามที่กล่าวแล้ว
- ภาพที่ 10 4. ทำตารางการใช้เวลาเรียน การทำการบ้าน กำหนดว่าเวลาใดจะทำกิจกรรมใด แล้วพยายามทำตามตารางที่กำหนดจนเกิดเป็นนิสัย หากบังเอิญพลาดกำหนดไปก็ตั้งหาเวลาลื่นมาชดเชยที่เสียไปในภายหลัง ไม่ควรใช้ข้อแก้ตัวว่า "ช่างมันเถอะไม่เป็นไร"

- ภาพที่ 11 5. เมื่อทำงานหรืออ่านเสร็จภายในเวลาที่กำหนด ควรให้รางวัลกับตนเองด้วยการทำอะไรอย่างหนึ่งที่ยากทำ
- ภาพที่ 12 6. เมื่อถึงเวลาทำงานต้องรีบหันหน้าผัดก่อน เตรียมเครื่องมือเครื่องใช้ให้พร้อมลงมือทำอย่างตั้งใจ ไม้ นั่งเหม่อ เพื่อฝัน บ่น กุญ หรือเดลเดล
- ภาพที่ 13 7. เวลาคุณหนังสือให้ถือหนังสือหรือปากกาไว้ในมือ เมื่ออ่านไปสักพักใจมักจะเลื่อนลอย ผิดใจให้มีสมาธิ โดยการเขียนเย็บไปด้วย ในขณะที่อ่านจะทำให้รู้เรื่องในสิ่งที่กำลังอ่าน และมีสมาธิดีขึ้น
- ภาพที่ 14 นี่คือการง่าย ๆ ของการเรียงแถว ที่นักเรียนทุกคนสามารถนำไปปฏิบัติด้วยตัวเองได้ การที่นักเรียนจะทำอะไรได้สำเร็จ ก็ต้องอาศัยสิ่งหนึ่งมาบังคับจิตใจให้เกิดความสำเร็จได้ง่ายขึ้น สิ่งนั้นคือ สมาธิ อันหมายถึง การทำจิตใจให้มั่นคง ไม่วอกแวก ไม่ทำสิ่งที่ไม่ส่งเสริมการเรียนรู้มาเป็นข้อคิด เช่น ขนมน การไปเที่ยว ความโกรธ ฯลฯ การมีสมาธิจะทำให้เราเป็นคนที่ทำอะไรได้รวดเร็ว แม้แต่มีความคิดที่ดี ซึ่งสมาธิมิได้มีติดตัวมาแต่เกิด แต่เราสามารถฝึกสำรวมใจเพื่อให้เกิดสมาธิได้ ดังนี้
- ภาพที่ 15 1. ต้องเลิกนิสัยชั่วดกกังวล คิดหึงขาน หรือเฝ้าใจลอย ต้องฝึกให้เป็นคนมีสติระลึกได้ อยู่ตลอดเวลาว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ ฝึกคิดให้เป็นระเบียบ หักคิดที่ละเรื่อง เรื่องใดไม่ต้องการก็สลัดทิ้งไป ถ้ารู้สึกหึงขานอยู่ ก็หาทางหักผ่อนโดยการนอนเหยีย หังเพลง หรือทำงานอย่างอื่นไปก่อน

- ภาพที่ 16 2. ต้องเลิกนิสัยการพูดเพื่อเจ้า การพูดเพื่อเจ้าเป็นการทำลายสมาธิอย่างมาก
- ภาพที่ 17 3. หัดทำจิตให้หมกมุ่นอยู่กับคิดในเรื่องที่กำลังทำ ในระยะแรก ๆ หากวิตกว่าจะลืมบางเรื่องที่จะทำ ก็ให้จดรายการที่ต้องทำลงมาเพื่อกันลืม แล้วทำไปทีละอย่างไปตามลำดับความสำคัญของงาน หมั่นเพ่งลึกลงใจให้กับงานที่ทำแต่อย่างเดียว และไม่เผลอทำงาน 2 - 3 อย่างในเวลาเดียวกัน เช่น ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ เป็นต้น
- ภาพที่ 18 4. ความง่วง ความหิว เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการทำใจให้เป็นสมาธิ จึงควรที่จะขจัดออกก่อน
- ภาพที่ 19 5. ต้องเลิกนิสัยฉ้อฉล อาฆาตพยาบาทผู้อื่น หักแฉ่เบียดทำใจให้เป็นสมาธิ จึงควรที่จะขจัดออกก่อน
- ภาพที่ 20 ถ้าทุกคนสามารถปฏิบัติตามข้อเหล่านี้ได้ไว้ตั้งแต่ต้นได้ ก็นักเรียนก็จะเป็นคนเรียนเก่ง สมตามความต้องการ แต่อย่างไรก็ตาม คนที่เรียนจนลืมสุขภาพของตัวเองด้วย คนเรียนดี นอกจากประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วก็ต้องมีร่างกายที่แข็งแรง ถ้าร่างกายแข็งแรง สมองก็จะติดตามไปด้วย

ขอถวายพรให้ทุกคนเรียนดี เรียนเก่งตามความปรารถนาของทุกคน

ที่มา : บริษัท วัสดุการศึกษา จำกัด ขอยวดีราชาธิวาส "เพื่อลูกเกิด วิศวกรในการสอน"

72/12 ซอยวัดราชาธิวาส ถนนสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 243-2102

ครั้งที่ 13

เรื่อง ปัจฉิมทิศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อสรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่นักเรียนได้เรียนรู้มา รวมถึง คุณค่า ประโยชน์ และความรู้สึกที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการแนะแนว และการนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนของนักเรียนต่อไป

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนโดยการซักถามความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนได้เรียนรู้มาตลอดระยะเวลาของการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการแนะแนว
2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิด ความรู้สึก คุณค่า ประโยชน์ การนำไปปรับปรุงใช้ในการเรียนของนักเรียน ภายหลังจากการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ครูสรุปเพิ่มเติม และสนทนาซักถาม พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
4. ครูกล่าววาทะโปรแกรมการเข้าร่วมการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

การประเมิน

สังเกตจากการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน การนำข้อคิดที่ได้ไปใช้ในการ
ปรับปรุงการเรียนของนักเรียน

โปรแกรมการสอนแบบปกติ เรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ 5 หัวข้อ ใ้เวลา 13 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นการทดลอง 2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยเบื้องต้นของนักเรียนภายในกลุ่ม 3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และลักษณะการสอนแบบปกติเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1. สร้างความคุ้นเคยระหว่างครูและนักเรียน โดยครูแนะนำตนเอง และให้นักเรียนแนะนำตนเอง 2. ให้นักเรียนแนะนำตนเองกับเพื่อนโดยการกล่าวชื่อตนเอง และลักษณะเด่นพร้อมทั้งสิ่งที่ตนเองชื่นชอบ เช่น วิชาที่ชอบเรียนมากที่สุด กีฬาที่ชอบมากที่สุด สิ่งที่ชอบ บุคคลที่ชอบ ฯลฯ ให้เพื่อน ๆ ฟัง 2.1 ให้นักเรียนพยายามจดจำลักษณะเด่นของเพื่อนให้ได้มากที่สุด 2.2 ครูจับสุ่มรายชื่อของนักเรียนมา ให้	กระดาษ 2 x 4 นิ้ว จำนวน 15 แผ่น

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
			นักเรียนที่ถูกเรียกชื่อ ขึ้นชั้น และให้นักเรียน ช่วยกันบอกเกี่ยวกับ ลักษณะและสิ่งที่สมาชิก ที่เสนอ มาให้ได้มากที่สุด 3. ครูสอบถามนักเรียนว่าใคร ได้รู้จักเพื่อนใหม่ที่คน เพื่อนใหม่ ของนักเรียนเรียนอยู่ห้องอะไร มีลักษณะเป็นอย่างไรบ้าง 4. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์ของ การสอนโดยการให้วิธีสอน แบบปกติ เพื่อพัฒนาแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ระยะยาว วันเวลาประโยชน์ ของการพัฒนาแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน <u>การประเมิน</u> นักเรียนรู้คุณลักษณะเด่น ของเพื่อน และสามารถกล่าวถึง	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
2	แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน	1. เพื่อให้เด็กเรียนทราบ ความหมายของ แรงจูงใจ ลักษณะ การเกิดแรงจูงใจ และประเภทของ แรงจูงใจ 2. เพื่อให้เด็กเรียนทราบ ความหมายของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน 3. เพื่อให้เด็กเรียนเห็น คุณค่าประโยชน์ของ ผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียน	ลักษณะเด่นของเพื่อนได้ พร้อมทั้ง ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนภายในกลุ่ม 1. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ เหตุการณ์เลือกกระทำ สิ่งต่าง ๆ ว่า เกิดมาจาก สิ่งใดบ้าง ครูสรุปเหตุผล การเลือกกระทำของนักเรียน เกิดจากแรงจูงใจ 2. ครูแจกเอกสารเรื่องแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ให้นักเรียนอ่าน 3. ครูบรรยายเกี่ยวกับความหมาย ของแรงจูงใจประเภทของ แรงจูงใจ ลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณค่า และประโยชน์ของผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 4. ครูสรุปความหมายเกี่ยวกับ แรงจูงใจประเภทของแรงจูงใจ	เอกสารเรื่อง แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
			ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณค่า และประโยชน์ของผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 5. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม การประเมิน สังเกตความสนใจในการฟัง การตอบคำถาม และการซักถาม ของนักเรียน	
3	ไม่ไกลเกิน เอื้อม	1. เพื่อให้นักเรียน ทราบผลการเรียน ในแต่ละรายวิชาที่ เรียนผ่านมา 2. เพื่อให้นักเรียนเกิด ความทะเยอทะยาน ที่จะเรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ในแต่ละ รายวิชาสูงขึ้น	1. ครูอธิบายลักษณะของผู้ที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียน จะต้องมึลักษณะ ของความทะเยอทะยานที่จะ เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในแต่ละ รายวิชาสูงขึ้น 2. ครูเตรียมผลการเรียนของ นักเรียนในชั้น ม.1 (ภาคเรียนที่ 1, 2) และ	เอกสารเรื่อง "ไม่ไกลเกิน เอื้อม" และ เอกสารข้อมูล การคัดเลือก บุคคลเข้า เรียนต่อโดย อาศัยระดับ ผลการเรียน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
		3. เพื่อให้นักเรียนเห็น ความสำคัญของ ความทะเยอทะยาน ที่จะเรียนให้ ผลสัมฤทธิ์ในแต่ละ รายวิชาสูงขึ้น	ม.2 ภาคเรียนแรกไว้ทุกคน ครูแจกใบแสดงผลการเรียนรู้ ของนักเรียนแต่ละคน 3. ให้นักเรียนพิจารณาผลการเรียน ของตนเองในภาคเรียนที่ผ่านมา ของชั้น ม.1 ภาคเรียนที่ 1, 2 และ ม.2 ภาคเรียนที่ 2 ใน แต่ละรายวิชา 4. ครูสอบถามความรู้สึกของ นักเรียนในรายวิชาที่มี ผลการเรียนสูงและต่ำ และ ความปรารถนาในผลการเรียน ของนักเรียนในภาคเรียนต่อไป 5. ครูแจกเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง <u>"ไม่ไกลเกินเอื้อม"</u> และข้อมูลการคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาต่อโดยอาศัยระดับ ผลการเรียน ให้กับนักเรียน ทุกคนอ่าน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
4	อุปสรรค..... ไม่สำคัญ	1. เพื่อให้นักเรียนทราบ ลักษณะของผู้ที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่จะ เรียนให้สำเร็จโดย ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค 2. เพื่อให้นักเรียนเห็น ความสำคัญของ การเรียนที่จะประสบ กับความสำเร็จโดย ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค	6. ครูสรุปจากเอกสารที่แจกให้ นักเรียนอ่าน พร้อมทั้งเปิด โอกาสให้นักเรียนซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตจากความสนใจในการฟัง การแสดงความคิดเห็น และการ ซักถามของนักเรียน 1. ครูทบทวนความรู้เดิมของ นักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียน 2. ครูซักถามถึงการเรียนของ นักเรียนว่า นักเรียนมีอุปสรรค ในการเรียนอย่างไรบ้าง 3. ครูสรุปแนวความคิดของ นักเรียนว่าในชีวิตทุกคนย่อม พบอุปสรรคด้วยกัน แต่จะมี ลักษณะที่แตกต่างกันออกไป	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
			4. ครูแจกเอกสารให้นักเรียนอ่านเกี่ยวกับอุปสรรคในการเรียน 5. ครูนำข้อมูลจากเอกสารกรณีตัวอย่างของ วิทย์ คณิต และ ฟิสิกส์ มาบรรยายเพิ่มเติม 6. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับอุปสรรคในการเรียนทั้งหมดของนักเรียนว่ามีลักษณะอย่างไร 7. ครูสรุปเกี่ยวกับลักษณะอุปสรรคในการเรียนของนักเรียน พร้อมทั้งแนวทางการแก้ไขอุปสรรค 8. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตความสนใจในการฟัง การซักถาม การตอบคำถามของนักเรียน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
5	ความกระตือรือร้น	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและตัวอย่งการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด 2. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิทางการเรียนว่า จะต้องทำงานหรือหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด	1. ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมา 2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียนของเพื่อนนักเรียนในห้อง ว่านักเรียนเห็นว่าเพื่อนของนักเรียนที่ชอบทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนดว่า เขาเรียนเป็นอย่างไร 3. ครูเล่าเรื่อง <u>"การกระทำสำคัญกว่าชื่อ"</u> ให้นักเรียนฟัง 4. ครูสรุปถึงการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนดของกระตือ 5. ครูและนักเรียนสรุปว่าลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิทางการเรียนนั้น จะต้องมีความกระตือรือร้น ทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
6	ทางสู่ความสำเร็จ	1. เพื่อให้นักเรียนทราบว่าลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจะพยายามทบทวนศึกษาในหาความรู้ ตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู 2. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบวิธีการที่จะศึกษาในหาความรู้ การตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู จะต้อง	6. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตจากการฟัง การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น และการซักถามของนักเรียน 1. ครูทบทวนเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในลักษณะต่าง ๆ ที่ผ่านมา 2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการบรรยายถึงบรรยากาศในวันรับปริญญาของผู้สำเร็จการศึกษา แล้วครูสมมติว่านักเรียนเป็นคนหนึ่งในวันนี้ นักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้าง 3. ครูสรุปแนวความคิดที่ได้ของนักเรียนว่าการเรียนที่จะประสบผลสำเร็จได้นั้น ประการหนึ่งนักเรียนจะต้องมีความพยายามทบทวนศึกษาในหาความรู้	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
		ประกอบด้วยวิธีการ อย่างไรบ้าง	ตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู 4. ครูแจกเอกสารให้นักเรียนอ่าน พร้อมทั้งบรรยายให้นักเรียนฟัง จากเอกสาร 5. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการ ปฏิบัติตนในการเรียนอย่างตั้งใจฟัง ควรกระทำอย่างไรบ้าง 6. ครูสรุปเนื้อหาจากเอกสารให้ นักเรียนฟังอีกครั้งหนึ่ง 7. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตการตั้งใจฟัง การซักถาม การตอบคำถาม และความสนใจของ นักเรียน	
7	สำเร็จของ ชาติ	1. เพื่อให้ นักเรียน ทราบลักษณะของ ผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทาง	1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ ผ่านมา และอธิบายลักษณะของ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
		การเรียนรู้ ในด้าน ความรับผิดชอบ ต่อตนเอง โดยการ ยอมรับข้อบกพร่องของ ตน แล้วพยายาม ปรับปรุงให้ดีขึ้น 2. เพื่อให้เด็กเรียน ทราบข้อบกพร่อง ของตนเองในเรื่อง การเรียนรู้และพยายาม ปรับปรุงให้ดีขึ้น 3. เพื่อให้เด็กเรียนเห็น ความสำคัญของการ ยอมรับข้อบกพร่อง ของตนเองในเรื่อง การเรียนรู้แล้วพยายาม ปรับปรุงให้ดีขึ้น	การเรียนรู้ในด้านของความรับผิดชอบ ต่อตนเอง โดยการยอมรับข้อบกพร่อง ของตนเองในเรื่องการเรียนรู้แล้ว พยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น 2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับข้อบกพร่อง ของตนเองในด้านการเรียนมี อะไรบ้าง และนักเรียนผู้ใดที่ไม่มี ข้อบกพร่องในการเรียน 3. ให้นักเรียนทำแบบตรวจสอบกิจนิสัย ในการเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ ทราบข้อบกพร่องของตนเองในด้านการ เรียน 4. ครูบรรยายวิธีการตรวจให้คะแนน ภายหลังการทำแบบตรวจสอบกิจนิสัย ในการเรียน 5. ครูสรุปเกี่ยวกับข้อบกพร่องของ นักเรียนในด้านการเรียนพร้อมกับ ความสำคัญของการยอมรับข้อบกพร่อง ของตนเองในด้านการเรียนและ พยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ / การประเมินผล	อุปกรณ์
8	พิชิตความสำเร็จ	1. เพื่อให้นักเรียนรู้ ความสำคัญของการ วางแผนการเรียน 2. เพื่อให้นักเรียน	6. ครูนำข้อมูลจากเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง " <u>ความสำเร็จของชาติ</u> " มา บรรยายให้นักเรียนฟัง และซักถาม สิ่งที่ได้จากการฟังของนักเรียน 7. ครูสรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จะต้องมีความ รับผิดชอบต่อตนเอง คือ การ ยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง และ พยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น 8. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตความสนใจ การซักถาม การตั้งใจฟัง และการแสดงความคิดเห็น ของนักเรียน 1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ เรียนผ่านมา 2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับผลดี	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
		ทราบว่าการเรียนที่จะประสบผลสำเร็จนั้นนักเรียนจะต้องมีการวางแผนในการทำกิจกรรมอย่างไรบ้าง 3. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบความสำคัญของการวางแผนในการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายอย่างมีลำดับ	ผลเสียของการขาดการวางแผนในการทำงานและการเรียน 3. ครูบรรยายถึงผลที่จะได้รับจากการวางแผนในการทำงานและการเรียนโดยยกตัวอย่างจากใบงานที่ครูสมมติขึ้นมาอธิบายให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขั้น พร้อมทั้งเหตุผลในการวางแผนการทำงานกิจกรรมการเรียน การทำกิจกรรม การเตรียมตัวสอบ การทำรายงาน การบ้านที่ได้รับมอบหมายและความสำคัญของการวางแผนในการทำงานกิจกรรมดังกล่าว 4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความเกี่ยวข้องกับความสำคัญของการวางแผนในการทำงานกิจกรรมการเรียนดังกล่าวและลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องมีการวางแผนในการเรียน การทำกิจกรรมการเรียนเพื่อที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
9	เคล็ดลับ คนเก่ง	1. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น เตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้า ทำตารางการดูหนังสือสำหรับตนเอง และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด 2. เพื่อให้นักเรียนรู้ประโยชน์ คุณค่า ของการทำตารางดูหนังสือสำหรับตนเองและการ	<u>การประเมิน</u> สังเกตความสนใจการตอบคำถาม การฟัง และการซักถามของนักเรียน 1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในลักษณะต่าง ๆ ที่เรียนผ่านมา 2. ครูบรรยายให้นักเรียนทราบว่า ลักษณะของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น จะต้องมีการเตรียมบทเรียนไว้ล่วงหน้า ทำตารางการดูหนังสือสำหรับตนเอง และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด 3. ครูยกตัวอย่างข้อมูลจากเอกสารกรณีตัวอย่างมาบรรยายให้นักเรียนฟัง ครูสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากฟังครูบรรยายจบลง 4. ครูบรรยายวิธีการทำตารางดูหนังสือสำหรับตนเอง การเตรียม	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
		เตรียมบทเรียนไว้ ล่วงหน้า และผลดีของ การปฏิบัติตามอย่าง เคร่งครัด	บทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้า และ ผลดีของการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ประโยชน์และคุณค่าที่จะได้รับ พร้อมทั้งแจกเอกสารให้นักเรียนอ่าน 5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงความ สำคัญของการเตรียมบทเรียน ไว้ล่วงหน้า การทำตารางการดูหนังสือ สำหรับตนเอง และผลดีของการ ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้ง ประโยชน์และคุณค่าที่จะได้รับ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตจากความสนใจในการฟัง การแสดงความคิดเห็น การซักถามของ นักเรียน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ / การประเมินผล	อุปกรณ์
10	การวางแผน: คู่มือเพื่อ เตรียมตัวสอบ	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการคู่มือเพื่อเตรียมตัวสอบ 2. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงวิธีการคู่มือเพื่อเตรียมตัวสอบในรายวิชาต่าง ๆ 3. เพื่อให้นักเรียนได้นำวิธีการคู่มือเพื่อเตรียมตัวสอบไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้	1. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการคู่มือเพื่อเตรียมตัวสอบ 2. ครูสรุปให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการคู่มือเพื่อเตรียมตัวสอบ 3. ครูแจกเอกสารวิธีการคู่มือเพื่อเตรียมตัวสอบในแต่ละรายวิชาให้กับนักเรียน พร้อมทั้งบรรยายประกอบและสรุปให้นักเรียนได้เข้าใจอีกครั้ง 4. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการคู่มือเพื่อเตรียมตัวสอบในรายวิชาต่าง ๆ 5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปแนวความคิดที่ได้จากการเรียนเรื่องการคู่มือเพื่อเตรียมตัวสอบและการคู่มือในแต่ละรายวิชาแล้วนักเรียนได้นำข้อคิดที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติได้อย่างไรบ้าง	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
11	ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการพึ่งตนเองในด้านการเรียน โดยเฉพาะการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง กล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จะต้อง มีลักษณะของการพึ่ง	<u>การประเมิน</u> สังเกตความสนใจในการฟัง การแสดงความคิดเห็น และการซักถามตอบคำถามของนักเรียน 1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมา 2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียนของนักเรียนว่า การกระทำอย่างไรที่แสดงว่านักเรียนพึ่งตนเองในด้านการเรียน 3. ครูสรุปแนวความคิดของนักเรียน เข้าสู่ประเด็นการพึ่งตนเองในด้านการเรียน เช่น การทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง กล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน 4. ครูนำข้อมูลจากเอกสารกรณีตัวอย่าง มาบรรยายให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้ง	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
		ตนเองในด้าน การเรียนรู้ เช่น ทำงานหรือการบ้าน ด้วยตนเอง ถ้า ซักถามครูเมื่อไร เข้าใจบทเรียน	สอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ภายหลังเมื่อฟังจบ และเปิดโอกาส ให้นักเรียนได้ซักถาม 5. ครูสรุปแนวความคิดของนักเรียนเข้าสู่ ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนจะต้องมีลักษณะของ การฟังตนเองในด้านการเรียน เช่น ทำงานหรือการบ้านด้วยตนเอง ถ้า ซักถามครูเมื่อไรเข้าใจบทเรียน <u>การประเมิน</u> สังเกตจากความสนใจในการแสดง ความคิดเห็น การซักถาม และการตั้งใจ ฟังของนักเรียน	
12	การฟังตนเอง <u>เก่งได้อย่างไร</u>	1. เพื่อให้นักเรียนรู้จัก ปรับปรุงตนเองใน ด้านการเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนเห็น ความสำคัญของการ	1. ครูซักถามเกี่ยวกับวิธีการเรียนของ นักเรียน ถ้าจะเรียนให้ได้ผลดี ควรจะทำปฏิบัติอย่างไรบ้าง 2. ครูสรุปแนวความคิดของนักเรียน ความรู้จากเอกสารกรณีตัวอย่าง	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ / การประเมินผล	อุปกรณ์
		แก้แค้นท.เรียน เพิ่มเติม และการขอ คำอธิบายจากครูและ เพื่อน	สถานการณ์จำลองและข้อมูลจาก เทปบันทึกภาพเรื่องเรียนอย่างไร จึงจะเก่ง มาบรรยายให้นักเรียนฟัง 3. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการ ที่จะปรับปรุงนิสัยในการเรียนของ นักเรียนให้ดีขึ้น โดยใช้วิธีการ อย่างไรบ้าง 4. ครูสรุปเกี่ยวกับวิธีการเรียนให้ได้ ผลดีก็จะแก้แค้นท.เรียนเพิ่มเติม อยู่เสมอ เช่น การคัดไว้ในห้องสมุด การขอคำอธิบายจากครูและเพื่อน 5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม <u>การประเมิน</u> สังเกตการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การฟังและการซักถามของนักเรียน	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ/การประเมินผล	อุปกรณ์
13	ปัจจัยกีดกัน	เพื่อสรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงคุณค่าประโยชน์ แนวความคิด ความรู้สึกของนักเรียนที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ พร้อมทั้งการนำแนวทางที่ได้ไปปรับปรุงการเรียนของนักเรียนได้ประสบผลสำเร็จมากขึ้น	1. ครอบคลุมความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนได้เข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาตลอด ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 2. สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ตอบคำถาม และซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อคิด ความรู้สึก คุณค่า และประโยชน์ที่ได้ในการที่จะนำไปปรับปรุงใช้ในการเรียนของนักเรียนภายหลังการเข้ากลุ่มพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ	

ครั้งที่ 1

เรื่อง การปฐมกัมภีเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นการทดลอง
2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเองของนักเรียนในกลุ่ม
3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และลักษณะการสอนแบบปกติเรื่องแรงงูใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการ

1. สร้างความคุ้นเคยระหว่างครูและนักเรียนโดยการแนะนำตนเอง และให้นักเรียนแนะนำตนเอง
2. ให้นักเรียนแนะนำตนเองกับเพื่อนโดยการกล่าวชื่อตนเอง และลักษณะเด่นพร้อมทั้งสิ่งที่ตนเองชื่นชอบ เช่น วิชาที่ชอบเรียนมากที่สุด กีฬาที่ชอบเล่นมากที่สุด สีที่ชอบ บุคคลที่ชอบ ฯลฯ ให้เพื่อน ๆ ฟังทุกคน
 - 2.1 ให้นักเรียนพยายามจดจำลักษณะเด่นของเพื่อนให้ได้มากที่สุด
 - 2.2 ครูจับสุ่มรายชื่อนักเรียนมาและให้นักเรียนที่ถูกเรียกชื่อขึ้นชั้นและให้นักเรียนช่วยกันบอก เกี่ยวกับลักษณะ และสิ่งที่สมาชิกที่เพื่อนมาให้ได้มากที่สุด
3. ครูสอบถามนักเรียนว่าใครได้รู้จักเพื่อนใหม่กี่คน เพื่อนใหม่ของนักเรียนเรียนอยู่ห้องอะไร มีลักษณะเป็นอย่างไรบ้าง
4. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติเพื่อพัฒนาแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ระเบียน คุณค่า วันเวลา ประโยชน์ของการพัฒนาแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

อุปกรณ์ กระดาษ 2 X 4 นิ้ว จำนวน 15 ใบ

การประเมิน นักเรียนได้รู้ถึงคุณลักษณะเด่นของเพื่อนและสามารถกล่าวถึงลักษณะเด่นของเพื่อนได้สังเกตจากปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนภายในกลุ่ม

ครั้งที่ 2

เรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายของแรงจูงใจ ลักษณะการเกิดแรงจูงใจและประเภทของแรงจูงใจ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเหตุผลการเลือกกระทำสิ่งต่าง ๆ ว่าเกิดมาจากสิ่งใดบ้างครูสรุปเหตุผลการเลือกกระทำของนักเรียนนั้นเกิดจากแรงจูงใจ
2. ครูแจกเอกสารเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้นักเรียนอ่าน
3. ครูบรรยายเกี่ยวกับความหมายของแรงจูงใจ ประเภทของแรงจูงใจ ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณค่า ประโยชน์ของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. ครูสรุปความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจ ประเภทของแรงจูงใจ ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

อุปกรณ์ เอกสารเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

การประเมิน สังเกตความสนใจในการฟัง การตอบคำถาม และการซักถามของนักเรียน

เอกสารสรุป

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motive) เป็นตัวกระตุ้นให้เราแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เนื่องจากเรามีความต้องการ และการที่เรามีความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นความต้องการจะเป็นแรงผลักดันก่อให้เกิดแรงจูงใจที่จะทำให้เราแสดงเพื่อให้ได้สิ่งนั้นมา

สรุปกระบวนการเกิดแรงจูงใจ

ความต้องการ → แรงจูงใจ → พฤติกรรม

ประเภทของแรงจูงใจ

ประเภทของแรงจูงใจแบ่งตามที่เกิดมี 2 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจทางกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่คิดตัวมาตั้งแต่กำเนิด อันได้แก่ ความหิว ความง่วง เป็นต้น
2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้จากบุคคลและสิ่งแวดล้อม เช่น ความต้องการความรัก (แรงจูงใจในสัมพันธ) ความต้องการอำนาจ (แรงจูงใจใฝ่อำนาจ) ความต้องการสำเร็จ (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความต้องการของนักเรียนที่จะได้รับผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความทะเยอทะยาน คือ ความปรารถนาของนักเรียนที่จะเรียนเพื่อที่จะทำคะแนนในรายวิชาต่าง ๆ ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. ความกระตือรือร้น คือ ความปรารถนาของนักเรียนที่จะพยายามเรียนให้ประสบผลสำเร็จไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง และหาหนทางที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด
3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง คือ ความปรารถนาของนักเรียนที่จะตั้งใจเล่าเรียนหาความรู้ และพยายามปรับปรุงข้อบกพร่องในเรื่องการเรียนแล้วพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น

4. การวางแผน หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่มุ่งจะศึกษาเล่าเรียนให้ประสบความสำเร็จ เช่น เตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้าจัดทำตารางเรียนสำหรับตนเองและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด วางแผนการทำการบ้านหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีลำดับก่อนหลังตามความเหมาะสม วางแผนในการดูหนังสือสอบล่วงหน้า

5. การพึ่งตนเอง หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่มุ่งจะศึกษาเล่าเรียนให้ประสบความสำเร็จ เช่น การทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ชักถามบทเรียนที่ไม่เข้าใจเมื่ออยู่ในชั้นเรียน และค้นคว้าบทเรียนเพิ่มเติมด้วยตนเอง การขอคำอธิบายจากครูและเพื่อน

นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงก็จะทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ขณะเดียวกันนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงก็จะเป็นแนวทางที่จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ครั้งที่ 3

เรื่อง ไม่ไกลเกินเอื้อม

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนทราบผลการเรียนในแต่ละรายวิชาที่เรียนผ่านมา
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความทะเยอทะยานที่จะเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชาสูงขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของความทะเยอทะยานที่จะเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชาสูงขึ้น

วิธีดำเนินการ

1. ครูอธิบายลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องมีความทะเยอทะยานที่จะเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชาสูงขึ้น
2. ครูเตรียมผลการเรียนของนักเรียนในชั้น ม.1 (ภาคเรียนที่ 1,2) และ ม. 2 ภาคเรียนแรกไว้ทุกคน ครูแจกใบแสดงผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน
3. ให้นักเรียนพิจารณาผลการเรียนของตนเองในภาคเรียนที่ผ่านมาของชั้น ม. 1 ภาคเรียนที่ 1 , 2 และ ม. 2 ภาคเรียนที่ 2 ในแต่ละรายวิชา
4. ครูสอบถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง และต่ำ
 - 4.1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรในรายวิชาที่มีผลการเรียนสูง
 - 4.2 นักเรียนรู้สึกอย่างไรในรายวิชาที่มีผลการเรียนต่ำ
 - 4.3 ระหว่างผลการเรียนสูงและต่ำในแต่ละรายวิชานักเรียนปรารถนาที่จะให้ผลสัมฤทธิ์ในแต่ละรายวิชาของนักเรียนสูงหรือต่ำ

- 4.4 นักเรียนมีวิธีการเรียนอย่างไรที่จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชาสูงขึ้น
5. ครูแจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "ไม่ไกลเกินเอื้อม" และข้อมูลการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อโดยอาศัยระดับผลการเรียนเฉลี่ย ให้กับนักเรียนทุกคนอ่าน
6. ครูสรุปจากเอกสารที่แจกให้นักเรียนอ่านพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

อุปกรณ์

เอกสารผลการเรียนของนักเรียน เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "ไม่ไกลเกินเอื้อม"
ข้อมูลการคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนต่อโดยอาศัยระดับผลการเรียนเฉลี่ย

การประเมิน

สังเกตจากความสนใจในการฟัง การแสดงความคิดเห็นและการซักถามของนักเรียน

ครั้งที่ 4

เรื่อง อุปสรรค.....ไม่สำคัญ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จะเรียนให้สำเร็จโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของความพยายามเอาชนะอุปสรรคในการเรียนเพื่อที่จะให้ได้รับความสำเร็จ

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ครูซักถามถึงการเรียนของนักเรียนแต่ละคนว่านักเรียนมีอุปสรรคในการเรียนอย่างไรบ้าง
3. ครูสรุปแนวความคิดของนักเรียนว่าในชีวิตทุกคนย่อมพบอุปสรรคด้วยก็แต่จะวัดลักษณะที่แตกต่างกันออกไป
4. ครูแจกเอกสารให้นักเรียนอ่านเกี่ยวกับอุปสรรคในการเรียน
5. ครูนำข้อมูลจากเอกสารกรณีตัวอย่างของ วิทย์ คณิง และพิชิตมาบรรยาย
6. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับอุปสรรคในการเรียนทั้งหมดของนักเรียนมีลักษณะอย่างไร
7. ครูสรุปเกี่ยวกับลักษณะอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนพร้อมทั้งแนวทางการแก้ไขอุปสรรค
8. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

อุปกรณ์ เอกสารเกี่ยวกับอุปสรรคในการเรียนของนักเรียน

ข้อมูลจากเอกสารกรณีตัวอย่าง

การประเมินผล สังเกตความสนใจในการฟัง การซักถาม การตอบคำถามของนักเรียน

เอกสารสรุป

ในชีวิตการเรียนของนักเรียนทุกคนย่อมจะต้องพบกับอุปสรรคเสมอ และอุปสรรคที่นักเรียนพบ นั้นเป็นสิ่งที่แตกต่างกันไป ซึ่งอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนแบ่งตามลักษณะเป็น 2 ประเภทคือ

1. อุปสรรคในตัวเอง ได้แก่ ความขี้เกียจ การขาดความอบอุ่น การไม่ตั้งใจเรียน นิสัยที่เอาแต่ใจตัวเอง การทำอะไรไม่มีระเบียบ ความเลิกลา และการเจ็บไข้ได้ป่วย การปรับตัว
2. อุปสรรคที่เกิดจากภายนอก ได้แก่ สภาพถิ่นฟ้าอากาศ การคบเพื่อน สภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัย ฐานะเศรษฐกิจ

อุปสรรคในการเรียนของนักเรียนนั้นถ้าเกิดจากภายในตัวเรา เราก็ควรที่จะ แก้ไขปรับปรุงที่ตัวเราเอง ส่วนอุปสรรคภายนอกที่นักเรียนจะต้องพบนั้นก็ควรที่จะแก้ไขโดยการหลีกเลี่ยง หรือปรับปรุงแก้ไขโดยพยายามหาสาเหตุให้ได้ว่าเกิดจากอะไร

ผู้ที่มีความตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะต้องฝึกฝนมานะ พยายามที่จะเอาชนะปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งจะต้องมีความอดทนไม่ย่อท้อต่อการเรียน หรือการทำงาน พยายามแก้ไขปัญา และอุปสรรคนั้นอย่างสุดความสามารถ

ที่มา : วิบูลลักษณ์ ธรรมลักขณา ผลการฝึกวิธีพัฒนาตนเองที่มีต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดกรมสารสิทธิ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
 ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526
 ลักสำเนา.

ครั้งที่ 5

เรื่อง. ความกระตือรือร้น

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและตัวอย่างการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด
2. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าจะต้องทำงานหรือทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมา
2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของเพื่อนนักเรียนในห้องว่านักเรียนเห็นว่าเพื่อนที่ชอบทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลาที่กำหนดว่าเขาเรียนเป็นอย่างไรบ้าง
3. ครูเล่าเรื่อง "การกระทำสำคัญกว่าชื่อ" ให้นักเรียนฟัง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันซักถามและตอบปัญหาต่าง ๆ ในหัวข้อต่อไปนี้
 - 4.1 นักเรียนคิดว่าเจียม เป็นคนอย่างไร
 - 4.2 นักเรียนคิดว่ากระตือ เป็นคนอย่างไร
 - 4.3 เหตุใดกระตือ จะทำอะไรก็ประสบความสำเร็จ
 - 4.4 เจียมเจียมเปลี่ยนชื่อเป็น "สมหวัง" แล้วเพราะเหตุใดจึงยังไม่ประสบความสำเร็จเหมือนกระตือ

- 4.5 ครูสอบถามนักเรียนเข้านักเรียนทางานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ
ก่อนเวลาที่กำหนดแล้วนักเรียนรู้สึกอย่างไร มีประโยชน์ต่อตัวนักเรียน
อย่างไรบ้าง
5. ครูและนักเรียนสรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นจะต้องมี
ความกระตือรือร้นทำงานหรือทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด
6. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

อุปกรณ์ เอกสารเรื่อง การกระทำสำคัญกว่าชื่อ

การประเมิน สังเกตจากการฟัง การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
และการซักถามของนักเรียน

ครั้งที่ 6

เรื่อง ทางสู่ความสำเร็จ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนพยายามหมั่นศึกษาใฝ่หาความรู้ ตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู
2. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบว่าวิธีการที่จะมุ่งไปสู่ความสำเร็จในการเรียนจะต้องอาศัยความพยายามในลักษณะต่าง ๆ กัน

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนผ่านมา
2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยบรรยายบรรยากาศวันรับปริญญาของผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว
ครูสมมติว่านักเรียนเป็นคนที่นั่งในที่นั่งนั้นนักเรียนจะรู้สึกอย่างไรบ้าง นักเรียนมีวิธีการที่จะไปสู่ความสำเร็จในวันที่ได้ดังไร
3. ครูสรุปแนวความคิดที่ได้ของนักเรียนว่าการเรียนที่จะประสบผลสำเร็จได้นั้นนักเรียนจะต้องมีความพยายามหมั่นศึกษาใฝ่หาความรู้ ตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู
4. ครูแจกเอกสารให้นักเรียนอ่านแล้วห้ครูบรรยายให้นักเรียนฟังจากเอกสาร
5. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติตนในการเรียนอย่างตั้งใจควรกระทำดังต่อไปนี้บ้าง
6. ครูสรุปเนื้อหาจากเอกสารให้นักเรียนฟังอีกครั้ง
7. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

อุปกรณ์

เอกสารวิธีการทบทวนศึกษาไต่หาความรู้ ตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู

การประเมินผล

สังเกตการตั้งใจฟัง การซักถามเป็นคนละพฤติกรรมหรือการตั้งใจฟังการซักถามของเพื่อน การตอบคำถาม และความสนใจของนักเรียน

เอกสารสรุป

วิธีเรียนที่จะทำให้พบกับความสำเร็จนั้นจะต้องยึดหลักหัวใจนักปราชญ์ คือ ฟัง คิด ถาม เขียน

1. การฟัง นักเรียนจะต้องตั้งใจฟังให้เข้าใจก่อน เพื่อที่จะก่อให้เกิดความจำได้ดี เพราะความจำ เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ เพื่อที่จะได้นำไปประกอบการเรียนให้กว้างไกลออกไป การเรียนทุกระดับต้องอาศัยการจำทั้งนั้น แต่จำเฉพาะส่วนที่เป็นหลัก ๆ และสำคัญ ๆ

2. การคิด คือ การพิจารณาไตร่ตรอง เพื่อจะช่วยให้นักเรียนเกิดความจำได้ดีในขณะที่เรียน หรืออ่านหนังสือ ควรหาเหตุผลประกอบความคิดที่ได้จากการอ่านไปด้วย เพราะยิ่งคิดเพิ่มเติมให้กว้างไกลออกไปเท่าไรก็ยิ่งดี

ถ้านำความคิดจากวิชาอื่นมาผสมผสานประกอบยิ่งดีใหญ่ทำให้ความรู้ ความเข้าใจกว้างไกลเป็นที่พอใจของอาจารย์เวลาสอบข้อสอบ ถ้าเกิดความคิดใหม่ ๆ ของตนเองเวลาอ่านหนังสือ หรือเรียนเรื่องใดก็ตามควรจะมีการจดความคิดนั้นลงสมุด หรือหนังสือตรงนั้นก็ได้

3. การถาม การที่นักเรียนหมั่นซักถามครูอาจารย์ หรือถามตัวเองในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาที่เรียนย่อมจะทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มมากขึ้น เพราะการถามนั้นทำให้เกิดความรู้ได้อย่างคึกคักตรงกันข้ามกับนักเรียนที่ไม่กล้าถามซึ่งอาจจะเป็นเพราะอายครูและเพื่อน นักเรียนคนนั้นก็จะมีความรู้ไม่กว้างขวาง ถ้าเราเปลี่ยนนิสัยให้รักการถามขึ้นมาบ้างก็จะทำให้มีความรู้ดีขึ้น เมื่อไม่เข้าใจนักเรียนต้องถามทันที อย่าได้ปล่อยโอกาสให้เลยไปเสีย การถามของนักเรียนจะต้องถามด้วยความสงสัยอยากรู้ไม่ใช่ถามเพื่อที่จะทดสอบความรู้ของอาจารย์

4. การเขียน การจดบันทึกไว้เป็นข้อที่สำคัญอีกข้อหนึ่งของการเรียน ควรเขียนเมื่อได้ฟัง และคิดอย่างถี่ถ้วนแล้วการเขียนก็จะมิประโยชน์ เพราะเป็นการบันทึกในสิ่งที่เราเข้าใจและเป็นการบันทึกความทรงจำมิให้ลืมได้และยังสามารถนำมาทบทวนในภายหลังได้อีกด้วย

การศึกษาเล่าเรียนที่จะให้ได้ผลดีนั้น นักเรียนจะต้องตั้งใจฟังครูสอนอย่างจริงจัง และคิดใคร่ครวญถึงเหตุและผล เมื่อเกิดความสงสัย จึงซักถามครูผู้สอนจนเป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้งแล้วจดบันทึกไว้เพื่อทบทวนกันลืม ถ้านักเรียนทำได้ตามขั้นตอนเช่นนี้แล้ว ผลการเรียนของนักเรียนย่อมจะได้ผลดีอย่างแน่นอน

เมื่อเรียนให้เรารู้ ทั้งสองก็ประมาณหมาย

หนึ่งฟังอย่าฟังคาย ให้ตั้งจิตกำหนดจำ

หนึ่งให้อุตสาหะ เอาจิตคิดพิณิจำ

หนึ่งห้ามอย่าเอื้อนอา ฉงนโคให้เร่งถาม

หนึ่งให้อาจิตคิด ลีลิตข้อสุขุมความ

พร้อมองค์ จึงทรงนาม ว่าศิษย์แท้ที่ศึกษา

(ที่มา : ล้านยานี ในปฐมมาลา)

ที่มา : ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.

กรุงเทพฯ : รัฐศิลป์การพิมพ์, 2526.

ปิฎก สาส. เรียนอย่างไรจึงจะเก่ง สอบอย่างไรจึงจะได้. กรุงเทพฯ :

วัฒนาพานิช, 2528.

ครั้งที่ 7

เรื่อง ความสำเร็จของชาติ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบว่าผู้ที่มีความตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จะยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองในด้านการเรียนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียน และพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีความตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมาและอธิบายเพิ่มเติมถึงลักษณะของผู้ที่มีความตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านของความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยการยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในเรื่องการเรียน และพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับข้อบกพร่องของตนเองในด้านการเรียนว่ามีอะไรบ้าง และนักเรียนผู้ใดที่ไม่มีข้อบกพร่องในการเรียนเลย
3. ให้นักเรียนทำแบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียน เพื่อให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองในด้านการเรียน ว่ามีอะไรบ้าง
4. ครูบรรยายวิธีการตรวจให้คะแนนภายหลังการทำแบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียน

5. ครูสรุปข้อบกพร่องของนักเรียนในด้านการเรียนพร้อมกับความสำคัญของการยอมรับข้อบกพร่องของตนเองในด้านการเรียนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
6. ครูนำข้อมูลจากเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง "ความสำเร็จของชาติ" มาบรรยายให้นักเรียนฟัง และซักถามสิ่งที่นักเรียนได้รับจากการฟัง
7. ครูสรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง คือการยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
8. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

การประเมิน

สังเกตจากความสนใจในการฟัง การตอบคำถาม ความสนใจในการทำแบบตรวจสอบกิจนิสัยในการเรียน การแสดงความคิดเห็น และการซักถามของนักเรียน

ครั้งที่ 8

เรื่อง พิชิตความสำเร็จ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้ความสำคัญของการวางแผนการเรียนรู้
2. เพื่อให้นักเรียนทราบว่าการเรียนที่จะประสบผลสำเร็จนั้น นักเรียนจะต้องมีการวางแผนในการเรียนอย่างไรบ้าง
3. เพื่อให้นักเรียนทราบความสำคัญของการวางแผนในการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายอย่างมีลำดับ

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่เรียนผ่านมา
2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับผลดี - ผลเสีย ของการขาดการวางแผนในการทำงานและการเรียน
3. ครูบรรยายถึงผลที่จะได้รับจากการวางแผนในการทำงานและการเรียนโดยยกข้อมูลจากใบงานที่ครูสมมติมาอธิบายให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเหตุผลในการวางแผนการทำกิจกรรม การเรียน การเตรียมตัวสอบ การทำรายงานและการบ้านที่ได้รับมอบหมาย และความสำคัญของการวางแผนในการทำกิจกรรมดังกล่าว
4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการวางแผนในการทำกิจกรรมการเรียน ดังกล่าว และลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องมีการวางแผนในการเรียน การทำกิจกรรมการเรียนเพื่อที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน

อุปกรณ์ เอกสารจากใบงานกิจกรรมการเรียนรู้ในเล่มทดลอง

การประเมิน สังเกตความสนใจในการตอบคำถาม การฟัง และการซักถามของนักเรียน

ครั้งที่ 9

เรื่อง กลีบลำคนเก่ง

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น เตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้า ทำตารางการคูนังสือสำหรับตนเองและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
2. เพื่อให้นักเรียนรู้ ประโยชน์ และคุณค่า ของการทำตารางการคูนังสือสำหรับตนเอง และเตรียมบทเรียนไว้ล่วงหน้า และผลดีของการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนผ่านมา
2. ครูบรรยายให้นักเรียนทราบถึงลักษณะของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนว่าจะต้องมีการเตรียมบทเรียนไว้ล่วงหน้า ทำตารางการคูนังสือสำหรับตนเอง และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
3. ครูยกตัวอย่างข้อมูลจากเอกสารกรณีตัวอย่างมาบรรยายให้นักเรียนฟัง ครูสอบถามความนึกของนักเรียนหลังจากที่ครูบรรยายจบลง
4. ครูบรรยายถึงวิธีการทำตารางคูนังสือสำหรับตนเอง การเตรียมบทเรียนที่จะเรียนไว้ล่วงหน้า และผลดีของการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ประโยชน์และคุณค่าที่จะได้รับ พร้อมทั้งแจกเอกสารให้นักเรียนอ่าน

5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงความสำคัญของการเตรียมบทเรียนไว้ล่วงหน้าการทำตารางคู่มือหนังสือสำหรับตนเอง และผลดีของการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งประโยชน์และคุณค่าที่จะได้รับ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

อุปกรณ์

เอกสารการวางแผนในการเรียนการทำตารางคู่มือหนังสือสำหรับตนเอง
ข้อมูลจากเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง นักพูดรุ่นเยาว์ ความลับของแทนไท

การประเมิน สังเกตจากความสนใจในการฟังการแสดงตามคิดเห็น การซักถามของนักเรียน

เอกสารสรุป

นักเรียนที่ปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในการเรียน ควรมีการวางแผนการเรียน อันแน่นอน ไม่ใช่เรียนไปเรื่อย ๆ ตามสบายไปเป็นวัน ๆ เมื่อมีตารางสอนอย่างไรงี้ก็จัดสมุดและหนังสือตามนั้น แล้วไปโรงเรียน เข้าชั้นฟังครูสอน พอเลิกเรียนก็กลับบ้าน ถ้ามีการบ้านก็ทำ ถ้าไม่มีการบ้านก็แล้วไปไม่ต้องอ่านบททวนสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว เพราะกว่าจะสลับหลายภาคการศึกษาอีกนานหลายเดือน รลไว้ก่อนก็ได้ ถ้านักเรียนปฏิบัติในการเรียนอย่างนี้ นักเรียนก็ไม่อาจเรียนสำเร็จได้อย่างแท้จริง

การเรียนก็เหมือนกันการทำงานอย่างหนึ่ง นักเรียนต้องวางแผนการเรียน กำหนดเวลาเรียนของตนเองให้แน่นอน เช่น การจัดตารางคู่มือหนังสือไว้หลังจากทำการบ้านเสร็จเพื่อฝึกนิสัยให้การกระทำเป็นกิจวัตรประจำวันและสร้างนิสัยที่ดีให้เกิดในตัวนักเรียนเป็นการบังคับใจตนเองอีกด้วย ในการจัดตารางคู่มือหนังสือที่บ้านของนักเรียนโดยใช้ตารางสลับประจำวันเป็นหลัก ก็จะช่วยให้ออกคัลล้องกับวิชาที่เรียนและช่วยการจำมากขึ้น เช่น ตารางสลับวันจันทร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา

วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ตารางสอนที่จัดไว้ก็ควรจะได้มีการทบทวน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ และถ้ามีเวลาเหลือก่อนนอนก็อาจทบทวนภาษาไทย หรือสังคมศึกษาก็ได้อีก 1 วิชา ตัวอย่างเช่น เมื่อกลับถึงบ้านหลังจากช่วยงานทางบ้าน รับประทานอาหาร อาบน้ำ ทำกิจกรรมประจำวันเรียบร้อยแล้ว ก็เป็นเวลาสำหรับการทำการบ้านและการทบทวนบทเรียน เช่น

นาย ก. ทำการบ้านและเสร็จจากภารกิจประจำวัน 4 ทุ่ม 30 นาที

และตารางเรียนในวันจันทร์ เรียน 7 คาบ มีวิชาต่าง ๆ ดังนี้ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา พลศึกษา ภาษาอังกฤษหลัก ทักษะชีวิต ภาษาไทย

ในการจัดการตารางคู่มือที่มอบหมายที่บ้านควรเป็นดังนี้

ช่วงแรก เริ่มเวลา 19.30 น. - 20.30 น. ทบทวนวิทยาศาสตร์

ช่วงที่สอง เริ่มเวลา 20.40 น. - 21.40 น. ทบทวนสังคมศาสตร์

ช่วงที่สาม เริ่มเวลา 21.50 น. - 22.50 น. ทบทวนวิชาภาษาอังกฤษ

หรือภาษาไทยก็ได้ ซึ่งเป็นวิชาเบาสมอง หรือเป็นวิชาที่นักเรียนชอบอ่านก่อนนอนก็จะทำให้ผู้เรียนหลับอย่างสบาย ในวันต่อไปก็เช่นเดียวกัน ช่วงแรก ๆ การเป็นวิชาหนัก ๆ ส่วนก่อนนอนควรเป็นวิชาเบาสมองหรือวิชาที่ผู้เรียนชอบ (เสาร์ - อาทิตย์ ก็ควรจัดอีกด้วย) ในระหว่างช่วงที่ดู ฟังผ่านได้แต่ก็ควรกำหนดให้แน่นอนตายตัว จะทำให้เคยชินและสร้างนิสัยให้เป็นตารางต่อเวลาอีกด้วย หากตามใจตัวเองมาก ตารางที่จัดทำไว้ใช้ก็คงไม่มีความหมายและไม่เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง คู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2526.

ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง เตรียมตัวสอบ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการคุมหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนทราบวิธีคุมหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบในรายวิชาต่าง ๆ
3. เพื่อให้ให้นักเรียนท้าววิธีคุมหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

วิธีดำเนินการ

1. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการคุมหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ
2. ครูสรุปให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการคุมหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ
3. ครูแจกเอกสารวิธีคุมหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบในแต่ละรายวิชาให้นักเรียนเข้าใจอีกครั้ง
4. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับวิธีคุมหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบในรายวิชาต่าง ๆ
5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปแนวความคิดที่ได้จากการเรียนเรื่องการคุมหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ และการคุมหนังสือในแต่ละรายวิชาและนักเรียนนำข้อคิดที่ได้ไปปฏิบัติได้อย่างไรบ้าง

อุปกรณ์ เอกสารวิธีการคุมหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ

การประเมิน สังเกตความสนใจในการฟัง และการซักถาม การตอบคำถามของนักเรียน

เอกสารสรุป

วิธีคุมหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ

ท่ามกลางบรรยากาศของการเรียนการสอนที่ต้องอาศัยการวัดผลออกมาเป็นคะแนนนั้น บ่อมต้องหนีการสอบไปไม่พ้น การสอบเปรียบเสมือนหัวใจของชีวิตนักเรียนกันเลยทีเดียว ช่วงเวลาแห่งการสอบ เป็นช่วงเวลาที่สำคัญยิ่ง กังวล เครียด หลายคนอาจรู้สึกไม่สบายใจและไม่ชอบ แต่หลายคนกลับรู้สึกเฉย ๆ อย่างไรก็ตามการสอบเป็นเรื่องธรรมดาหากเรามีการเตรียมตัวที่ดี ตั้งใจจริงและกระทำตามความตั้งใจจริงนั้นอย่างเคร่งครัด เริ่มปฏิบัติเสียแต่วันนี้เป็นต้นไป ซึ่งนักเรียนคงเคยได้ยินประโยคที่ว่า "การเริ่มต้นที่ดีเท่ากับสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง"

การคุมหนังสือ นักเรียนควรจัดทำตารางเวลาคุมหนังสือให้แน่นอนและคิดไว้ให้เห็นเด่นชัด ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดอย่าผลัดวันประกันพรุ่ง วันไหน เวลาใด ทำอะไร ก็ต้องกำหนดทำให้แน่นอน และลงมือกระทำตามอย่างจริงจัง ตารางการคุมหนังสือในบางครั้งอาจจะเปลี่ยนแปลงได้เมื่อจำเป็น แต่ต้องไม่ถือคติที่ว่า เก็บไว้ดูชดเชยในวันหลัง

ในการคุมหนังสือควรทำเครื่องหมายให้เห็นเด่นชัดในตอนที่สำคัญ เช่น ส่วนที่ครูย้ำในเวลาสอน ส่วนที่เป็นสูตร หรือหัวข้อที่จะต้องจำ ซึ่งจะช่วยทุ่นเวลาในการทบทวนตอนหลัง และการทำเครื่องหมายอาจใช้วิธีการขีดเส้นใต้ เขียนรูปดอกจันท์ รูปดาว เป็นต้น เมื่อทบทวนบทเรียน พอเข้าใจควรมีการแลกเปลี่ยนข้อซักถามกับเพื่อน เมื่อเกิดขัดแย้งต้องพยายามค้นคว้าหาข้อเท็จจริง และเมื่อมีการทบทวนอีกครั้งก็ควรมีการทำโน้ตย่อ หรือหัวข้อสรุปสูตรต่าง ๆ ไว้อีกครั้ง เมื่อใกล้สอบ การทำโน้ตย่อ ช่วยทุ่นเวลาให้กับนักเรียนได้มากทีเดียว ถ้านักเรียนทำโน้ตย่อไว้ทุกวิชานักเรียนก็สามารถคุมหนังสือเล่มหนา ๆ แต่ละเล่มได้จบภายในเวลา 15 นาทีเท่านั้น ถ้านักเรียนสังเกตเห็นคนที่เรียนเก่งเขาจะไม่เปิดตำราก่อนเข้าห้องสอบเลย แต่เขาจะสรุปบทวนจากโน้ตย่อ การดูโน้ตย่อเท่านั้น ที่จะช่วยให้นักเรียนคุมหนังสือจบทั้งเล่มภายในเวลา 10 - 15 นาที

วิธีคุมหนังสือในแต่ละรายวิชา

1. ภาษาไทย และสังคมศึกษา เป็นวิชาที่ประกอบไปด้วยรายละเอียดเนื้อหาที่จะต้องอาศัยความจำเป็นหลัก จะต้องมีบททบทวนความจำบ่อย ๆ เวลาคุมหนังสือควรจับประเด็น แจกแจงรายละเอียดไว้ให้เป็นหมวดหมู่ แล้วทำโน้ตย่อเก็บไว้เพื่อความสะดวกในการย้อนกลับมาดูบททบทวนที่หลัง การทยอยอ่านไปทุกวันจะดีกว่าการมาตะลุมอ่านหรือมารีบท่องจนกลืนสับสนซึ่งจะไม่ช่วยให้เกิดผลดี
2. ภาษาต่างประเทศ เป็นวิชาที่ค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนเพราะไม่ใช่ภาษาที่เราใช้กันอยู่ปกติ สิ่งสำคัญของวิชานี้คือ ต้องอาศัยการจำศัพท์ การจำไวยากรณ์ต่าง ๆ ได้เข้าใจรูปแบบองค์ประกอบของประโยค สามารถพูดและเขียนได้ทันที
3. วิทยาศาสตร์ เป็นวิชาที่อาศัยการทดลอง การสังเกต ความเข้าใจเป็นหลัก แต่ก็ต้องอาศัยการจำสูตร สมการและสัญลักษณ์ต่าง ๆ จะเน้นการได้อ่านผ่านสายตา การทำความเข้าใจในการทดลองและเนื้อหาที่เรียนอยู่เสมออันว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก
4. คณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่จะต้องอาศัยการคำนวณ ความเข้าใจ ความมีเหตุผล การที่จะเก่งคณิตศาสตร์ได้นั้นต้องอาศัยการทำโจทย์มาก ๆ ทำด้วยตนเอง ไม่ควรใช้เครื่องคิดเลข เพราะจะทำให้ความไวในการทำข้อสอบตอนสอบลดลง และทำให้ขาดความมั่นใจในการตอบถามที่ได้และเสียกำลังใจ การทดลองทำโจทย์ด้วยตนเอง นอกจากจะฝึกความไวของสมองแล้ว ยังทำให้สนุกสนานเพลิดเพลิน และจำสูตรต่าง ๆ ได้แม่นยำที่เดียว และช่วยทำให้เกิดความเข้าใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น

การคุมหนังสือควรทำให้เสร็จเร็วหรือก่อนการสอบสักหนึ่งวัน ในวันก่อนสอบควรจะเป็นวันที่ทบทวนวิชาความรู้ และสิ่งที่คาบไม่เข้าใจให้กระจ่าง ในคืนก่อนสอบไม่ควรคุมหนังสืออีกมาก เพราะจะทำให้ร่างกายและสมองหักผ่อนไม่เพียงพอ บททบทวนสถานที่ สอบห้องสอบ เวลาสอบให้รีบร้อยจิกเอกสารที่จะต้องนำไปแสดงตัวในวันสอบให้ครบถ้วนแล้ววางไว้ในบริเวณที่จะเห็นได้ชัดเพื่อกลับลิ้มสุดท้ายก็เข้านอนด้วยจิตใจที่ปกติไม่ควรกังวลจนนอนไม่หลับ เพราะไม่เป็นผลดีต่อตัวเองเลย

วันสอบ ตั้งแต่เช้าทำจิตใจให้ร่าเริงแจ่มใสและอยู่ในสภาพที่พร้อมจะเข้าสอบอย่างเต็มที่ การจะมาถึงสถานที่สอบก่อนเวลาสักเล็กน้อย เมื่ออยู่ในห้องสอบแล้วต้องอ่านคำชี้แจง และฟังคำสั่งให้ดี ทำข้อสอบอย่างรอบคอบ แบ่งเวลาให้พอเหมาะกับจำนวนข้อสอบ เมื่อทำข้อสอบเสร็จแล้วควรมีการตรวจทานให้เรียบร้อยก่อนที่จะส่ง เมื่อออกจากห้องสอบแล้วไม่ควรพะวงถึงข้อสอบที่ตนเองทำผิดพลาด เตรียมตัวสอบวิชาใหม่ต่อไปดีกว่า สิ่งที่สำคัญของการสอบก็คือ "ควรทำข้อสอบทุกข้อ อย่างอย่างมีสติ"

ที่มา : วิทยุไทย สารคดี คีร. เรียนอย่างไรจึงจะเก่ง สอบอย่างไรจึงจะได้ วัฒนาพานิช

กรุงเทพฯ : 2528.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนว มัธยมศึกษาตอนปลาย

รุ่งศิลป์การพิมพ์ กรุงเทพฯ : 2516.

คณะกรรมการจัดงานแนะแนวการศึกษา '26 แนะแนวการศึกษา '26 เพื่อนเรียน

กรุงเทพฯ : 2525.

ครั้งที่ 11

เรื่อง คาเป็นพี่พี่แห่งตน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนความสำคัญของการพึ่งตนเองในด้านการเรียน โดยเฉพาะการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ถ้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งที่ผ่านมา
2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่าการกระทำอย่างไรที่แสดงว่านักเรียนพึ่งตนเองในด้านการเรียน
3. ครูสรุปแนวความคิดของนักเรียนเข้าสู่ประเด็นการพึ่งตนเองในด้านการเรียน เช่นการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตัวเอง ถ้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน
4. ครูนำข้อมูลจากเอกสารกรณีตัวอย่างมาบรรยายให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเมื่อฟังจบ และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
5. ครูสรุปแนวความคิดของนักเรียนเข้าสู่ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องพึ่งตนเองในด้านการเรียน เช่น ทำงานหรือการบ้านด้วยตนเอง ถ้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน

อุปกรณ์ ข้อมูลเอกสารกรณีตัวอย่าง

การประเมิน สังเกตจากความสนใจในการแสดงความคิดเห็น การซักถาม และการตั้งใจฟัง
ของนักเรียน

ครั้งที่ 12

เรื่อง การพึ่งตนเอง เก่งได้อย่างไร

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการค้นคว้าหาเรียนเพิ่มเติม การขอคำอธิบายจากครูและเพื่อน

วิธีดำเนินการ

1. ครูซักถามเกี่ยวกับวิธีการเรียนของนักเรียนแล้วจะเรียนให้ได้ผลดี ควรจะปฏิบัติอย่างไรบ้าง
2. ครูสรุปแนวความคิดของนักเรียน ครูนำข้อมูลจากเอกสารกรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง และข้อมูลจากเทปบันทึกภาพ เรื่องเรียนอย่างไรจึงจะเก่งมาบรรยายให้นักเรียนฟัง
3. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการที่จะปรับปรุงนิสัยในการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยใช้วิธีการอย่างไรบ้าง
4. ครูสรุปเกี่ยวกับวิธีการเรียนให้ได้ผลดีนั้นจะต้องค้นคว้าหาเรียนเพิ่มเติมอยู่เสมอ เช่น การค้นคว้าในห้องสมุด การขอคำอธิบายจากครูและเพื่อน
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

อุปกรณ์ ข้อมูลจากเอกสาร กรณีตัวอย่าง, สถานการณ์จำลอง ข้อมูลจากสไลด์ เรื่อง เรียนเก่งเรียนอย่างไร ใคร ๆ ก็เรียนเก่งได้

การประเมิน

สังเกตการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น
การฟังและซักถามของนักวิจัย

ครั้งที่ 13

เรื่อง การปัจฉิมภิเทศ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงคุณค่าประโยชน์ แนวความคิด ความรู้สึกของนักเรียน ที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ พร้อมทั้งการนำแนวทางที่ได้ไปปรับปรุงการเรียนของนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จมากขึ้น

วิธีดำเนินการ

1. ครูทบทวนและซักถามความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนได้เข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาตลอดด้วยวิธีการสอนแบบปกติ
2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิด ความรู้สึก คุณค่า ประโยชน์ และข้อคิดที่ได้ในการที่จะนำไปปรับปรุงใช้ในการเรียนของนักเรียน ภายหลังจากเข้ากลุ่มพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

อุปกรณ์ -

การประเมิน สังเกตจากการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน การนำข้อคิดเห็นที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนของนักเรียน

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการถามเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการเรียน มีลักษณะการวัด 5 ระดับ ไม่มีคำตอบใดถูกต้องหรือผิดเพราะแต่ละคนย่อมมีความรู้สึกนึกคิด และนิสัยแตกต่างกัน สิ่งสำคัญที่สุดคือขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด คำตอบที่ได้จะไม่กระทบกระเทือนผลการเรียนของนักเรียน ขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือ

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

ข้อความ (ด้านความคิด)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. นักเรียนคิดไว้เสมอว่าในอนาคตจะต้องเป็นแพทย์ วิศวกร ทหาร หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงของประเทศ ให้ได้					
2. ในการเรียนนักเรียนคิดว่าจะต้องทำอะไร ให้ดีที่สุด					
3. นักเรียนทุกคนจะเรียนให้ดีที่สุด นักเรียนรู้จักพึ่งตนเอง					
4. นักเรียนคิดว่าการบ้านเป็นสิ่งที่ต้องทำให้ครบถ้วน ไม่ผิดพลาด					
5. นักเรียนคิดว่าความพยายามนำไปสู่ความสำเร็จ					

ข้อความ (ด้านความคิด)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6. ในการเรียนนักเรียนพยายามทำอะไรให้สูงกว่า เพื่อนทุกคนในชั้น					
7. นักเรียนได้วางเป้าหมายในอนาคตไว้แล้วและ จะต้องทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น					
8. ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ถ้าจะเรียนให้ดี จะต้องมีคู่มือในการทำแบบฝึกหัด					

ข้อความ (ด้านความรู้สึก)	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. นักเรียนรู้สึกภูมิใจมากที่มีคนคอยช่วยเหลือ ไม่ว่าจะทำสิ่งใดก็ตาม					
10. การฟังตนเองในเรื่องการเรียนนั้นนักเรียนถือว่าเป็น สิ่งที่มีคุณค่ามากที่สุด					
11. นักเรียนคิดว่าเวลาเรียนในแต่ละสัปดาห์นั้นนาน เกินไป					
12. นักเรียนรู้สึกมั่นใจขึ้นถ้าได้มีการวางแผนการเรียน สำหรับตนเอง					

ข้อความ (ด้านความรู้สึก)	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายต่อบทเรียนที่ยาก ๆ					
14. งานที่นักเรียนพอใจอย่างยิ่งคืองานที่ได้ใช้ ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่					
15. นักเรียนรู้สึกหือเหิงใจเมื่อเรียนกับกลุ่มที่มีคนเก่ง เรียนอยู่เยี่ยง					
16. เพื่อน ๆ บอกว่านักเรียนเป็นคนที่มีควมรับผิดชอบดี					
17. นักเรียนรู้สึกอยู่เสมอว่าการเรียนเป็นเรื่อง น่าเบื่อหน่าย					
18. ครูตำหนิว่าสละเพราะในการทำงานนักเรียนรู้สึกว่ จะต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น					
19. นักเรียนรู้สึกอยู่เสมอว่าความสำเร็จในการ วางแผนการเรียนและการท่งเกิดจาก การวางแผนในการทำงานและการบ้าน อย่างมีขั้นตอน					

ข้อความ (ด้านพฤติกรรม)	บ่อยครั้ง ที่สุด	บ่อย ครั้ง	บางครั้ง	ไม่ บ่อยครั้ง	ไม่บ่อยครั้ง ที่สุด
20. ขณะทำการบ้านมักเรียนจะพยายามทำให้เสร็จ ก่อนแล้วจึงหยุดพัก					
21. เมื่อมีการบ้านที่ยาก ๆ จะต้องเสียเวลา ในการคิดนาน ๆ					
22. ในการทดลองวิทยาศาสตร์ถ้าครูถามขั้นตอน ต่าง ๆ ในการทดลองแล้วมักจะตอบไม่ได้					
23. จะต้องเตรียมอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนเข้า เรียนทุกวิชา					
24. ถ้ามีโอกาสเลือกห้องเรียนแล้วนักเรียนจะเลือก ห้องเรียนที่มีคนเก่งเรียนอยู่มาก ๆ					
25. ชอบทำงานด้วยความคิดของตนเองไม่ชอบให้ผู้อื่น ทำให้					
26. เมื่อตั้งใจจะทำอะไรแล้วถึงเวลานั้นจริง ๆ ก็มักจะผลัดวันอยู่เรื่อย ๆ					
27. ในการเขียนรายงานส่งอาจารย์จะพยายาม ให้เสร็จก่อนกำหนดแล้วนำมาตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องอีกครั้ง					
28. ในขณะที่ครูสอนจะตั้งใจเรียนและสนใจกับ สิ่งที่ครูสอน					

ข้อความ (ด้านพฤติกรรม)	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
29. ในบทเรียนที่ยาก ๆ นักศึกษาจะอ่าน ซ้ำซากหลาย ๆ ครั้งจนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป					
30. เมื่อทำการบ้านไม่เสร็จมักจะบอกครูว่า ลืมไว้ที่บ้าน					
31. มีความพยายามเพิ่มมากขึ้นเมื่อรู้ว่าตนเอง ด้อยกว่าเพื่อน					
32. ในการสอบแต่ละครั้งจะเตรียมตัวสอบเพียง คนเดียวเท่านั้น					
33. เมื่อใดที่ต้องทำรายงานยาก ๆ จะพยายามทำ จนสุดความสามารถ					
34. เมื่อครูให้การบ้านเพียง 1 หรือ 2 ข้อ นักศึกษา จะเก็บไว้ทำทีหลัง					
35. ในการเรียนนักศึกษาดึงใจเรียนอย่างเต็มที่					

ภาคผนวก ก
การวิเคราะห์ข้อมูล

คุณภาพของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก t	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก t	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก t
1	1.90	13	7.37	25	6.33
2	2.72	14	2.27	26	3.25
3	1.88	15	3.84	27	3.03
4	2.00	16	3.31	28	6.16
5	2.05	17	2.75	29	5.41
6	1.95	18	4.68	30	3.50
7	2.76	19	2.88	31	2.32
8	2.42	20	3.50	32	2.06
9	2.27	21	3.42	33	4.59
10	3.58	22	2.72	34	4.00
11	4.19	23	2.16	35	2.75
12	3.81	24	2.96		

คุณภาพของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ

n	$\sum S_i^2$	S_t^2	r_{tt}
35	47.94	379.9	0.90

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ (2525 : 171) ซึ่งได้ผลดังนี้

$$N = 100$$

$$X = 12773$$

$$X^2 = 1669485$$

$$n = 35$$

$$\sum S_i^2 = 47.94$$

จากสูตร

$$\begin{aligned} S_t^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)} \\ &= \frac{100(1669485) - (12773)^2}{100(100 - 1)} \\ &= \frac{166948500 - 163149529}{9900} \end{aligned}$$

$$S_t^2 = 379.9$$

จากสูตร

$$\begin{aligned} \alpha &= \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right] \\ &= \frac{35}{35 - 1} \left[1 - \frac{47.94}{379.9} \right] \\ \alpha &= 0.90 \end{aligned}$$

ตาราง 6 แสดงค่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลอง

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง
1	120	139 19
2	113	134 21
3	134	146 12
4	108	127 19
5	102	113 11
6	97	120 23
7	110	132 22
8	123	137 14
9	138	158 20
10	115	128 13
11	128	144 16
12	112	135 23
13	129	145 16
14	112	143 31
15	115	133 18

46.24

ตาราง 7 แสดงค่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุม

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง
1	118	125
2	114	121
3	106	118
4	109	124
5	108	115
6	113	110
7	111	118
8	106	123
9	110	108
10	114	118
11	117	125
12	112	121
13	129	135
14	114	127
15	120	132

ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่ต่อต้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์

บทคัดย่อ

ของ

การะณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

เมษายน 2533

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัตินายาคม จังหวัดนครสวรรค์

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนจิระประวัตินายาคม ปีการศึกษา 2532 จำนวน 350 คน ที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา มีจำนวน 80 คน สัมภาษณ์ถามความสนใจในการเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้นักเรียน จำนวน 30 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ สอนกลุ่มละ 13 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที แล้วเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม t -test เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีมาตรการวัด 5 ระดับ และชุดการแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มทดลอง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF A GUIDANCE SET ON ACHIEVEMENT MOTIVATION
OF MATHAYOM SUKSA II STUDENTS AT
JIRAPRAWATVITAYAKOM SCHOOL
IN CHANGWAT NAKHON SAWAN

AN ABSTRACT
BY
DARANEE PATANASAKPINYO

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University
April, 1990

The purpose of this experimental research was to study the effect of a guidance set on achievement motivation of mathayom suksa II students at Jiraprawatvitayakom school in Changwat Nakhon Sawan in the academic year 1989. A five level rating scale questionnaires on achievement motivation, a guidance set and an instructional program on achievement motivation were constructed by the experimenter as the instruments of the study. Eighty of 350 mathayom suksa II students who scored lower than 25th percentile on the achievement motivation questionnaires were interviewed for their cooperation in the study. Thirty students were then randomly selected and equally divided into an experimental group and a control group. The experimental group was taught by using a guidance set and the control group was taught by the conventional instruction method. Thirteen fifty minutes teaching periods were spent for each group. The data were collected and statistically analyzed by t-test.

The results of the study were : the achievement motivation of both groups were statistically higher than before the beginning of the experiment at .01 level of significance and the achievement motivation of the experimental group was higher than that of the control group at .01 level of statistical significance.

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวดาระณี พัฒนศักดิ์บุญญ์

เกิดวันที่ 1 พฤศจิกายน

สถานที่เกิด

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

พุทธศักราช 2504

อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์

บ้านเลขที่ ง.68/12 ซอยธรรมเกษตร 4

ถนนดาวดึงส์ จังหวัดนครสวรรค์ 60000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

อาจารย์ 1 ระดับ 3

โรงเรียนจิราระวัติวิทยาคม อำเภอเวียง

จังหวัดนครสวรรค์ 60000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2522 มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนนครสวรรค์

พ.ศ. 2526 กศ.บ. (วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว วิชาโทสังคมวิทยา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก

พ.ศ. 2533 กศ.ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร